

Balady

1. [Domů](#)

2. [Zelený ráj](#)

3. [Mlha nad Kanálem](#)

4. [Královna z Dundrum Bay](#)

5. [Trh ve Scarborough](#)

6. [Sally Gray](#)

7. [Cizinec](#)

8. [Raglan Road](#)

9. [Rukávy](#)

10. [Indiana](#)

11. [Cestou z hospody](#)

12. [Jennifer Lady](#)

🎵 **Domů** (orig. je v Ddur)

1. Spomí^G nám si^D na náš^G dům
C cítim^G vůni^D dřevěných^G plotů
od zelených^D pahor^{Emi} ků
Ami naši táhnou^C proti skotům^{D,G,D}
2. Už jsem skoro uměl číst, když mi tátu hlína vzala,
dodneška si nejsem jist, jestli o něj stála.
3. Jednou když jsem na práh šláp,
stál tam kočár v stínu stromů,
v síni s mámou cizí chlap a já musel z domu.
4. Na cestu mi vítr vál, otčim v sadě stromky sázel,
farář, co mně biřmoval, ten mně vyprovázel.
5. Za lodí vlá vtačí křik, malý kluci prkna drhnou,
jaký pak jsem námořník, když mi oči vlhnou.
6. Svobodu si národ přál, Mexikem se vojna valí,
já jim k tomu bubnoval, a tak mi metál dali.
medzihra ^{Emi, C, Emi, C, D}
7. Zlaťáku mám dneska dost, velký dům a pole k tomu,
taky syna pro radost, ale já chci domů.
8. Nevyrost jsem pro livrej, nemám boty z hadích kůží,
ukážou mi orchidej, já chci planou růži. *medzihra*
9. Pořád myslím na náš dům, cítim vůni dřevěných plotů,
prý se naši vracejí z války proti Skotům.
10. Nikdy už se nevrátím, dětské sny mně z očí mizí,
pro ty doma, to já vím, pro ty bych byl cizí. *medzihra*

♪ **Zelený ráj** (orig. je v Gdur)
(spievam s kapom 3)

1. Tady jsem ^Gžil, zde jsem znal každou ^Cvís^Dku
a ze všech ^Gsil stavěl své hrady ^Cz pís^Dku.

Ⓜ To je ^Gmá rodná zem, skromná víla z mořských ^Cpěn
a ^Dskal, láska ^Gmá.

2. Mám rád ten kraj, kde voní keltská sláva,
zelený ráj, tam kde pršet nepřestává.

Ⓜ To je má rodná zem...

Posle^C dní zvon když ^Dzní, ovčí sýr zajím ^Gchlebem,
a dudy ^Ckvílí, a dudy ^{Em}kvílí pod nedělním ^Dnebem.

medzihra + To je ...

3. Když končí den, utichne zpěv a výskot,
usíná zem a její dech je tak blízko.

To je ^Gmá rodná zem a já do ucha jí ^Cšeptám:

Jen ^Dspi, má ^Glásko + *medzihra*

[Balady](#)

♪ *Mlha nad Kanálem* (orig. je v Ddur)

1. Od ^GDo ^{Hmi}veru ^{Emi}dál tři ^Cjezdci spěcha ^Djí
a ^Gví ^{Hmi}tr ^{Emi}vzdouvá jejich ^Cpláš ^Dtě, ^{D9}
tmou ^{Hmi}půlno ^{Emi}ční se dýky blýskají
a svítí bělma plná záště. ^{D9}
Ti ^{Ami}míří ^Dpřímo ^Gpod londýn ^{Emi}skou zěď,
^{Emi}ach, Bože ^{Ami}můj, co ^Dbude s králem? ^{G,D}
Kdo ^{Ami}z vás si ^Dtroufne ^Ghádat odpo ^{Emi}věď?
Tu ^Gzná ^{Hmi}jen ^{Emi}mlha nad Ka ^Cná ^Dlem. ^{Ami, D}
2. Ó králi, králi, Řím ti vědět dal, že málo věnuješ se vládě,
že místo abys zemi panoval, jsi s církví kruté pŕtky sváděl.
Což království tě nezajímá dost a žít chceš v strachu neustálém?
O sílu svou se bojí vznešenost, když houstne mlha nad Kanálem.
3. Když ráno v Toweru kat potřetí řal, tři trůny ztratili své pány,
nevzdá se cíle cizí kardinál, dál spřádat bude svoje plány.
Dnes díky strážím nezachvěl se trůn, dnes věrní ubránili krále,
však v příštích dnech se znovu zjeví člun
v té bíle mlze nad Kanálem. + 1.

[Balady](#)

♪ *Královna z Dundrum Bay*

(orig. je v Ddur)

(spievam s kapom 2)

1. ^GKdo ji ^{Ami}prvně zřel, ten k ní ^Czaho ^Gřel

možná ^Cobdivem, ^{Ami}možná ^Gvíc.

Její ^{Ami}ladný krok, její ^Goblý ^{DG}bok,

^Cnejhezčí ^(Emi)ze všech krasa ^{Ami}víc.

/:Já šel ^Cna statek, hned si ^Go ní řek',

tu chci ^Cmít, pane, ^{Ami}tu mi ^Gdej,

divný ^{Ami}jméno má, každý ^Cz nás jí ^Gzná

jako ^CKrálovnu z Dundrum ^{Ami}Bay:/

2.Bože rozmilý, my si užili, brzo nás v kraji každý znal,
jenže po pár dnech se jí zrychlil decha já doktora zavolal.

/:Dlho stonala, než mi skonala, lehkou hlínu jí, Pán Bůh, dej,
vždyť to nebyla jenom kobyla, ale Královná z Dundrum Bay:/

3.Letos na jaře, potkám koňáře, vede klyšničku jako sen,
zas ten ladný krok, zas ten oblý bok
a já stál jako přimrazen.

/Až mi v sobotu dají vejplatu, zeptám se, zda je na prodej,
a pak budu pít na to, že smím mít
zase Královnu z Dundrum Bay./4x

[Balady](#)

♪ **Trh ve Scarborough** (orig. je v Dmol)
medzihra

Ami Příteli, máš do *G* Scarborough *Ami* jít,
C dobře *Ami* vím, že *C* půj^{*D*}deš tam *Ami* rád,
tam dívku *C* najdi na Market *G* Street,
Ami co chtěla *D* dřív *F* mou *G* že *Ami* nou *G* se *Ami* stát.

**Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít, za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit, bude-li chtít mou ženou se stát.**

**Až přijde máj a zavoní zem, šátek v písku přikaž ji prát
a ždímat v kvítku jabloňovém, bude-li chtít mou ženou se stát.**

**Z vrkočů svých ať uplete člun, v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát. *medzihra***

**Kde útes pní nad přívaly vln, zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípový trn, budeš-li chtít mým mužem se stát.**

**Osej ten sad a slzou jej skrop, chod' těm růžím na loutnu hrát.
Až začnou kvést, tak srpů se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát. *medzihra***

**Z trní si lůžko zhotovit dej, druhé z růží pro mně nech stlát.
Jen pýchy své a Boha se ptej, proč nechci víc tvou ženou se stát.**

[Balady](#)

♪ **Sally Gray** (orig. je v Emol)
(spievam s kapom 2)

1. *Ami* Pojd'te, lidi, poslou^G chejte, *Ami* pojd'te, lidi, ke mně ^Gblíž,
Ami já vám povím historii ^Fo tom, že je ^Gs láskou *Ami* kříž.
2. Žil jest v Yorku jeden párek, jeden párek blaženej,
mladej pán byl Wiliam Taylor a slečinka Sally Gray.
3. On byl jinoch tuze švarnej, ona zas jak z růže květ,
no a tak se měli rádi, celičkej jim patřil svět. *medzihra*
4. Jenže po tý pěkný Sally začal koukat jeden pán,
Wiliam byl mu trnem v oku, tak byl k vojsku povolán.
5. V krátkým čase rozkřiklo se,
kdo v tom skutku prsty měl,
ale to už milej Taylor s granátnickým plukem šel.
6. Jeho milá nezoufala, že má život zmařenej,
kdo si myslí, že to vzdala, ten zná málo Sally Gray. *medzihra*
7. Sally vlasy zkrátila si, prstýnek si schovala,
v kalhotech a režný blůze zverbovat se nechala.
8. Cvičili ji levá - pravá, šturmem běhat blíž a dál,
prstýnek ji přitom vypad, zrovna u ní seržant stál.
9. Ty přec nejsi žádněj vojín, ty si holka z růže květ,
ještě bys tu došla škody, zejtra půjdeš k mámě zpět. *medzihra*
10. Já tu hledám bratra svého, nikde ho tu nevidím,
Wiliam Taylor jméno jeho, to je vše, co o něm vím.
11. Jestli ty jsi sestra jeho mám pro tebe smutnou zvěst,
sám si nožem život zkrátil, sedm dnů už mrtev jest.
12. Dívka v mžiku bodák tasí, bodák dvakrát broušenej,
vlastní srdce probodla si, tak skončila Sally Gray.

♫ **Cizinec** (orig. je v Ddur)

1. ^DZa vesnicí ^{Hmi}stával, tam kde ^Gdobytek se ^Apás,
nikdy s nikým ^{F#}nemluvil, nikdo ^{Hmi}neznal jeho hlas,
vždy ^Gzůstal jenom ^{A7}na chvíli a ^Ddůstojnou měl ^{Hmi}tvář,
často ^Gjen tak prošel ^Apolem jako ^{F#7}dobrá hospo ^{Hmi}dář
a ^Gnikdo neví, ^Aodkud se tu ^Dvzal.

Ⓜ: ^AByla vám to záhadná ^Dvěc,
že ^Gkdykoliv se ^Aobjevil ten ^Ddivný cizinec, ^{Hmi}
^{A7}jako by nám ^Atím chtěl něco ^Dříct.

2. Když viděli ho poprvé, držel v rukou meč a štít,
prý za blázna ho měli, ale nechali ho být
a do týdne se vojna zvedla, bůhví proč a zač,
jen rychle prošla krajem, v patách za ní křik a pláč
a nikdo neví, kde se ten muž vzal.

3. Když jednou přišlo sucho, nejhorší za sto let,
on objevil se znova, prošel ke studni a zpět,
pak se v noci spustil liják, blesky byly tam a sem
a přitom hvězdy zářily na nebi bezmračném
a nikdo neví, kde se ten déšť vzal.

4. Už dávno se tu neválčí a úrody je dost,
čas na práci i na lásku a důvod pro vděčnost,
to cizinec když před léty se zjevil naposled,
prý na tváři měl úsměv a v ruce bílý květ,
a pak už víckrát nevrátil se zpět.

5. Když mně to děda vyprávěl, tak zrovna kvetl vřes,
a já si vzpomněl na dětství, vidím to jako dnes,
jako kluk jsem potkal lovce, nesl přes rameno síť,
pak i já svou první rybu chyt.

6. A pak jsem jednou za bratrem až do Dublinu jel,
já na nedělní mši s ním tehdy do kostela šel.
Tam na zdi visel obraz, měl už oprýskaný rám,
ten muž co se z něj díval, to byl svatý Patrik sám,
a já najednou věděl, že ho znám.
medzihra A já najednou věděl, že ho znám.

[Balady](#)

♪ **Raglan Road** (orig. je v Cdur)

Ó, ^CRaglan ^{cmaj7}Road, moje ^CRaglan ^FRoad,

prašná ^{Ami}cesto mých ^Gdětských ^{C4sus}let.

Ó, ^FRaglan Road, stačí ^{Emi}jen ^{Ami}vzpomenout a

^Cv myšlenkách se vrátím ^{Dmi7}zpět. ^G

Tam na ^Fhousle vždycky ^{Emi}žebrák ^{Ami}hrál,

já ^Cnemoh oči odtrh ^{Dmi7}nout, ^G

když jsem ^Ckolem ^{cmaj7}něj do ^Cškoly chodí ^Fval,

po té ^{Ami}báječné ^GRaglan ^{C4sus}Road.

Ó, Raglan Road, moje Raglan Road, tys mně hlídala dál a dál.

Já se nebál svou dívku obejmout, když jsem na tobě pevně stál.

Pak jsem jí za pár let od oltáře ved,

láskou zpitý, zpitý, zpitý mladý bloud.

A kde nám jinde mohli zvony vyzvánět, nežli na staré Raglan Road.

medzihra

Ó, Raglan Road, moje Raglan Road,

tys byla svědkem mých mužných let.

K tobě jsem si chodíval oddychnout a u sklínky posedět.

Když pak mou ženu k sobě sám Pán Bůh chtěl

osudu nejde, nejde uniknout,

zdobený vůz mi jí pomalu odvážel po naší známé Raglan Road.

Mládí odvál čas, suché klouby mám a jen stěží se můžu hnout,

ale přiznávám se, že občas chodívám, pozdravit svou Raglan Road.

Žebrák dávno je pryč, já však dobře vím,

že nesmí zmlknout tenhle kout,

vezmu housle a sám se tam postavím, ať zpívá zas Raglan Road.

medzihra

[Balady](#)

 Rukávy (orig. je v Emi)
(spievam s kapom 2)

1. ^{Ami}Lásko ^Ctajená, ^Glásko ^{Emi}bez jména

^Fden co ^{Dmi}den kradeš ^Espánek ^{E7}můj.

^{Ami}Dlouho ^Cvím, že tě ^Gráda ^{Emi}mám,

ale ^{Ami}touhu svou ^{E7}před tebou ^{Ami}skrývám.

^CVím, vím, že jsem ^Gtroufalá, pane ^{Ami}vysněný,

^Fpane ^{E7}vzdálený,

^Cvím, vím, že jsem ^Gtroufalá, ale ^{Ami}přísahám,

^{E7}že se mi ^{Ami}lí ^{Ami}bíš.

2. Dívko nesmělá, proč bys nechtěla zítra se mnou si schůzku dát?

V lesním zákoutí ústa ztichnou ti, víno nám rozpaky zkrátí.

Má láska je tajnou hrou, paní vysněná, paní vzdálená,

má láska je hříšnou hrou, při níž rukávy zbarví se trávou. *medzihra*

3. Ty mě, můj pane, málo znáš, já jsem doufala, že my jméno dáš,
chvíle v náručí – to mně nestačí, pořád to jsou jenom chvíle.

Vím, vím o co chtěl bys hrát, ty chceš ublížit a já milovat,

vím, vím, o co chtěl bys hrát, však mé rukávy zůstanou bílé.

4. Já tě, má paní, málo znal, místo k oltáři jsem tě k lůžku zval,
já líčil pastičku na chtivou šelmičku, laň ale nebudu střílet.

Vím, vím, to se může stát, ale ublížit je též milovat,

vím a vždy budu vzpomínat na tvé rukávy jako sníh bílé.

[Balady](#)

♪ **Indiana** (orig. je v Ddur)
(spievam s kapom 3)

1. Tak se ^Glou^Dčím, ^GIndi^Ca^Gno, ^{G9}
^Gmíchám ^{Emi}radost ^{D C}s hořkos^Gtí, ^C
^Gtak se lou^{D7}čím, ^GIndi^Ca^Gno,
v hlavě ^{Emi}závrať, ^{D C}v srdci ^Gstín. ^C
^GIrská ^Czem je ^{Ami}možná ^Dchudá,
ale ^{Emi}já ti ^{D9}přisa ^{Gh G4}ám,
jsi moc krás^Dna, ^GIndi^Ca^Gno, ^{G9}
^Gdomov ^{Emi}svů^Důj však ^Cjinde^{DC} mám. ^{G, D}
2. Léta práce, léta zraní, léta nálezů a ztrát,
první lásky na počkání, první vzestup a první pád.
Když máš úspěch, lidé žárlí, pak tě začnou pomlouvát
a co mi umřel bratr Charlie, už myslím jen na návrat.
3. Moji známí hlavou krouť, prý na tom jen prodělám,
říkají mi, že jsem blázen, ale já svůj důvod mám.
Žádný z nich u soudu nestál, když jsem hájil kůži svou,
soudce Taylor v očích města zničil rázem pověst mou. *medzihra*
4. Tak se loučím, Indiano, míchám radost s hořkostí,
tak se loučím Indiano, v hlavě závrať, v srdci stín.
Pod lodí už se voda vaří, ale já ti přísahám:
ty jsi zemí stovky tváří, domov svůj však jinde mám.

[Balady](#)

♪ **Cestou z hospody** (orig. je v Ddur)

Až ^Ajednou zase zvesela ^{Emi}z hospody ^Apůjdem,
vezmu si ^{Emi}harmoniku ^Dpřes ka ^Abát
a oblaka se budou ^{Emi}červenat ^Astudem
za ty ^{Emi}písničky, co ^Dbudem hrát. ^A
Až jednou zase v náladě z hospody půjdem,
bude do kroku nám buben znít,
hvězdy začnou blednout na nebi rudém
a my si počkáme až na úsvit.

Ⓜ: Cesta ^{Emi}má se ^Dlíně ^Akroutí,
jak se ^{Emi}žitím ^Dprodí ^Arám
a najednou tu ^{Emi}máme konec ^Apouti,
stáhnou ^{Emi}roletu a ^Dzavřou ^Akrám.

Když tak denně chodím kamenitým polem,
probírám hlušinu a ztrvdlej jíl,
ať se na to dívám horem nebo dolem,
to pro mě nikdy nebyl ten správnej styl. Ⓜ:

Však si odpočinu od tý dřiny věčný,
až dneska svoje ovce dostřihám,
stavím se u jedny pihovaty slečny
a spolu vyrazíme na slušnej flám. Ⓜ:

A někdy je moc nutný nestratit šťávu
a dělat všechno, co si usmyslíš,
a i když si máš o trám rozmlátit hlavu,
předsi se kvůli tomu neskropíš. Ⓜ:

To nejhorší, co vůbec udělat můžeš,
je stratit veškerej svůj mužskej cit,
svou duši navlíct do hovězí kůže
a nechat kamarády, ať jdou samy pít. Ⓜ:

[Balady](#)

♪ **Jennifer Lady** (orig. je v Gdur)
(spievam s kapom 3)

1. Drobně ^Amží a do noci zvon z majáku ^Dlodím zavolal ^Avstříc,
útesy skal ostrých jak nůž už proplou^Evá
Jannifer ^ALady, tak malá jak ^{A7}stín,
má na boku ^Dránu a v plachtoví ^Aklín,
to z pitomý války muži se ^Evrací domů ^Dk nám. ^A
2. Kolik jich šlo a vrací se půl, to bude pláče a po dlaních sůl
a bez tátů synů a bez věna dcer, Bože, co bude dál.
Přestane svítat, až do hrobu dáš
všechn ten smutek, má irská zem,
co platný jsou květy a všechna ta sláva, Bože, co bude dál
3. V srdci úzkost na duši vzdor, myšlenky letí jak potoky z hor,
dokud nám budou poroučet blázni, kde bude svět.
Svobodo drahá, kolik to stojíš,
kolik nás zemře ve válkách jen
až jednou ráno snad vyjdeš jak slunce v jedinej den. 1.

[Balady](#)

Bible pro Lucii

1. Dvanáct učeníků	6. Kačence	11. Hups	16. Dopis
2. Kandík	7. Tatínek	12. Vrba	17. Bráchovy pyngle
3. Nikdy nezapomeň	8. Panáček	13. Sirény	18. Živá voda
4. Slovensku	9. Na náměstí u kostela	14. Orchidej	
5. Synek	10. Lamy	15. Oslík	

♪ **Dvanáct učedníků** (orig. je v Adur)

1. ^DDvanáct chlapů přišlo

něco sníst, Byl tam Lukáš, ^GMarek a ^DJan
Už ^Gsedli si ^Dmálem, někdo ^Gvykřikl ^Dtam
Vždyť támhle ^Avprostřed sedí přece náš Ježíš!
Dali ^Dhlavy k sobě, sami sebe ptali se, proč
Proč sám je v hospode, sám
A ^Gzeptal se ^Djeden, co že ^Gsmutný máš ^Dsvět
A jestli ^Anení vinen někdo z nás?

Ⓡ: Pojd', Jidáši, ^Dpojd' (Řekni, Pane, proč jsi zavolal mně)
Pojd' sednout si ke mě (Mé jméno snad je dobré tak jako zlé)
S tvým ^Gjménem (Nevoláš k jiným)
S tvým ^Ajménem Je tu Marek a ^DJan
Až budu před Tátou stát (S Lukášem sedí Petr, Jakub a já)
Řeknu, že měl jsem tě rád (Šimon a Ondřej také Tebe se ptá)
Že On tě zvolil (Nevoláš k jiným)
To, že On tě zvolil Si můj milovaný Ježíš

2. Zavolal Táta, že už musím jít, naposled můžem pít,
Zítra, ať není zítra
Tomáši, pojd' a rychle vrchovatě nalej
Tadeáš a s ním tichý Bartoloměj s Jakubem Alfeovým zkoušej říct:
Pověz to Otci, Pane, řekni mu to
Ne, nesměj se, Pane, jen se, prosím, nesměj Ⓡ: 2x...

♪ **Kandík** (orig. je v Ddur)

Když se ^Dnad mou hlavou skláníš

a nežne ^Ahladíš mojí ^Dnoc

Tichá, ustýskaná svádíš v dlaních ^Ačáry na po ^Dmoc

Když nám přejí šťastné ^Gchvíle

to pak přijdem k sobě ^Dblíž

Aby nahá tvoje kůže řekla, ^Aco ty neví ^Ddíš

Ⓜ: Že je láska jako léto, jako třešni plný strom

Jako květy bílé u zahrad, jako vody plný lom

Jako slunce, co se s vodou plaví u nás Medníkem

Když se večer stráně zbarví a kraj zazní slavíkem

Cesty po kterých se chodí, ty jsou jiné, než bys chtěl

Často rokle plné smutku, ty bys na kraj světa šel

Zavřeš oči, cítíš ruku a kolem vůni z medu včel

To tě milá právě našla a chata zmlkne v tichu těl

Ⓜ: + Jako slunce, co se s vodou plaví u nás Medníkem

Když se večer stráně zbarví a kraj zazní slavíkem

[Bible pro Lucii](#)

♪ **Nikdy nezapomeň** (orig. je v Hdur)

1. Nikdy ^Gnezapomeň, lásko má, na nic,
co jsem ti dnešní noci na lůžku řek
Denně opakuj si doslova šeptem mé vyzná^Dní
Ještě ^Gbude jich, lásko, časem tisíc ^{G7}
Tak jak ^Gbouří kdesi nad břehy ^Gřek
Ale žádná už tě, lásko má, nikdy tak ^Dnezra ^Gní
2. Až tě povijánem rozmarných nocí
najdou síly, co má v ramenou muž
Ještě se chvíli budeš všeho, co přijde, trochu bát
Jenom ať ten, kdo se nad tvým tělem skloní
A komu dovolíš slíbat růž
Ať tě neskonale upřimně miluje, ať je muž
- Ⓡ: ^GOtevři své nepoznané ruce a podej na lístku mi nahý svět
A řekni každému pak, koho tu potkáš, že jsem byl první
Otevři své tak čisté srdce a dotkni se mě, budu se chvět
A do podivných kladívek času mně, ^Dsebou ^Gstrhni
3. Jsi teď má, já možná čísi Vždyť ani nevím ještě, co bylo, vid'
Tam za zatáčkou svítila stáj, já viděl jsem tam kůzle
A na vrcholcích zalitých sluncem Kdosi tu po krajině kráčel dál
To já se s tebou na Výskytné, lásko, miloval tak dlouze

Ⓡ: + 1. ...

[Bible pro Lucii](#)

♪ Slovensku (orig. je v Edur)

^ANa cestách mých, kde hledám, kudy se dát
A kterou vesničkou je nejlepší jet
Abych nezapoměl a vědel všechno, co mám
Krajinu v sobě a s ní celý svět
Kapličky bílé a v nich malinký kříž
a vedle kapliček hned v hospůdce smích
Smích, to je okénko, jak k Bohu být blíž
A ještě s písničkou, když na tebe dých´

Jedeme krajinou ^Eráno, krajinou ráno Slovensku ^Ahrát

To najednou se do roviny postaví skála, cesta zavine se okolo ní
A z domků vycházejí lidé k trati, vedle řeky tiché nádraží spí
Tu a tam komín, lidé mají tu práci,
jak je těžké chápat, co všechno je
Miloval Slovák svého koníka v stáji,
těžko rozumí, je najednou zle

Jedeme /:krajinou ráno:/ jé, Slovensku hrát

Ⓜ: Až ^Djednou budem jenom vzpomínat v pláči
těžko bylo tuhle dobu tu žít

Tak ^Akrásná země a tak zkoušená časem
kde má sílu na všechno vzít

^ENeboj, země, zahrajem Ti o syncích z hor
jak jim darebáci házeli hrách jé, pro tebe ^Ajen

Na cestách tvých, kdy hledáš, kudy se dát
a kterou vesničkou je nejlepší jet
Abys nezapoměl a vědel všechno, co máš,
krajinu v sobě a s ní celý svět
Kapličky bílé a v nich malinký kříž
a vedle kapliček hned v hospůdce smích
Smích, to je okénko, jak k Bohu být blíž
a ještě s písničkou, když na tebe dých´

Jedeme /:krajinou ráno:/ jé, Slovensku hrát Ⓜ: 2x

Na cestách mých ... a s ní celý svět

♪ Synek (orig. je v Adur)

Až čas ^Gzatemní na kopci, Marie, ^Cdřevěné ^Gchýše
Až se rozejde k domovům ^Dk večerům zvědavý ^Gdav
V tichu večera, Marie, půjdem, sundáme ^CJežíše ^Gz kříže
A dáme na místo ve skále a ^Dpřikryjem kamenem ^Gpráv

Ⓜ: Přišel k nám ^CBůh, přišel k nám ^DBůh, přišel dnes ^Gráno
Vzal ^Cdo rukou Synka, tak ^Dněžně ho do dlaní ^Gvzal
A ^Cjak každý táta mněl ^Dtak blízko k slzám, ó, ^Gano
Ještě ^CMarii pár drachem ^Dna příští týden ^Gdal

Máš to plátno, co včera jsi koupila za mamčin prsten
A ty mastě jsi vzala, na jeho zábal modravý krep
V tichu večera, Marie, půjdem, sundáme synka ti z kříže
Jak to ten Pilát moch' udělat, zadupat do země chléb Ⓜ:

Co děláš, Piláte, po nocích, když tma, když tma tě stihne
Svědomy je jako do očí hozený pálivý pepř
Prý každá pravda je napsaná, tak jak, jak se jí, Piláte, vyhneš
Tak jako myšlenkám víra, jak talírům skrmený vepř Ⓜ:...

[Bible pro Lucii](#)

♪ **Kačence** (orig. je v Cdur)

1. ^GHledal jsem na pobřeží tam, kde leží oblázky tvých
^Cpůvabů, lásko má

^DNa tvou opálenou kůži by mohl člověk stavět ^Ghrad

Snášel jsem do údolí všechny touhy, co nebolí

^CKdyž se dotkneš citlivých stěn

^DA hledal na útesech Cervantese kopí tvých ^Gjmén ^{G7}

Ⓜ: Na ^Cbílých křídlech létá anděl

^Dlásky, ty jsi, Kačenko, tak ^Gkrásná

^CFialky kvetli jednou ^Gna podzim, tak spletl se mi ^Dčas

^CStařec měl moře a ty ^Dnad tím mořem

jako hvězda ^Gjasná

Vyšla jsi do písku a ^{Ami}malovala jménům ^Dhlas

2. Sakury kvetly směle na tvém krásném nahém těle

Ani nevím, co bylo dál

Vím, ráno už ti všechno nepatřilo, byl jsem král

Skály se s námi smály, to když jsme se v noci vzali

Červánky a bílý nůž

Do osmi je ještě času, u pasu ti vykvetl muž

Ⓜ: + *medzihra* + Ⓜ: + 1. ...

[Bible pro Lucii](#)

♪ **Tatínek** (orig. je v Ddur)

Já se ^Dnarodil tam u nás, jak bych vám to jenom řek',
V tichém domku, co měl před sebou sto ^Alip
U nás ^Dbejval jeden policajt a ten to všechno ^Gstih'
a když ne on, tak ^Dtáta a spousta ^Aromantickejch ^Dknih
My jsme nebývali jiní, jako jsou tu děti teď
Jenom břehy naše byly trochu blíž
A táta bejval vždycky příklad chlapa, co už uměl svět,
A o Vánocích stavěl strom a pod ním Betlém hned

Ⓜ: U nás scházeli se lidé, housle, piáno a tak
A každou neděli se hrálo o sto šest
A celé léto vůně ohýnků nás vedla Medníkem,
Tak to bylo mé dětství s mámou a s mým tatínkem
A když to prasklo v týhle zemi, já byl šťastnej jako kluk,
Lítal po náměstí a jméno Havel řval
A pak jsem jednou ráno pochopil, co oni vlastně chtěj,
Jim lhostejní jsou lidé, moc je strašný čaroděj

Ⓜ: + Tak to bylo mé dětství s mojí mámou, s tatínkem

[Bible pro Lucii](#)

Panáček (orig. je v Edur)

^AZapiju vrásky z nahých mých těl, odevzdám lístky na vlak ^Ečas
Budu si zpívat, jak jsem se včera, včera měl s tebou a budu mít ^Azas
Láska je pěkná tak, že až to bolí, jesličky ^{A7}duše, když napadl ^Dsníh
Křičíte večer a křičíte ^Aráno a pak vám to ^Evšechno osolí ^Asmích
^DKřičíte večer a křičíte ^Aráno a pak vám to ^Evšechno osolí ^Asmích

Ⓡ: Ještě tě cítím, slyším, jak běžíš po chodbě nahá a hledáš můj prst
Zrcadla mlčí, aby nevěděl nikdo,
já v dlani chomáček něžný jak srst
Ještě mně tichá, říkáš, že miluješ a přitom hladíš naruby snad
Je mně tak krásně, že nevím, co říkám
Já tě mám, holka má, opravdu rád
Je mně tak... Já tě mám opravdu, holka, rád

Skleničku vína a na zdraví ťuk

A už ztrácím rozum, kam já to jen šel

Do něžných travin v údolí citu Mechových dolin a doteků včel

Každý den, lásko, od dnešní noci Budem se těšit na to, co dál

Panenky byly a najednou nejsou U vrátek panáček noční stál

Panenky byly... U vrátek noční panáček stál Ⓡ:

/:Je mně tak krásně, že nevím, co říkám

Já tě mám, holka má, opravdu rád:/

[Bible pro Lucii](#)

♪ **Na náměstí u kostela** (orig. je v Edur)
(spievam s kapom 1)

1. ^GUsnula stáj a krajem lásky bloudí
pod kapličkou Pán Bůh spí
Večerní máj a touha v dlaních loudí, na potoce všichni ví
^GNa náměstí u kostela jel jsem já ^Gza tebou, má lásko, má
Jak kapky tiché proklouzli jsme domů k vám
I když ^Dmožná se to nedě^Glá
 2. Usnula stáj, beránci stádo chrání, stejně jako chráním já
Oči tvoje před mou duší scháním strání,
kde se nikdo nevyzná
Kde jen každé ráno vyjde měsíc můj,
co ví, kdy můžu a kdy ne
kolik vlastně babiček má rozumu víc než to tvé srdce nevinné
 3. Usnula stáj a v krbu oheň zmírá, ještě ruku na noc dát
poslední chvíle, než se oči zavřou, než se začne něco zdát
A na náměstí u kostela jel jsem já, od tebe, má lásko, má
Hvězdy chtěly, nevěděly, tak jak já, co láska nikdy nepřizná
A na náměstí u kostela jel jsem já za tebou, má lásko, má
Jak kapky tiché proklouzli jsme domů k vám
I když možná se to nedělá
1. + Co láska nikdy nepřizná A možná se to nedělá

[Bible pro Lucii](#)

Lamy (orig. je v Ddur)

(spievam s kapom 2)

Jak ^Glípa, jak mládí tiše pomalu stárnem
Krok za krokom ^Cdál, ani nevíme ^Gkam
A tak tady na světě ^D dávno již ^{Emi}daném ^C
S duší vnímavou ^G po skalách ^{D7}skáčem jak stáda ^Glam
Až jednou se budem někde zpovídat z časů
A bude tam Pán Bůh a s ním jenom my
Až nebudem moct lhát a vymýšlet do snů
Budem po pravdě klouzat jak minulé dny
Vídám je u křížků u cest mamičky stát
A přece kolik maj hříchů, to my na tisíckrát
Ty podivná dobo, co se nebojíš Boha
Vždyť i kdyby nebyl, stejně měl by nás rád ®:+dohra

[Bible pro Lucii](#)

♪ Hups (orig. je v Fisdur?)
(spievam s kapom 2)

^ADen je nej, ty se směj, lásko, jen si na mně hřej
Nevíš nic, co se zítra obje^Eví
Půjdem ^Atam každý sám a teď ^Dty a já se ^Amám
Sobotou za botou, co si tu ^Esklá^Adáš

Ⓜ: Ves je nej, ticho, hřej, ona ví, obličej
Zakryjem záclonou, co nevidí
/:A těla hups do dlaní, kdo už mohl, nebrání
Jen se směj, když tě láska moje chrání:/
Ty seš nej, odmykej, kůži svoji dej mi, dej
Vyhladím na ní místo přiznání
Budu stát, budu psát, budu orchideji hřát
Kožíšky na tvém těle tiše vzývat Ⓜ: 2x

[Bible pro Lucii](#)

♪ Vrba (orig. je v Adur)

1. Jsi ^Dmalý můj zvyk, jsi na koncích křik

Jsi dar, co mi Bůh v tichém padání do listů ^Gdal Hre ^Dej

Jsi na přání svět, jsi lilie květ

Tak nevinně krásná, až do konců světa jsem ^Gstál Hre ^Dej

Ⓡ: A ^Adrž mě co nejbliž, já tak bojím se času

Já ^Dna hlasu z nebe slyšel o vrbě hrát

A ^Abyla tak smuteční a já si ji nevším

A ^Gchtěla mě ^Dza ruku ^Abrát

3. Jak láska poprvé, vždyť to jsi ty

To těla se setkala, copak nám šeptala, víš Hrej

Jak láska podruhé, jak zkousané rty

Byla jsi bez dechu a já myslel, že asi spíš Hrej Ⓡ:

4. Jsi malý můj zvyk, jsi na koncích křik

Jsi dar, co mi Bůh v tichém padání do vlasů dal Hrej

[Bible pro Lucii](#)

♪ **Sirény** (orig. je v Ddur)
(spievam s kapom 3)

^GŠla ulicí ^Dláska a ^{Emi}potkala ^Amě
^CMěla na krásných ^Dvíčkách ^Gden
^DA smála se ^{Emi}zdaleka, ^Ajako že ^Ajen
^CPřitom ^Dmávala ^Gna šťastný ^Gsen

Ⓡ: ^CLákala ^Gněhou, to umí ^Dsirény ^{Emi}jen

^As krásou tak ^Cnetaje ^Dnou

^GDávala ^Dnaděj tak ^{Emi}jak šatům ^Alen

^CA pak ^Dříkala ^Gnashleda ^Gnou

^DMěla na hebké ^{Emi}kůži krásný ^Ařetízek ^Azlatý

^CA ve vlasech ^Dpár modrých ^Gspon

^DA v tunice ^{Emi}tak jako ^Asníh v lese ^Asvátý

^CVzrušení ^Djak v hlase ^Gzvon Ⓡ:

[Bible pro Lucii](#)

♪ Orchidej (orig. je v Emol)

^{Ami}Zpívám ti, lásko má, o štěstí noci
Kdy my ^Fnazí jsme plakali s tmou
A ^{Dmi}na teplých tělech ten ^Enádherný pocit
Kdy orchidej hledal jsem ^{Ami}tvou

A rozkoše skutků, co neměli být,
ale byly, má lásko, vždyť víš
Byly studánky plné, já skusil je vypít,
ale nemohl vědět, že níž

Ⓡ: Byla jsi mou, ^{Dmi}ano

^FNa bílém polštáři pod oknem nad ^{Ami}zahradou
Byla jsi mou, ráno
Jště mám na dlani lásku, škoda, že tak mladou
Zpívám ti, lásko má, jsi jak kapradí krásné
Co vyrostlo nad rybníkem
Jsi jako slunce, co v hladině svítí tak jasně
Jak skály u nás pod Medníkem
Jsi poslední svítání do leknínů,
už podzimy chystá mi svět
A orchidej vykvete až příští zimu,
už nebudeš, lásko má, vědet Ⓡ:

[Bible pro Lucii](#)

♪ **Oslík** (orig. je v Ddur)
(spievam s kapom 2)

Já ^Avyhledám stáj a jesličky v ní
a jestli štěstí bude při mně pak ^Estát
Najdu oslíka v ní a kravičku s ním
Co krásné robátko budou tam ^Ahřát.

Až uvidíš ovečky a pastýře tam
A hvězdu nad chalupou do pouště plát
Pamatuj, že jednou tohle děťátko bude
Na duši Izraele milostně hrát

Ⓜ: Už se ^Dnarodil nám Otec a Syn
a Bratr ^Avšech, co chtějí při Bohu stát
a ^Ekaždého i toho, co je obrazem vin,
tak ^Akaždého tu bude mít rád.

Jak ho poznám, až mu bude o třicet víc
Až zaroste mu pod vousem tvář
A mezi všemi se ztratí, ne, nepoznám nic
Teď zatím plane v Betlémě zář

Zavři oči, dotkni se té naděje své
A popros ho, však on přijde sám
Každé duši na zemi, když bude ji zle
On pomůže, tak přijde i k vám

Ⓜ:+medzihra +Ⓜ:...

[Bible pro Lucii](#)

♪ Dopis (orig. je v Cdur)

^APíšu ti, lásko má, co mohu víc, mých kupletů nebylo moc
tak na dva-tři nářky a na krapet štěstí

a tichou, ^Esplynulou, nemravnou noc

Ale teď, lásko, věřím, že už opravdu jsi

a že jsem objevil můj třetí pól

Jako by šachisté na těch svých štveřečkách dali

si ^{E7}do branky koníkem ^Agól

Jako by měsíc se stratil a z vody vyhoup se kýl

Jakoby ^{A7}Titanic topil se ^Dzas

Miluju, lásko, tak ^Amiluju tebe, že jsem ^Eztratil už pojem a ^Ačas

A tak ti píšu, že umírám, nevím co dál, láska svatá je anebo hrob

Nikdo nevěří, netuší a neví, co dál, bílé ohrady mámivých slov

Šlápoty tvé jsou jako kamínky not

z nichž pan Rimbaude nám po verších psal

Že tam, kde svítá v uličkách po ránu radost že se k večeru ozývá žal

Ztratil jsem bolest a zranil se tak jako v mešitách křičí můj hlas

Já miluju, lásko, já miluju tebe, že jsem ztratil už pojem a čas

Vše kolem plyne tak jak plynout chce dál,

válka v Iráku, tak jsem se bál

Lidé tak už jsou bez Boha, že nevědí kam,

děcek zástup si u tanků hrál

Ne, já nechci bojovat, milovat chci, v tobě tělo své po kořen mít

Když člověk ví, co už mohlo by být, tak tolik, tolik chce žít

A když pochopí, ví, že není co chtít, těmhle hranicím prošel už pas

/:Miluju, lásko, já miluju tak, že jsem ztratil už pojem a čas:/

Píšu ti, lásko má, co mohu víc, mých kupletů nebylo moc

tak na dva-tři nářky a na krapet štěstí

tichou, splynulou, nemravnou noc

[Bible pro Lucii](#)

♪ *Bráchovy pyngle aneb*

„Bratříčku, otvírej vrátka“ (orig. je v Adur)

^GNad řekou si noc jak vláha sedá Nad stráněmi slyšíš tichý ^{Ami}vlak

^DV řece měsíc hvězdy svoje hledá Nad údolím létá ve tmě ^Gpták

Opuštěná chajda v téhle noci Je moje, tam jsem před léty si hrál
A jezdil šťastnej asi každou chvíli Jěště stojí totem, co tam vždcky
stál

^CKdysi jsme tam s bráchou žili šťastní Neviděli nic, než tenhle ^Gsvět

^{Ami}Po verandách v nocích jako blázni ^Gprožívali pár klukovskejch ^Dlet

Jednou vzal jsi pyngle a šel jinam, kdybych nebyl chlap, snad bych to vzdal
Ted' ho občas v televizi vídám jednou moji písničku si hrál

medzihra

^CNa Medníku žili jsme si šťastní, neviděli nic, než tenhle ^Gsvět

^{Ami}Po verandách v nocích jako blázni ^Gprožívali pár klukovskejch ^Dlet

To se jednou probudíte ráno a už vám není, kolik vám má bejt
Stejný stěny, stejná prima holka, jenom padesátka na krku jak nejt

Trochu vás zabolí někde vzadu Trochu zradí ten, kohos' měl rád
Trochu se vám začne víc než stýskat, trochu nechce se vám žít a ani hrát

Kdysi jsme tam s bráchou žili šťastní, neviděli nic, než tenhle svět

Po verandách v nocích jako blázni prožívali pár klukovskejch let

Nad řekou si noc jak vláha sedá, nad stráněmi slyšíš tichý vlak

V řece měsíc hvězdy svoje hledá, nad údolím létá ve tmě pták...

[Bible pro Lucii](#)

♪ Živá voda ^{C, F, C, G} (orig. je v Cdur)

- ^CAbych věřil tichým andělům, ^Fabych věřil, že je Bůh
^CAbych slyšel slova Písma ^Gtak, jak jsou
^CMusím denně hledat v sobě ^Fživou vodu v kraji ^Csuch
Musím denně hledat v sobě ^Gvíru svou ^C
- Že jsou myšlenky mé pokorné a odpuštění v nich
Mají schopnost sklopit vírou nastavený nůž
A denně neříkat si tisíckrát, že jsem věřící jak mnich
Prostě věřit si, že tak se chová muž
- Je tolik spravedlivých na světě a tolik hodných lidí je
Ale kdo ukáže, že tu vůbec jsou
Je tolik krásy, že až do očí lehce stoupnou slzy z ní
Ale kdo ukáže, že tady někde je
- Je tolik krásných myšlenek, že by stačilo z nich žít
Byzantská náušnice svítí tak jak vodní vír
Vír, když v moudrém slunci řeka rozčaruje klid
Aby na rovinách vodám dala mír
- Když letí ptáci horou v červáncích tak krásně
A dlouhé slunce kreslí na skalách jim stín
Když kluci u řeky se sejdou a vědí přesně a jasně
Skautské svědomí je prosté hloupých vin
- Když stojím rozrušený v kostele A jestli je, jsem právě s ním
Myslím si, že na světě není nikde víc
To duše tělu pomáhá a v ní Bůh a jeho Syn
Tak tě prosím, Pane Bože, Bože, jak ti to mám říct + 1.

[Bible pro Lucii](#)

Bílý měsíc

[Tak, tak](#)

[Miluju](#)

[Zpověď](#)

[Hvězda](#)

[Aničkám](#)

[Blues o nás dvou](#)

[Tichá dohoda žen](#)

[Kolikrát smím](#)

[Když jsem dospěl](#)

[Skládanka](#)

[Stromek](#)

[Kandík](#)

[Kačence](#)

[Kamenný mlýn](#)

♪ **Tak, tak** (orig. je v Edur)
(spievam s kapom 1)

1. ^AKdo umí, pojd' si s námi zaspívat
anebo zatančit, na něco hrát.
Písnička je jako vozík do nebe
a má ji určitě i Pán Bůh rád

Ⓜ: Budeme ^Ddo rytmu se kolíbat jó dag dag dag
a možná hvězdy přijdou mezi nás
a pěkně ^Ado očí se podíváme tak tak tak
a řeknem: ^Epísnička je srdce ^Ahlas.

2. Kdo umí, pojd' si s námi zamlčet: hm hm hm hmm
nebo jako moudrá kráva Milka zabučet: bú bú bú búú.

Ⓜ: + medzihra + Ⓜ: + 1. + Ⓜ: 3x...

[Bílý měsíc](#)

♪ **Miluju** (orig. je v Adur?)
(spievam s kapom 2)

^AVlasy zlatý padali ti na uši, mnělas' ^Ečepici až po samej nos

^DPodepsaný zápěstí nic netuší, že ^Azůstala si ve mně a ^{E7}dost

Na obrázku cos mi dala jméno tvý, pod ním nenápadně telefon
Rozhodla si za nás, já chtěl, to se smí, tichá rozepnutá krása spon

Ⓜ: ^AMiluju, ^Dmiluju a chci s tebou ^Ebýt

^AMiluju, ^Dmiluju a chci si tě ^{E7}vzít

Abych po nocích tě u sebe mněl, lásko má,

ráno vedle tebe vstával zas

A do laviček tvoje jméno kudlou ryl,

s tebou bavil by mě každej čas

Pod starou horou, kde svůj domek mám,

večer vodil bych tě do vinic

Spánembohem by sme spolu zpívali,

potom zamkli se, už neřeknu nic

Ⓜ:+ *medzihra* +4x

[Bílý měsíc](#)

♪ **Zpověď** (orig. je v Edur)

^GBílý měsíc tvoje oči hledá vánek listí stromu k nebi zvedá

^CPomaloučku na zem ^Dukládáš si ^Gplét

Odevzdaná láska lásku hledá hříšné myšlenky a duše bledá

Pomaloučku na zem ukládáš si plét

Ⓜ^{Emi}Možná na planetě jsme už sami ^CDuše sevřená se světu bráni

^GTolik smutného sem nikdy neviděl ^D

Zajed' prsty do mých vlasů, lásko, tiše řekni že máš ráda lásko

Tak ^Cnevím jestli jsem ti ^Dřekl co jsem ^Gchtěl

Chci ti stokrát říkat že si krásná, že si dýmant že jsi hvězda jasná

Že jsi jako duha jak můj sedmí div

Abys věděla, že svět je stejný, možná průzračný a obyčejný

Láska že je stejně silná jak byla dřív Ⓜ + *medzihra*

Možná na planetě jsme už sami Duše sevřená se světu bráni

Tolik smutného sem nikdy neviděl _ Ⓜ

[Bílý měsíc](#)

♪ *Hvězda* (orig. je v Edur)

^DV září hvězda nocí nad hlavou mou a ty jsi ^{E7}krásná, tiše ^Dlež.
Sbírám ve tmě všechny půvaby tvé
a hvězdy ^Eříkají: jen pomalu běž.

^DVezmi jí a do náručí milování jí ^Gpod stromy na zem ^Ddej
a pomaloučku, potichoučku jako nocí ^Atělem chlapa ^Dhřej.

Ⓜ: Ne, ne, ne ^Gnení toho na světě zas až tak moc,
ale láska je jak z oblaků ^Dčaj
a kytara jak u rybníka rákosí, tak ty ^Asvojí milý, Vojto, ^Dhraj.

Ráno uvařím si kafe a dám,
a dám si ^{E7}pod hlavu dva polštáře, ^Ddám,
je neděle a tak se můžu odvázat,
lehnout si ^Edo záhonů docela sám.
a ^Dna tebe se těšit budu, milá má,
až tě ^Gzase tiše svlíkne ^Dnoc,
jsi nejkrásnější Boží dílo, co tu mám,
tvůj ^AVojta miluje ^Dmoc.

Ⓜ: (Honzo) + medzihra + Ⓜ: (Fando) + Ⓜ: (Vojto)
tak ty ^Asvojí milý, Honzo, ^Dhraj, (Fando)

[Bílý měsíc](#)

♪ Aničkám (orig. je v Adur)

1. ^DOdbila čtvrtá a ^Aslunce je výš
^Daž za kopcem kostela, ^Atam, kde je kříž
^Dodbila čtvrtá a plná je ^Gspíž
dnes ^Dvečer má má milá ^Asvá ^Dtek
2. Sejdeme se pod stromem za zahradou
už lidé se scházejí, ke stolům jdou
a ubrusy visí a dnes každý kout v chalupě svítí jak dům
- Ⓜ: ^DNa zdraví, panenky, ^Ana zdraví všem
^Ddnes Aničkám patří, dnes ^Apatří jim den
^Dpřítuknem na zdraví, ať žije s ^Gvět
^Dpřejem ti, Aničko, ^Atisíce ^Dlet
2. Všechno, co přijde, ať hladí tě jen
ať rychle se rozsvítí mračivý den
ať pohárky zdraví ti zdobí tvůj čas
a nikdy nesmutni, máš přece nás
- Ⓜ: 2x + přítuknem na zdraví, ať žije svět
přejem ti, Aničko, tisíce let

♪ **Blues o nás dvou** (orig. je v Ddur)

(spievam v s kapom 4)

1. ^DDům můj je tvůj to je ^Gláska na kopci ^Asnů
kde se ^Grána zbývají ^Av nás v nepočtu ^Ddnů ^Aů
Jsi ^Dblízká jak květ když se ^Gslunce na louce ^Askví
když se ^Gráno dne ucho ^Apí u koře ^Dnů ^Aů

Ⓡ: ^GDotknu se pramenů vlasů tvých srovnám je
^Ana svetru na ramenou
a ^Gv očích si najdu pár znamení, lákáš mě,
^Alásko, jsem na kolenou

2. Blues o nás dvou budou ptáci tiše si hrát
kolikrát řeknem si do očí zblízka slovíčko rád
je láska laskavá tak, že umí hladit jak ve vodě dlaň
pojd', má milá, mou holkou se staň
řeka bude nám hrát

Ⓡ + *medzihra* + Ⓡ 2x
/:Blues o nás dvou:/ 2x

[Bílý měsíc](#)

♪ **Tichá dohoda žen** (orig. je v ???)

- 1. Vejde do očí a z očí zas sejde tichá dohoda žen
srdce otevře a do spánku vejde jako nezralý len
A jeden pláče a zoufá a jeden pláče a doufá
a měsíc se jen usmívá tak chtěl mně vidět v houštinách s ní**
- 2. Abych vědel, musím zapomenout, abych poznal, čeká den
Abych slyšel, musím neposlouchat, láska cit je a né sen
A jeden pláče a zoufá a jeden pláče a doufá
a měsíc se jen usmívá tak chtěl mně vidět v houštinách s ní**
medzihra
- 3. Bílé tělo bílá ruka mně svírá, oči z dýmantů jen
láska víc je nežli pravda a víra víc je nejhezčí den
A jeden pláče a zoufá a jeden pláče a doufá
a měsíc se jen usmívá tak chtěl mně vidět v houštinách s ní**

medzihra + Vejde do očí a z očí zas sejde tichá dohoda žen 3x...

[Bílý měsíc](#)

♪ Kolikrát smím (orig. je v Emi)
(spievam v s kapom 1)

1. ^AKolik je čas a ^Dkolik je ^Asvět
kolikrát smím já vědět ^Eči nevě^Adět
Kolik je Bůh a kolik ^Dnaroze^Aní
půjdeme do Betléma ^Ek uchoze^Aní

Ⓜ ^DCo vyšlo hvězd a králů ^Ena zname^Aní
aby se ^Dnikdy nikdo ^Anemusel ^Ebát
^Akolíbej dál, synek ^Dneusí^Aná
zůstaneme vedle chléva ^Echviličku ^Astát

2. Kolik je noc a kolik nocí je den
když se láska vzbudí a nese tě ven
jak sa červeně má tak jak v červácích most
když zapadá slunce, stín už do řeky brozd Ⓜ 2x + 1.

[Bílý měsíc](#)

♪ **Když dospěl jsem** (orig. je v Edur)

(spievam v s kapom 3)

1. Když ^Gdospěl jsem ^Dv muže a ^Cnajednou se ^Dmně starat ^Gsám
tak za tátou jsem ^Dpádil, abych ^Czistil, co ^As tím dělat ^Ddál
^Gtátovi oči málem ^Dvypadli a ^Cpod vousy se ^Dsmál, jen se ^Gsmál
pak ^Crukou vlasy ^Dpohladil a ^Ctiše ^Dpoví ^Gdal:

Ⓜ: Nemysli si, že to bude ^Dlehký, jak ^Cbývalo to u nás ^Gdoma
když ^Cspod peřiny vykuklo ti ^Doko,
jestli ^Cdo pusy ti ^Dněkdo něco ^Gdá
ted' už budeš muset sám se ^Dstarat
protože ^Cna krku svoje milé ^Gmáš
a ^Cspod peřiny budou oči ^Dkoukat,
jestli ^Cdo pusy jim ^Dněco ^Gdáš

2. Ted', když vzpomenu si, jak to táta říkal,
pod vousy se sám musím smát
jen zdá se mi, že mám to mnohem horší
než táta svými slovy chtěl mi dát
a tak se stalo, co jsem si přál já, snažím se být o kousek dál
ted' spod peřiny často koukám a dávají mi, co bych si jen přál

Ⓜ + 1. + Ⓜ

spod peřiny budou oči koukat, jestli do pusy jim něco dáš

[Bílý měsíc](#)

♪ **Skládanka** (orig. je v Adur)

1. Tak od dneška ^Gvím, jak zavíráš ^{Ami}oči, když pusu ti ^Gdávám
jak otáčíš hlavu, všechno už ^{Ami}víš, to, co bych ^Gchtěl
snad se mi ^Dzdáš, nebo nechápu nic,
snad jsem jen ^{Emi}blázen, co chtěl bych ^Cvíc
ty můj ^Gvánku, skládanko ^{Ami}hezká z kouzelných ^Dchvil
2. Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc
cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc
poprvé blízko, blízko tě mám a tvoje tvář je plná stop mých
začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží
3. A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít
uklidím okurky, polštáře, naposledy pusu ti dám
ruce si chvíli nebudu mýt, pel z tvojí kůže nechci si vzít
tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.

1.+ Milova ^Gná

[Bílý měsíc](#)

♪ **Stromek** (orig. je v Ami)

(spievam v s kapom 1)

1. ^ANapadl ^Esníh a ^Aozdobil ^Dsvět
a ^Adíval se ^Ez bělostných ^Astřech
a na cestách ^Esmích a ^Ana oknech ^Dled
a ^Akrajky jak ^Ezář na stro^Amech

Ⓜ: Budeme spívat a ^Dbudeme ^Ahrát
v myšlenkách ^Enad Betlé^Amem
najdeme ^Ehvězdu jak ^Aznamení ^Dplát
a ^AJežíška ^Es podveče^Arem

2. Napadl sníh a ozdobil svět
jen dobrého je nějak vic
kabáty k nosům a na nose led
a štěstí a lásku si říct Ⓜ + *medzihra* + 1. + Ⓜ

Budeme spívat a budeme hrát
v myšlenkách nad Betlémem
najdeme hvězdu jak znamení plát
a Ježíška s podvečerem
najdeme ^Ehvězdu jak ^Aznamení ^Dplát
najdeme ^Ehvězdu jak ^Aznamení ^Eplát
^Anajdeme ^Ehvězdu jak ^Aznamení ^Dplát
a Ježíška s podvečerem

[Bílý měsíc](#)

♪ **Kandík** (orig. je v Ddur)

Když se ^D nad mou hlavou skláníš a nežne ^A hladíš mojí ^D noc
Tichá, ustýskaná svádíš v dlaních ^A čáry na po ^D moc
Když nám přejí šťastné ^G chvíle to pak přijdem k sobě ^D blíž
Aby nahá tvoje kůže řekla, ^A co ty neví ^D díš

Ⓡ Že je láska jako léto, jako třešni plný strom
Jako květy bílé u zahrad, jako vody plný lom
Jako slunce, co se s vodou plaví u nás Medníkem
Když se večer stráně zbarví a kraj zazní slavíkem

Cesty po kterých se chodí, ty jsou jiné, než bys chtěl
Často rokle plné smutku, ty bys na kraj světa šel
Zavřeš oči, cítíš ruku a kolem vůni z medu včel
To tě milá právě našla a chata zmlkne v tichu těl

Ⓡ: + Jako slunce, co se s vodou plaví u nás Medníkem
Když se večer stráně zbarví a kraj zazní slavíkem

[Bílý měsíc](#)

♪ Kačence (orig. je v F#dur)

1. ^AHledal jsem na pobřeží tam, kde leží oblázky

^DTvých půvabu , lasko má

^Ena tvou opálenou kuži by mohl člověk stavět ^Ahrad

Snášel jsem do údolí všechny touhy, co nebolí

Když se dotkneš citlivých stěn

a hledal na útesech Cervante se kopí tvých jmen ^{A7}

Ⓜ ^DNa bílých křídlech létá anděl ^Elásky ty jsi Kačenko tak ^Akrásná

^DFialky kvetly jednou ^Ana podzim, tak spletl se mi ^Ečas

^Dstařec měl moře a ty ^Enad tím mořem jako hvězda ^{A7}jasná ^{D, A}

vyšla jsi do písku a malovala jménům hlas

Sakury kvetly směle na tvém krásném nahém těle
ani nevím co bylo dál

vím ráno už ti všechno nepatřilo, byl jsem král

Skály se s nami smály, to když jsme se v noci vzali
červánky a bílý nůž

Do osmi je ještě času u pasu ti vykvetl muž Ⓜ

[Bílý měsíc](#)

♪ Kamenný mlýn (orig. je v Ddur)

(spievam v s kapom 1)

1. ^ANoc je ještě ^Emladá ne my ^Anejdem spát,
^Dna kytary zahrajem si ^Aco kdo rád
/:^Dze strany a na stranu si ^Ahlavu dej,
a ^Ena holku co miluješ se ^Apodívej:/
2. Noc je ještě mladá a my rádi s ní
milujeme očima, to láska smí
/:zhoupneme se v boku jen tak bim bim bam
a ráno ti, má milá, kluka udělám:/
3. Oči po tobě a po mně bude mít
můžeme ho na festival někam vzít
/:ze strany a na stranu si hlavu dá,
a na holku co miluje, se podívá:/
4. Na Trechovej, u Žiliny, u Košic
všude spievali jsme, vyly jako na měsíc,
/:s kapelou jsme projeli snad celej svět,
ale, Slovensko, my ľúbime Ťa tady a teď:/

[Bílý měsíc](#)

František

1. Proužek	5. Hopsinky	9. Uličky	13. Noe
2. Ještě ne	6. Křížek	10. Sponky	14. Splav
3. Skládanka	7. Kujov	11. Vašek	15. Čárky
4. Říp	8. Nad Sázavou	12. Všechno nejlepší	16. Velký vůz

🎵 *Proužek* (orig. je v Edur)

1. Ten ^Dmír, když ^{A7}za kopcem ^Gsví^Dtá,
když ^Gvystřídá se ^{A7}s nocí ^Dden
a proužek dýmu ^{A7}z dřeva slunce ^Gví^Dtá,
^Gz kytky motýl ^{A7}vylít ^Dven

Ⓡ: ^DNěkdo škrtně sirkou, někdo ^Gzpí^Dvá,
^Gněkdo ještě zkouší ^Dspát
u potoka ^{A7}do vody se ^Gdí^Dvá,
^Gjedna holka, ^{A7}co mám ^Drád

2. Vlasy sváže do uzlu a kouká, pak vodu dlaní rozčeří
stud jí sluší, tak jako všem holkám, co na svou krásu nevěří.

Ⓡ: + *medzihra* + Ⓡ:

3. Z odpadlýho kousku starý kůry srdce jsem jí udělal
a večer, když už začly lítat můry, tajně jí ho do spacáku dal

Ⓡ: + /: jedna holka, co mám rád ... :/ 2x

[František](#)

♪ **Ještě ne** (orig. je v Cdur) (spievam s kapom 2)

1. Jak by ^Gz dálky dým šel k nám, bílým plátnem skrýval svět
tichým ^Dnárkem, ^Abídou ^Dhnán, ještě ^{D7}ne, ještě ^Gne
 2. Ještě sílu mám, a dost, ještě vidím, co bych vidět měl a mám
ještě neslep' jsem touhou vrátit zlost, ještě ne, ještě ne
- Ⓜ: ^{Emi}Nenechte mě takhle blízko tý ^{H7}špíny stát
^Ccopak člověk může z víry jen ^Gžít
^{Ami}k tomu ještě o své milé mít-^{Emi}věčný strach
^{A7}pomozte mi dotknout se, ^Dbýt
3. Jak by z dálky dým šel k nám, bílým plátnem skrýval svět
snad toho pláče, snad, už bylo dost, ještě ne, ještě ne
 4. To z nevíry, jak je snadná, já vím,
už jednou chodil poutník, říkal, kdo jsme,
дали jsme ho na kříž právě jak dnes, ještě ne, ještě ne Ⓜ: + 1. + 2

[František](#)

♪ **Skládanka** (orig. je v Adur)

1. Tak od dneška ^Gvím, jak zavíráš ^{Ami}oči, když pusu ti ^Gdávám
jak otáčíš hlavu, všechno už ^{Ami}víš, to, co bych ^Gchtěl
snad se mi ^Dzdáš, nebo nechápu nic,
snad jsem jen ^{Emi}blázen, co chtěl bych ^Cvíc
ty můj ^Gvánku, skládanko ^{Ami}hezká z kouzelných ^Dchvil
2. Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc
cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc
poprvé blízko, blízko tě mám a tvoje tvář je plná stop mých
začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží
3. A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít
uklidím okurky, polštáře, naposledy pusu ti dám
ruce si chvíli nebudu mýt, pel z tvojí kůže nechci si vzít
tak zase zítra, ty můj vánku milovaný. 1.+ Milova ^Gná

[František](#)

♪ **Říp** (orig. je v Edur)

1. Vždycky ráno, když mám bohatě sil,
říkám, že jednou, jednou bude nám ^Dlíp
že je to ^{D7}představa ^Gkrásná,
tak jasně vidím to, jak od nás ^{A7}z oken na horu Říp,
když obloha modrá je ^Dšťastná
A všem těm mŕám, co nás po nocích tlačí,
dojde ^{D7}zákonitě ^Gdech
a v sedmikrásce spočítaná ^{A7}láska
pokorně zastaví náš ^Dspěch

Ⓜ: Vždyť tolik ^Dtrápení sám život přináší, sám,
všechny ty ^{D7}bolesti a ^Grány,
jeden život je ^{A7}málo, tak nestálo by to za to,
trochu oťukat ^Dhrany?

To není rada, to je touha, vždyť dobro nestojí nic,
jen myslet na druhý víc než na ten svůj klid,
já vím, ta cesta je dlouhá, tak strašlivě dlouhá.

Ale ta setba vyplatí se, věř, vždyť dneska dávno je zítra
a zloba nelítostná a chytrá, a některý lidi horší než zvěř.

Ⓜ: 3x

[František](#)

♪ **Hopsinky** (orig. je v Adur)

1. ^DSundej kabát, sedni si sem k nám
a mlč a poslouchej a vem si hopsinku, co ^{A7}mám
my jsme se sešli, aby sme si hráli, to víš, co starostí je teď
tak jestli chceš si s námi hrát dej ruce na stůl a ^Dsed'

Ⓜ: V kytarách zapláčou si Bílý skály
a na nich pampelišek žlutej květ
přijde i kovboj, co mu bůhvíproč říkaj' že už je poslední^G
^{G7}tak na zdraví a na umění brečet,
aby nám ^DMontgomery zpíval dál
je lepší ^{A7}protloukat se, nežli někde brečet
prosit o ^Dkostku cukru, co dá ^{D7}král

2. Když neumíš zpívat, pískej nebo tluč
nebo si do kuchyně skoč a dvě lžíce si pujč
v Rikatádu dělej třeba koně, v Panence řetízky a tak
nebo si lehni na stůl, zavři oči, spi a dělej Mrtvej vlak

Ⓜ: + *medzihra* ^{D, A7, D} + Ⓜ: 2x...

[František](#)

♪ **Křížek** (orig. je v Ddur)

1. ^CNeptej se mě na nic, když tě ^{C6}blízko mám,
^{C7}nestačí jen být, jen ^Fbýt

^{Dmi}Kdyby kolem nás byl jenom ^{A7}dým a ^{Dmi}klam,
tak ^Gty si to, v co uvě ^{G7}řím
Víš, jak člověk někdy bývá strašne sám,
smutnej ze svých vlastních vin
S tebou vždycky pocit že i žiju mám,
že nejím jenom, spím a bdím

Ⓡ: Jsi můj ^Cproud, co někam odnese mě, jedno je kam
Jsi můj ^{C/G}rým, já verše ^{Dmi}další vždycky u sebe mám
co zapad ^Gnou, když napadnou ^{G7}

2. Udělám ti křížek palcem na čelo, jak dělávala bába nám
aby žádný pokušení nesmělo, přes práh dveří nikdy k nám
Aby bída co se o svět pokouší, s kosou chodí duše brát
utekla a nikdy ať to neskouší, miluješ mě, mám tě rád

Ⓡ: + *medzihra* + Ⓡ:

[František](#)

♪ **Kyjov** (orig. je v Edur)

1. ^CV posledních tónech ^{C7}cimbálu bloudí
nad ^FKyjovem písnička má
Ještě ^{G Fdd As}poslední sklínku než si paličky bílý
než si ^Ckamarád do kapsy dá
2. Ještě nechce se domů ještě člověk by zpíval,
pojd'te Jarošov ještě si dát
Jak dvě voděnky kolem tam kolem něj tečou
a drobné rybky nedaj milencům spát
- Ⓜ: Ještě ^Cnepůjdem domů, že ne, že budem zpívat
než ty^Dhvězdičky ^Gsejdů s ^Ctmů
Tolik písniček krásných ještě hezčích nám zbývá
ať nás k radnici dovedů
3. V posledních tónech cimbálu bloudí
nad Kyjovem písnička má
Už hvězdy se pletou a o spánek loudí
a chvilka něco se zdá
4. Je smutno a veselo a mlčí se spíš,
slunéčko, chvíli počkej, malinko jen
Než řeknem spánembohem, hele a je tu písnička,
co pozdraví kyjovskej den Ⓜ:+1.+Ⓜ: 2x

[František](#)

♪ **Nad Sázavou** (orig. je v Emi)

1. ^{Ami}Do noci před tunelem zahouká
poslední vlak co veze opožděný nádražáky ^{Dmi}domů spát
^{E7}zhasni tu písničku a napít mi dej
před spaním ^{Ami}chci si ještě
^{Ami/G}přečíst pár ^{Ami/F}hvězd ^{Ami/E}
ta ^{Dmi}řeka je jak pohádka,
co ^{E7}vyprávěli naši v chatě, ^{Ami}kde byl les
2. Mravenčí skála plná našich jmen
a pražce plný hřebů, z kterých jsi si letopočet přečíst moh'
viadukt, kam ses chodil učit bát
jak strašně duní, když projíždí vlak
a táta s mámou, co foukali nám rány,
když chodili jsme domů spát
- Ⓜ: Nad ^ASáza ^{Dmi}vou, nad ^{G7}Sáza ^Cvou
občas ^Fvzpomene si člověk asi ^{Dmi}na ty časy krásný,
kdy ^{E7}zpívali jsme Brontosaurusy ^{Ami}Spirituál
3. Do noci před tunelem zahouká
poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát
u trati ostružiny vykvetly zas
v Sázavě zase prej je hromada ryb
a dokonce prý indiánský típí se tu objevilo, bude líp Ⓜ: 2x
[František](#)

♪ **Uličky** (orig. je v Edur)

1. Otoč se, ^Alásko, ke mně tak, abych ti viděl do očí
abych se podívat moh', kde tam bydlím já
abych ti ^Dprstem srdce na víčkách namalovat moh'
hm, tak, jak se ^Adá
- Ⓜ: Víš, v době ^Avšelijakých salónů a holek v uličkách
víš, jsem tak ^Dšťastnej, že ještě že umím mít ^Arád
na bílým polštáři ti ^Eláska krásně ^Dsluší
a je ^Edům náš, náš ^Ahrad
2. Kolikrát znásobením něhou tolikrát dostáváme síl
né, nikdo nemá to dnes lehký, žádněj med
a když mě ráno budí tvoje ruka,
tak síly tolik mám, že otočil bych svět Ⓜ:
3. Otoč se, lásko, ke mně tak, abych ti viděl do očí
abych se přesvědčit moh', že jsi, že jsem já
že kdyby kvůli ničemu, tak kvůli dětem
byť by stokrát bylo hůř, vše vydržet se dá Ⓜ:2x

[František](#)

♪ **Sponky** (orig. je v Gdur)

1. ^DSnad ses mi zdála, písničko krásná,
do spánku zněl mi tvůj ^{A7}tón
až ráno proud vlasů a mír našich hlasů
a v koupelně vůně a ^Dshon
2. mě přesvědčil vážně, že jsi, a jen z bázně
se člověk bojí skutečných rán
hvězdy když zhasnou, vzpomínku krásnou
smaže světlo, když přijde k nám
- Ⓜ: Ale ty ^Gskutečná jsi, dotknout se tě můžu
a tak začíná mi ^Dpěknej den,
^Cna tvářích se slunce snaží ^Gzamalovat
unavenej ^Dnoční sen
3. Na rtech mi zůstal jeden z tvých vlasů,
směješ se a chceš mi ho vzít
ruku pokládáš vedle, vedle mě na stůl,
ještě dotknout se a už musíš jít
4. Sbíráám pár věcí, co zbylo tu po nás,
pár sponek, vlasy budou ti vlát
ještě skleničky s tácem a zmuchlanej polštář,
než vrátíš se, zas budeš se mi zdát Ⓜ: + 1...

[František](#)

♪ **Vašek** (orig. je v Ami)

1. **Jak písnička zbloudilá v přítmi skal, kde tříští ji ostrí hran
jak láska, co pláchla, to, jak ses bál,
tak čas píše po tvářích nám**

2. **Už ^{Emi}nehoukej, ^{H7}vláčku, už ^{Emi}nemám čas,
musím ^{Ami}pohádky ^{D7}klukům ^Gčíst
snad ^{Ami}jednou až, jednou, snad ^{Emi}jednou zas,
až ^{F7}obrátím ^{H7}tenhleten ^{Emi}list**

Ⓜ: **Víš, ^{H7}jím by se stýskalo a ^{Emi}mně zrovna tak,
kdo by ^{E7}ovládal jeřáb a ^{Ami}hák
kdo by ^{D7}zahoukal sanitkou a ^Gopravil ^{Emi}vlak,
tak ještě chví^{F7}li, snad ^{H7}rok, snad ^{Emi}pak**

3. **Ta holka, co vzal jsem si, co mám rád,
je smutná, když utíkám pryč
ten pohled, když vidím jí ve dveřích stát,
jak zamyká nadvakrát klíč**

Ⓜ: **Víš, jí by se stýskalo a mně zrovna tak,
kdo by ovládal jeřáb a hák
kdo by zahoukal sanitkou a opravil vlak
/:tak ještě chvíli, snad rok, snad pak:/ hm**

[František](#)

♪ **Všechno nejlepší** (orig. je v Edur)

1. ^CHádej, proč přišel jsem dneska k vám,
proč za záda schovávám ^Fkvět
dvakrát jsem dneska si ^Cruce myl,
abych popřál ti k ^{G7}věnečku ^Clet
 2. Nastav pusu a do vázy kytku dej,
postav na kafe, dva cukry mám rád
koupil jsem "Člověče, nezlob se",
budem do rána bláznit a hrát
- Ⓜ: ^FTak všechno nejlepší, zdraví a tak,
ať ^Cvšechno ti jde tak, jak ^{G7}chceš
^Csám nejlíp víš, co se má ti přát,
a nám stačí, že ^{G7}žiješ, že ^Cjseš
3. Hele, neděkuj, kytka není zas tak až moc,
to, co uvnitř mám, neumím říct
jako kostky je život, jak den a noc,
věčně střídá se mít-nemít nic

Ⓜ:+ ^{C, F, G7, C}+ Ⓜ:2x...

[František](#)

♪ **Noe** (orig. je v Adur)

1. ^GKdo kolem řeky ^{Ami}bloudí ^Da hledá mělkej ^Gbrod
čas marní, voda ^{Ami}proudí, ^DNoe postavil si ^Glod'
Kdo věčně něco ^Cshání, ber to, co tu ^Gje
skromnost touhy ^{Ami}chrání, ^Dco svět pamatu ^Gje
2. Kdo v křiku hledá sílu, málokdy pravdu má,
kdo nemá chuti k dílu, chlubí se, jak se dá.
Kdo právem v ruce mává, ten prohrává soud,
kdo tiše u zdi stává, horou dokáže hnout.
3. Kdo klame, špatně spává, svědomí je klid
kdo míru zbraně dává, chce z války dobře žít
Kdo před stádo se staví a bečí, aby měl
když vlci přijdou, zmizí za hradbou bezbranných těl
Kdo kolem řeky bloudí a hledá mělkej brod
čas marní, voda proudí, Noe postavil si lod'

[František](#)

♪ **Splav** (orig. je v Ddur)

1. ^DZ teplýho hnízda je proud vody zdvih',
vyšli brzo ráno stihnout den
^{Hmi}v tramvajích s nápisem ^{F#}Marlboro ^Gsnít,
^{Gmi}roztoulanej pěknej ^Dden
2. Nádražím blouděj' a hledaj' si kout, ahoj, jak se máš, tak dneska kam
to neptáš se na nic, jen tak chceš si říct, že zase je ti dobře, fajn
- Ⓜ: ^GNa kameni vprostřed splavu sám si sed
a ^Dproti proudu rukou vodu hnal
je ^Fstudená, až bolí, dlaň si ^Ck puse ^Fzved
a ^Gzvědavě ji ochut^Anal
3. Zahřát se písničkou, nádherou hvězd, vyšli brzo ráno stihnout den
potkat se, zbláznit a po nebi svézt,
bezstarostně hrát si jen Ⓜ: + 1. + /:roztoulanej pěknej den: /

[František](#)

♪ Čárky (orig. je v Cdur)

1. Máš^A v sobě světlo^{E7} snad všech^A hvězd,
jak krásně umíš^{E7} hlavu^A splést
tak něžně jde^D čas, když^A blízko tvých^{E7} řas
svou^A pusu nechám^{E7} ve tvé^A kvést
2. Tajně poslouchám tvůj dech a tep,
jak zrychlí se, když dlaně mám
tam okolo spánku blízko tvých řas,
když zhasnem, touha ztiší hlas
- Ⓜ: ^AProbuzená rána, když se^E dotknete jen,
^Dv koutku pusy zůstal^A vlas
vůně mýdla^D na rukách, jak^A zastih' tě^{E7} den
a^A vyrovnaný^{E7} čárky^A řas
3. Ještě nevstávej, já chci ti hrát,
teď je ta správná chvíle na písničku
jak panenku měl, měl Janíček rád,
tam u Hradišťa na trávníčku
- Ⓜ: + /: a^A vyrovnaný^{E7} čárky^A řas:/

[František](#)

♪ **Velký vůz** (orig. je v Adur)

1. I ^G noc už ^{Ami} spí a ^G tma na spánek strádá,
^C za chvíli už ^{D7} přijde ^G čas
kdy mávneme si ^{Ami} rukou a ^G narovnáme záda
a ^C slíbíme, že ^{D7} příště ^G zas

Ⓜ: ^{Emi} Po vagónech ^{Ami} budem ještě ^G zkoušet hrát
^C písničky, co v uších ^G zní
co odlétnou až ^{Ami} k ránu, dnes ^G nebudeme spát
dneska ^C dvakrát tě mám, ^{D7} lásko, ^G rád

2. I noc už spí a hlava sem-tam padá, a domů je to ještě kus
po těch písničkách mám hlad, tak jestli mě máš ráda
tak ujede nám Velkej vůz Ⓜ:

/:dneska dvakrát tě mám, lásko, rád:/

[František](#)

Honza

Čepice

Můj Ota Pavel

Stůl

Koníček

Paprsky

Milování

Odpust'

Cimbál

Pod starou horou

Jehličky

Matouš

Paví zvon

Dopis do nebe

Karolíně

Hanka naposled

Dobrou noc

♪ Čepice (orig. je v Ddur)

^ASnítku sazí pod okem, čepici tuláků, krok za krokem
se ke mně ^Dkouliš, se ke mně ^Achouliš
Ještě pár kolejí a spojek v nich
občas to všechno s tmou přikryl i tichý smích
se ke mně ^Dkouliš, se ke mně ^Achouliš

Ⓜ: Jak stín, didin daun, nad ^Dhlavou, didin ^Adaun
mráz na drátech z telegrafů ^Ebručí didin ^Adaun

Slyšíš, jak to duní tmou /:to kdesi za tebou:/
odkud se blíží, něco se blíží

Žlutý světla po stromech,
za chvíli uvidíš, kampak má asi spěch

odkud se blíží, něco se blíží Ⓜ: + *medzihra* + 4x ...

[Honza](#)

♪ **Můj Ota Pavel** (orig. je v Adur)
(spievam s kapom 2)

1. ^DNoc byla delší než den a chtělo se tak ^Gspát
^Dněkdo si myslel na svou holku a někdo začal ^Ghrát
^{Emi}Nepoznám hezčí ráno, než když do mlhy ^Dse vstává
^{Emi}I suchá tráva kouří jinak a ^Aslunce jinak ^Dmává
2. Napřed se na obzoru cosi zvlíní a začervená den
A po špičkách jak do pokoje slunce vyhoupne se ven
a nad těšinou vymění se vrbám / mlčenlivý stíny
a na odlesku hladin vidíš jasně/ jak melou Boží mlýny
3. A na chatrnejch lod'kách první rybáři / nahoděj svůj prut
z rákosí v hejnech kachny vzlétnou a vosi z tichých půt
i po skalách se vtáci k letu chystaj, to podle rozepnutých křídel
a voda je tak průzračná a čistá, já viděl jsem to, viděl 2. + 1.

[Honza](#)

♪ **Stůl** (orig. je v Ddur)

D, G, A, D, G, A

Tak pojd' ^Ddál, řek jsem mu, a otevřel ^Gokno a bylo ^Ajaro
už ^Dléta se bráním bejt nadšenej a předem ^Gšťastnej
a na něco se moc ^Atěšit
prostírám ^Dstůl jeden jen, jen tak, ^Apro sebe
a když ^Dnáhodou někdo přijde, ^Gpřidá se ^Anavíc

Ⓡ: Protože všichni jsou spíš jen tak pro sebe a bylo jaro
a jenom na kopcích, kde vedou dráty, zůstal sníh
nad tím vším Bůh / kouká a kroučí hlavou
tak jsem si všechno představoval nějak jinak
a bylo jaro od něj

A ze skříní zas zavoněly spacáky a loňskej vítr
a do tišin na souvratích pod břehama u kamenů stromů
odrážel se sníh a bylo jaro jakoby bez nás,
protože všichni jsou teď takový jiný /takový jiný/ 3x
Osamělost možná, možná že je to to správný slovo,
ano je dobrý
a vůbec nevadí, že každej z nás,
skoro každej z nás někoho má
asi není takovej lék, dvakrát polkneš a jseš šťastnej,
jenom bloud si může myslet,
že je v těhle končinách něco zadarmo Ⓡ: 2x...

[Honza](#)

♪ **Koníček** (orig. je v Adur)

1. ^DBílé tvé nechty na kůži, mužem sem, nepřiznám,
jak ^{Gmi}pálí a ^Dbolí,
prudkost rtů ramen se dotýká, milujem kámen, lom,
co ^{Gmi}padá s chutí ^Dsolí.

Ⓜ: Jsi ^{Emi}chloubou mých dlouhých ^Adnů,
kdy se jen ^Dzpovídám
a ^{Emi}odmítám bez důvodů ^Ajít, jít, jak ^Dmám.

2. Stínem tě mlha obtáčí, šeptám tvý jméno,
je blízko mých očí,
dávám ti ruce před tváře,
zdařilá chvíle se pod dlaní mračí Ⓜ: + 1. + Ⓜ:

[Honza](#)

♪ **Paprsky** (orig. je v Edur)

^DNa ráno se přichystala dlouhá krásná noc,
první ^Gsvětlo spadlo do obrysů hvězd
a mezi ^{A7}stromy jako oheň první paprsky šly k nám
^Dpo červácích z podnebeských cest.

Nashledanou všechno, co jen noc nám může dát,
kdoví za jak dlouho sejdem se tu zas,
kdy nás pohládí větve stromů, jak si oheň s listy hrál
a bílý saze budou počítat nám čas.

Ⓜ: Tak naslíbenou beze slibů jen tak za pár slov
a spíš mlčky, aby věřit bylo v co,
aby slyšet bylo v tichu, co si vlastně kdo z nás přál
jak na kolejích vlaku tichej tón

Otlučená srdce někdy přestat být maj chuť,
časy nezralý jsou často proti nám
a člověk složil by se unaveněj starostmi jak kámen,
marně tluče pěstmi do zavřených bran Ⓜ: 2x...

[Honza](#)

♪ **Milování** (orig. je v Ami)

Ⓜ: ^{Emi}Tvou vůní, láska, dýchá dlouhý můj mír
v patách noc minulých smutků vzdychá,
když tu ležíš jako věčný smír

^{Ami}Nezměněná, věčně ^{Emi}vyvolená

^{Ami}Nezměněná ^{Hmi}v proměnách ^{Emi}mých.

Drobné kvítky žhavých lístků smáčí dychtivost těl
jsi hezká v hříšných myšlenkách
jak bych ti odpovědět asi měl.

Nezměněná, věčně vyvolená

Nezměněná v proměnách mých. Ⓜ + *medzihra*

Stoupáme jako ptáci k oknům níž do sebe, níž,
doutáme a jak lásku dopnem na zítřek ještě blíž

nezměnění, věčně vyvolení nezměnění v proměnách tvých. Ⓜ:

[Honza](#)

♪ **Odpust'** (orig. je v Gdur) (spievam s kapom 1)

^DNesplněný den mi ^Ado pokory ^Dschází
přesvědčený vírou ^Gu v poká ^Dní

^Ado odpustků sáhl jsem jak ^Gchvilka zneuz ^Dnání,
sám sobě věřit chtěl ^Gl jsem pojed ^Dnou

Ⓜ: ^DOdpust', však ty víš, jen ^Aden mi k noci ^Dschází
jen důvod hledat ví ^Gíc teď chvíli ^Djen

^AZ nesnází a dnů, kdy ^Gbolest duši ^Dzkazí
přestal jsem věřit chtít ^Gít v tvé jméno ^Djmen

Otevřu teď tvou, tvou knížku pravd a slibů
Kdybych jenom měl, měl sílu víc si vážit slov
O lásce a dnech tvých věčných požehnání
a že u mě si a já nevěřím v tvůj soud Ⓜ: 2x

© Odpust' však ty víš

[Honza](#)

♪ **Cimbál** (orig. je v Adur)
(spievam s kapom 3)

^DZhasnem na tu ^Gkrásu, ^Dlásko má,
nebe ^Aplné hvězd, nebe ^Dplné hvězd
dotknem se až spadnou k nám, sem k nám,
bude země kvést, bude země kvést

Ⓜ: ^{Emi}Hvězdněj chrám, kde do ticha si budem ruce hladit,
^Dslétnou k nám, budem na velikým voze cimbál ladit,
^{Emi}zazpívám ti, ^Gty co uměj veršem duši schladit, ^Dznám.

Stačí jenom vztáhnout ruce tam,
kde srdce nosívám, srdce nosívám
to by bylo, aby jedna z hvězd
nespadla až sem k nám, až sem k nám Ⓜ:

[Honza](#)

♪ **Pod starou horou** (orig. je v Ddur)

^AVlasy zlatý padali ti na uši, mnělas' ^Ečepici až po samej nos
^DPodepsaný zápěstí nic netuší, že ^Azůstala si ve mně a ^{E7}dost
Na obrázku cos mi dala jméno tvý, pod ním nenápadně telefon
Rozhodla si za nás, já chtěl, to se smí, tichá rozepnutá krása spon

Ⓜ: ^AMiluju, ^Dmiluju a chci s tebou ^Ebýt
^AMiluju, ^Dmiluju a chci si tě ^{E7}vzít

Abych po nocích tě u sebe mněl, lásko má,
ráno vedle tebe vstával zas
A do laviček tvoje jméno kudlou ryl,
s tebou bavil by mě každej čas

Pod starou horou, kde svůj domek mám,
večer vodil bych tě do vinic
Spánembohem by sme spolu zpívali,
potom zamkli se, už neřeknu nic Ⓜ:+ *medzihra* +4x

[Honza](#)

♪ **Jehličky** (orig. je v Edur)

1. ^APřišla za mnou slíbená

^{F#mi}v nahých šatech, z dlaně list

^Dzhasla, noc se zdála tvou

v jistotě ^Apříslibů, ne nade mnou

2. Mlhy stály v přítmi řas, na jehličkách žitný klas
v zrcadle mých stálých sil byl jsem tak němý

Ⓜ: ^EKráčel jsem po lavicích odsouzených k lásce
kde vše se s tebou do souznění ^Asbíhá

^Esnášel jsem do pokladů věci všedních stání, ^Dzrání

2. Roubená jak kvítky z lip, nad náručím v toulci šíp
v bojích kůže praská tep tak, tak šťastně rychlý

Ⓜ: + *medzihra* + Ⓜ: + 1.

[Honza](#)

♪ **Matouš** (orig. je v Gdur)

1. ^DPár ^{D/G}drobných ^Dlístků uli ^{D/G}cí ^Dk ránu
hnal ^{D/G}vítr ^Dcestou od hory ^Ak nám ^{A4,A}
pár stránek ^Dz Bible bílých jako plátno
kde Matouš s láskou ^Avyprávět ^Dchtěl

2. Kdos' trhal, zůstaň a klekni v právu sypej si popel, kam můžeš jen
tys hodil kámen a v davu se skrýváš
kam jen ty, blázne, kam schováš den

Ⓜ: Věřím a doufám a s nadějí, s vírou, tak lehko snáším, co musím žít
i kdyby bolest mé duši se smála tvá láska stačí k odvaze jít
medzihra

3. Tak těžce nesu dnešek, můj Pane, závidím dětem čistotu, cit
a kytkám krásu a koníky vrané
pohladím vždycky, když vidím jít

Ⓜ: + *medzihra* + 1.

[Honza](#)

♪ **Paví zvon** (orig. je v Cdur?)

Dmi **S hlavou těžkou u nohou tvojich *C*ležím něco povídám**

F **spokojená tichá noc odnesla *G*výkřik teplých těl**

co zpívá tak *Dmi*zpívá jak paví *C*zvon

**Bez listů jen v kůži šat vzali jsme všechno, co jsme mohli dát
krásně miluješ tou tichou touhou, co unáší mě,
co mám rád rád rád, zpívá jak paví zvon**

Ⓡ: *A7* **Dívám se lásko do *Dmi*bílých zdí**

A7 **abych zakryl tvůj krásný *Dmi*stud**

A7 **rukou konejším důvěru, *Dmi*smí se to smí**

tiché *B*smuténky lásko jdou *Dmi*odkud, *C*odkud

**S hlavou těžkou na rukou vypnu lampičku ať můžeš spát
napiju se z tvójí sklenky, až si na tmu zvyknu
budu dívat se dívat se jak usínáš. Ⓡ: 2x**

[Honza](#)

♪ **Dopis do nebe** (orig. je v Edur)
(spievam s kapom 3)

Přišla ^A chvíle, kdy ^E děšť smutných ^D myšlenek ^E bloudil
spíš než ^A smutných, spíš ^D pravdivých ^E jen
něco ^A těžké jako ^E svědomí, ono to ^D svědomí ^E je
dopis ^A do nebe, velké ^D pravdy a ^E hřích.

Černý tabule mraků a bílý světýlka hvězd
a moudrý zákony lidství a právo a čest
všechno uvnitř je psáno a dáno na pospas všem
jenom odplata patří jenom mě jen

Ⓜ: Tak mi odpusť, když můžeš, já vím, musím jen chtít
jestli sliby chceš zkusím, co uměl bych být
snad ti zůstanu věrnej, až budu utíkat z cest
až pravda nad láskou bude chtít vést

Přišla chvíle kdy odraz tvoří průzračné já
kdy se vymlouvat nejde říkat co se jen zdá
i ty nejzazší kouty myšlenek, kdo líp kdo zná
zoufalost úniků nepomáhá Ⓜ: + *medzihra* + Ⓜ:

Tak mi ^A odpusť, když ^D můžeš, já ^E vím
Tak mi odpusť, když můžeš, ne, nevím

[Honza](#)

♪ **Karolíně** (orig. je v Ddur) (spievam s kapom 3)

^ANevím proč ráno jsem ^Edávno přestal spát

^{E7}vážím si dne a proto ^Aspěchám vstát
co mám z tebe za tmy než výjde den

^Ehlídám, až spánek tě ^{E7}pustí ven

Ⓜ: Tak krásně dlouho ráno spíš
když do horkých mých dlaní se probouzíš
když na stůl kafe dám a to voní jak ty
něžně opřeš si do hrnku rtu

Do černých tvých vlasů, trochu hnědé jsou
havraní křídla s modrou oblohou
a na bílých prouzcích sluncem nedotknutých
ještě po kapkách zůstal tvůj včerejší smích Ⓜ:3x...

[Honza](#)

♪ *Hanka naposled*

Ami9 Slyším déšť, paprsky sluneční, slýchávám u nás pod horou,
trávu růst a listy vyprávět, z komínů kouř jsem slyšel plout,
C s tebou stát můžu tak blízko, že, že až se skoro dotýkám
Ami9 a stejně neslyším i když už křičíš snad,
bude to tím, že nemám *E* rád.

Vyprávíš a jak by vítr šel, jenom to hučí do uší,
o sobě, o sobě, o nikom a nikdo neví, netuší,
za čím jdeš a co si chtěla tím vším
a vlastně komu, co a o čem říct
a já jen poslouchám a marně přemýšlím
a smutně slyším, že zas nic.

Ⓜ: Necestou *A* cestou a přes kopce k nám
neláska přišla, tiše zlomila rám
na starých *E* barvách něžně malovaných nitky naděla *A* la,
tam v rohu obrazu je jedna z těch chat,
vzpomínáš petrolejka, svíčky a hlad
a deky na zemi, až k ránu ten chlad, ne, nevzpomínáš.

Ze stébel odlétá babí léto listy hnědnou, co jsem psal,
smíření, odpustky za léto, čas silných slov nám lásku vzal
a tak tu ze dvou rtů tolikrát zlíbaných
nezbydou stíny nic než strach,
kdo komu ublížil a jestli přejde to jak staré míry ručních vah

Ⓜ: 2X...

[Honza](#)

♪ *Dobrou noc*

˘Dotekům zhasla ˘noc, budeš ˘spát, zavřený oči ˘má ˘š
hlavu ˘tvou pod de˘kou, lídá má, ruka ˘má jak ˘stráž.

Ⓜ: Dobrou noc, dobrou noc, dobrou noc,
ovečky sčítat budem bí lé,
po jedn é přes most dál
až usneš, má, milá má, dobrou noc.

Na tvářích veliký divy snů, dnů zmatených re j,
lásko má, klid a mír v duši měj, ne, nespěchej
k spánku, ne, ne, nespěchej. Ⓜ: 2x

[Honza](#)

Jakub

1. Kužel	7. Manitů	13. Holky
2. Šňůrky	8. Užovka	14. Hance
3. Jakub	9. Kyjovská hospoda	15. Podvod
4. Lék	10. Kroužek	16. Lístek
5. Vrány	11. Razítka	17. Marod
6. Luka pod Medníkem	12. Ježek	18. Budík

♪ **Kužel** (orig. je v Emi) (spievam s kapom 3)

V kuželu ^{Emi}světél půlnočních vlaků koleje, les
tu a tam křídla zmatenejch ptáků, přejetej ^Agbez
a v křoví ^{Ami}u trati ještě pár tuláků,
co ^{Emi}hledaj kde, jak spát
kolik je ^Ghvězd, tolik je ^{Ami}cest, když chceš si ^{Emi}hrát
V kamenech trati tu a tam květ, bláto a mech
s rachotem letí semafor vzhůru, jak si se lek
ke skále přitisknutej doufáš, že dveře žádný nebudou vlát
za vlakem vítr bude si s listy akátů hrát

Ⓜ: Jak ^Astejská se když tejdén ^{Ami}vleče se jak ^{Emi}pluh
když práce, spěch a spánek jsou jak jeden kruh
V kuželu světél půlnočních vlaků koleje, les,
tu a tam křídla zmatenejch ptáků, přejetej gbez
a tichej netopýr nad hlavou přelítne,
možná usnul a z větve spad
kolik je hvězd, tolik je cest, když chceš si hrát Ⓜ: 2x

[Jakub](#)

♪ **Šňůrky** (orig. je v Hmi) (spievam s kapom 2)

Pod ^{Emi}strání v skále schovaný přeč^Akávaj právě první déšť
^Dbrnkaj si pár písniček, co ^Gznaj^{H7}

Nad ^{Emi}ohněm visí na šňůrkách pár ^Avěcí na něž déšť si sáh,
^Druce hřeje jahodovej ^Gčaj^{H7}

Ⓜ: Tak a ^{Emi}hoj, zazní z dálky, to zahlédli je kluci
co jsou ^Avedle v nějaký stodole, taky ^Gzastavil je ^{H7}hrom
Tak a ^{Emi}hoj, pozdrav bez obálky, večer budou asi sedět spolu
^Akdyž už se tak sešli ^Da jsou správně ^{Emi}v tom
Potok se trochu rozpíná, zaplavil už dost nízký břeh
kamarádi, jde se trochu víš ()
Když voda oheň zhasíná a „úeska“ je na zádech
vystupujou k nebi trochu blíž () Ⓜ:

[Jakub](#)

♪ **Jakub** (orig. je v Adur)

Let všedních dnů vnímám jak déšť,
kruh lidí a jmen a pravdu a lež
a hranice snů, v noci den, ve dne noc,
a tu a tam vztek, když je všeho už moc
Někde uprostřed ^Amám, Tvůj obrázek mám,
vždycky když bolí den, tak si ho maluju sám
krásně bílá je ^Dsmích, černá oči a ^Astrach,
to jak poznáváš svět, ^{E7}slunce, květy a ^Aprach
Pojď, ruku mi dej, nechci, abys šel sám
možná bude nás víc, řeknem, kdo půjde kam
do posledních koutů tyhle planety říct
že nad lásku není, že nic není víc

Let všedních dnů vnímám jak déšť,
kruh lidí a jmen a pravdu a lež
a bezmocně koukám, jak všemu jdeš vstříc
vždycky zakopneš dřív, než stačím ti říct

Pojď ruku mi dej, nechci abys šel sám
možná bude nás víc, řeknem kdo půjde kam
/:do posledních koutů týchle planety říct
že nad lásku není, že nic není víc:/ 4x...

[Jakub](#)

♪ **Lék** (orig. je v Edur) (spievam s kapom 2)

medzihra

Když duše má ^Dbloudí, neví ^Akudy se ^Ddát
uvnitř cosi mě ^Gsvírá jak žízeň, jak ^Dhlad
Dlaně obracím vzhůru a ^Anechám se ^Dvést
jak pastýřem ^Gstádo přes kamení ^Dcest

Tak když je mi nejhůř, nejsem nikdy sám
do Jeho rukou kroky své dám
A bolesti slábnou, On je síla a lék
na moji slabost, pláč a vztek *medzihra*

Ale když všechno se daří, v duši kvete mi sad
a štěstí jen hoří, pryč žízeň je, hlad
Tak z cesty své scházím, chci stačit si sám
na Jeho lásku zapomínám *dohra*

[Jakub](#)

♪ **Vrány** (orig. je v Hmi) (spievam s kapom 2)

^{Ami9} Když mlha k večeru se zvedá
a slunce dlouhý stíny naposledy / kreslí

^F kreslí mezi ^{Ami} mech

a vůně ^C hořícího ^G jehličí,-

to jak ^{Ami} na ohýnku ^{Dmi} čaje si vaříš

^{Ami} do písniček ^{Emi} provoní ^{Ami9} ti dech

Opřeni o stromy a na kamenech / sedíme a zpíváme /
o rose na kolejích, o kouzlu všech tuláckých rán
kdy člověk nemusí nic, jenom prostě bejt
a koukat, jak je pěkněj svět a hlavně není sám

Ⓡ: Písnička ^C pohladí ti ^G otevřený ^{Ami} rány

Poslední ^{Dmi} dobou ňák je toho na nás ^{Ami} moc

Kdekdo ^C sbírá jen jak ^G v polích setbu ^{Ami} vrány

a tady ^{Dmi} plameny ti ^{E7} dávaj dobrou ^{Ami9} noc

A dlaně do potoka ponoříš, pohladíš uhlazenej kámen
nevím jak Vám, mě tohle připomíná křest
A ruku na čelo si položíš a kapky po tváři ti stékaj
jak někdy pěkně umí život vonět, kvést Ⓡ:

Když mlha k večeru se zvedá a slunce dlouhý stíny
naposledy kreslí / kreslí mezi mech

[Jakub](#)

♪ **Luka pod Medníkem** (orig. je v Adur)

(spievam s kapom 5)

Když má ^Cčlověk v kapse spoustu let, / a nic ^{Emi}neví /
a vlastně hledá svět

tak se mu ^Flehce ještě začíná / a každý ^Cráno znovu a zas

Lehce přejde každéj pláč a vztek / nic není tabu, /
nic není na zámek

her, / malin nezralejch krásnej čas, to každý ráno začne zas

Ⓜ: Taky jsem bláznil a ^Futrácel si ^Cčas

Nádherně ^Fnetušil, že jak voda ^Cklouže

^{Emi}životem jak hřebenem ^Cvlas

Těch krásnejch ^Clásek, písniček ^Fu ohňů a ^Chvězd

^Fjak je to ^Cdávno ^{F, C}

Na stránkách Medníka je spousta chat,

když někdo stavěl, pomáhal každéj chlap

a ženský vařily a balily prsty / to když se někdo do ruky sek

Večer se sneslo dříví, větve a tak,

občas nám k práci zahoukal na páru vlak

my jako děti dřív jsme museli jít spát,

hádejte, co se zdálo nám Ⓜ: + Jak je to dávno

[Jakub](#)

♪ **Manitou** (orig. je v Edur)

(spievam s kapom 2)

Měsíc ^Dtrpělivě poslouchal / to čemu ještě včera /
říkali jsme ^Gzpívání
už nás ^{A7}zůstalo tak na trojhlas / a ptáci oznámily,
že brzy přijde ^Dsvítání
Ještě do žhavého přidej trochu jehličí
ať naposled to ^Gzavoní
a ^{A7}na hodinky nekoukej,
spát půjdeme, až zvony ze vsi ^Dzazvoní

Ⓡ: A pěkně podle starejch zvyků
i když je ^{D7}skoro ráno dobrou noc si ^Gpopřejem
a ^{A7}poděkujem k východu
že Manitou nám dopřál ještě ^Djeden den

Spousta obyčejnejch věcí tady kolem/
ještě dovede nás za srdce vzít
starý pádlo Bůh ví odkud a bílej šátek holky,
co hledala v řece klid
A ranní slunce když se korunami stromů /
v mlze mezi kmeny prodírá
a šerif, že nemůže spát, tak vezme kytaru
a něco naschvál zazpívá Ⓡ: 3x...

[Jakub](#)

♪ Užovka

Když jak ^Aužovka si přijde den, znáte to, ^{A4sus} nechce se ^Avstát
a zipy spacáků jak vodu kmen / rozevře, / někdo začne ^{E7}hrát
Taková ^Dpřenádherná vůně dříví hořícího ^Apošim ^{A4sus}rá ti
^Anos

jak první ^Ekroky v trávě studěj, to jak vyšláp sis ^Ddo rána ^Abos

A první písnička a první čerstvej smích, první paprsky a stín
táhnou se z korun stromů v jasnejch přímkách /
a přes něj k nebi letí dým

A člověk pochopí, proč rána tichý jsou, to z úcty k světu snad
Ty rozhlížíš se, málem by sis sednul, jak to tu máš rád ^A

Když ^Dpo kopcích se probouzí svět, ty ^Abalíš, když jsi něco sněd
u trati ^{E7}trháš první kytku, dáváš holce, však ona ^Aví ^{A7}

A první vlaky, prvních tunelů chlad
a první vyhybka, tajně zkoušíš si hrát
a první zakopnutí o ten pražec navíc, jak ses zapovídal

A první hlasy ptáků v komínech skal,
lavičky na nádražích, kde pohledy jsi psal
závratě z viaduktů, kde mě to vždycky láká zkusit se vznést

A první zátočiny stříbrnejch řek,
po stráních stáda, tichej mlčící vlek
a telegrafní dráty, co se před tunelem, sehnou trochu níž

Setkání s kamarády ze vzdálenejch měst,
navzájem píšete si adresy cest
tu a tam káně krouží, hledá v poli myš, no má asi hlad

A čapí hnízda a hněd' kostelních střech,
zákryty vinic, nápisy na starejch zdech
hřbitovní rozvrzaný vrátka a pan farář spěchá,
přes náves dál turududú dududududu...

[Jakub](#)

♪ **Kyjovská hospoda** (orig. je v Ddur)

Z kyjovský ^Ahospody zaslech jsem
^Dpísničku, ^{E7}co mám ^Arád
většinou zaznívá ^Dz hospod jen ^Ařev
Pár chlapů zpíje se, ^Dpohádá a začne ^Arvát
tady se zpívalo, ^{F#7}že Janek
^Dbude si ^{E7}Haničku ^Abrát

Maměňky v krojích si pod bradou
na uzel šátek stáhnou
a chlapi dělaj, že jakoby nic
Leštěný holínky, stužky, pás vyšívanej
v ruce sklenku když vyschne jim, připijou, ty muziko hrej

Z kyjovský hospody zaslech jsem písničku, co mám rád
dveře u šenku malovaný
tak jsem přidal, smutek očima, chtěl jít ven
možná stokrát jsem do Prahy přezpíval
spánembo spánembohem

[Jakub](#)

♪ **Kroužek** (orig. je v Edur)

1. ^DRozhozený vlasy v trávě, ^Gchvíli spí,
nohy ^{A7}unavený z těžkejch ^Dbot
Kdo ^Gví, co ^Dzdá se jí, ^Gco se jí ^Dzdá,
co tam ^Eza víčkama schováno ^{A7}má

-
Na zápěstí z kůže kroužek, skrývá dlaň,
tak nechte ji tu chvíli spát
Ať pocit jen má bezpečí odevzdaná,
šla s námi přes den, všechno stejně jak kluk

Ⓜ: Podívej, ^Gusmívá se, ^Dtiše, vždyt' ^{A7}spí,
co kdo z nás ^Gvlastně jeden ^Do druhým ^{A7}ví, tak pojd'te ^Dhrát

2. Ať probudí ji písnička, ať zpívá s ní, ještě než otevře oči, hraj
Počkej ta bude koukat, než zjistí, kde je,
do kolen opře hlavu vykulená

Ⓜ:+*medzihra* + Ⓜ:+ 1..

[Jakub](#)

Razítka (orig. je v Adur)

1. Nikdy ^Dnežil jsem moc pěkně, hříchů mám
že kdybych spočítat je ^Achtěl, sčítal bych možná i pár dnů
Mý generaci zpíval Gott, nás zdobil na hranicích plot
přes kterež všechno přišlo pozdějc o pár ^Dlet
Beatles už slyšel celej svět, nám samej pochod hlavy plet
a vlasy ^{A7}rozkazem jsme měli, jak kdo písk
Po sklepích třískali jsme rock pokrok jen v sobě uvnitř jen
kdepak se ozvat, to hned byl doktor dělní^Dkem
Kdejaký majáles a slávu vždycky někdo nějak odnes
vylít ^{A7}ze školy, šel v Praze stavět most
a Beatles zpívali si dál a svět se točil, točil, hrál
a my jsme doufali, že jednou, že bude ^Dlíp

Ⓜ: Ted' je ^Gnám čtyřicet a víc, konečně chtěli bysme říct
něco v tom ^Dsmyslu, že nám někdo hodně vzal
že chceme ^{E7}vidět jeho tvář, razítka, kancelář a tak
když už to ^{A7}není pravda, tak ať je to aspoň sranda
(legrace)

2. Nikdy nežil jsem moc pěkně, hříchů mám
že kdybych spočítat je chtěl, sčítal bych možná i pár dnů
Dokážu začínat snad znovu, jen kdybych záruky tu měl
že nákej úředník mě neotočí svět
Aspoň má děti ať se maj, vždyť to hned nemusí bejt ráj
tak něco mezi tím, pokoj, mír a klid
Pokoj, ať myslíš si, co chtěj, mír, ať se nikdy nestřílej
klid, v němž se milovat dá, pracovat a žít. Ⓜ:

Nikdy nežil jsem moc pěkně, hříchů mám
že kdybych spočítat je chtěl, sčítal bych možná i pár dnů

[Jakub](#)

♪ Ježek (orig. je v Edur)

Listy jak ^Dunavené hlavy sklánej k zemi blíž
noci teplo strácej, ježci hledaj v listí skrýš
na kraji ^Gměst usínaj zabaleni/
do kradenejch dek tuláci ^Dzla

Světlo se postrácelo, v chatách svíčky zavoní
Písničky smutnější se do spěvníků nakloní
Potoky ^Gstmavnou, až se na hladinu/
listí jako peří polo^Dží

Ⓜ: Tak ^Drád, tak rád se dívám,
jak všechno ^GPán Bůh k spánku uklá^Ddá
/:Jen stát:/a dívat jak všechno ^Gmiluje se a nehá^Ddá

Podzime, vítej, stromy chystaj se svou krásu svléct
tuláci prořádnou a těžší budou dálky cest
obzory s podvečerem zahořej
a my volat budem: Bože, to je svět!

Ⓜ: 1x + *medzihra* + 1x

[Jakub](#)

♪ **Holky** (orig. je v Gmaj7?)

Malý ^{Hmi}čísla černejch šněrovacích ^{Hmi7}bot,
co se těžko sehnat ^{Gmaj7}daj

Dřevěný ^{Hmi}korálky a na širokém ^{Hmi7}pásku
v kůži nůž ^{Gmaj7}a čaj

Ⓜ: Trochu ^Abezbranně, ale s odhodlanou touhou

Hledat ^Dna slunci si ^Gmísta ^Dsvý

Prostě ^{Hmi}něco dělat, ^{Hmi7}být, žít

a že jsou holky, ^{Gmaj7}co má bejt

Ne, nestřídaj se po nocích, to jen čísi špína
vylévá se z hloupých hlav,

kluci zbalej si a jedou a holkám připomíná kdekdo
slušnost, cit a mrav. Ⓜ:

Velký košile, to po tátovi, když vojančil, stejný bágle,
co ti vodřou prst

pár dívčích starostí, znáte to, není o co stát,

prstýnek a pláče hrst Ⓜ: + *medzihra* + Ⓜ:

[Jakub](#)

♪ *Hance* (orig. je v Cdur)

Ještě ^{A7} máš pod kůží ^D smích,
ještě ^A pod mou hlavou ruku ^E máš
Tiše ^{A7} pod závěsy vklouzl k nám ^D den
zeptat se, ^A kolik si mě ještě ^E dáš
A než ti ^D pod nos sedne z verandy ^E kouř,
pomalu ^{A7} sprcha smývá dnešní ^D noc
ne, nejsem ^A nešťastnej vždyť ^{A7} mám Tě,-
^D mám Tě rád a ^E to je tak ^A moc

Ⓜ: Žádný velký slova, sliby a nic,
objetí, něha, pomoc, činy jsou víc
plujeme po řece, kde není snad břeh,
myšlenkám poroučíme, jen žádnéj spěch
Tak hezky zvolna jednou Ty, jednou já,
už se mi po nocích už o Tobě zdá
tak jenom opatrně, zvolna, po špičkách, jak v lásce se má
Ještě mám pod kůží smích, ještě od snídaně mléka chuť
a den na mě přes Tvý mávnutí dých´,
dneska se stýskat bude, buď jak buď
Jakub si někde brumlá to svoje dá dá,
až ho oblíkneš, tak pusu mu dej
a řekni, že mě máš ráda, že nám bude ve čtyrech hej Ⓜ:
/Tak hezky opatrně, zvolna,
po špičkách, jak v lásce se má, hmmm/ 2x

[Jakub](#)

♪ **Podvod** (orig. je v Hmi)

(Emi) Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se (Ami) koukám,

(D) hraju si písničky Tvý co jsem ti (G) psal

Je skoro ^{Ami}půlnoc a z kostela ^Czvon mi noc připo^{Emi}míná
půjdu se ^{Ami}mejt a pozhasínám, co bude ^{H7}dál?

Pod polštář dopisů pár co poslalas' dávám,

píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk

Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Ⓜ: Chtěl jsem to ^{Ami}ráno kdy naposled snídal

jsem s tebou ti ^Gříct, že už ti nezavo^{Emi}lám

pro jednu pitomou ^{Ami}holku, pro pár nocí ^Dtouhy

podved jsem ^Gvšechno, o čem doma si ^{H7}sníš,

teď je mi to ^{Emi}líto *medzihra* : ^{Emi, D, Emi, G, D, Emi}

Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky

dvakrát či třikrát, to ne, i jednou je dost

Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná

půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál? Ⓜ:

medzihra : ^{Emi, D, Emi, G, D, Emi, Emi, Ami,}

^{D, G, Ami, C, Emi, Ami, H7} + Ⓜ:

[Jakub](#)

♪ **Lístek** (orig. je v Ddur)
(spievam s kapom 3)

Tady máš ^Glístek z vlaku, ^Dnašel jsem ho ^Gv trati
já vím, že neslavíš nic, ^Dto je jenom ^Gtak
večer hledat budem, kdo ^Gkam jel, kam se ^Gvrátí
a kterým ^{Emi}tunelem jel a ^Djakej to byl ^Gvlak

Víš, tady na tý trati mý dějiny se psaly,
tu ještě stavěl kdysi dávno císař pán,
pak si tu chvílku Němci na vojáky hráli,
a v mých snech zjevil se mi první indián

Ⓜ: ^DS tmou když usínají ptáci, ohně vidím ^Gplát
a ^Dpod čelenkou z peří s dýmkou míru sebe vidím ^Gstát

Podívej, indiáni hledaj bílí tváře,
do dřeva vagónu se zasek čísi šíp
a sejta prospektorů zdobí zlatá záře,
někdy pocit mám, že líp už bylo dřív Ⓜ:

[Jakub](#)

♪ **Marod** (orig. je v Gdur)
(spievam s kapom 4)

^CZase mi píšeš, ^Fže v pátek vyjíždíte ^Cven,
^{Emi}Pozdravuj, ^Fže zas vyne^Cchám
Bílej, ^Fsvět bílejších stěn mě teď tu ^Csvírá,
^{Emi}Vzpomínky^F sbírá, pozdra^Cvuj

Ⓜ: ^GAž půjdeš kolem křížku u Čertový skály vzpomí^Cnej,
^Gaž večer škrtněš sirkou a kluci ^Fvstanou,
vzpomí^Cnej když, ti to vyjde

Zase mi píšeš, že Káča spálila i čaj
a v kempu někdo říznul strom
Vidíš, a já tu jako pecka tloustnu,
nechávám život na potom Ⓜ:

[Jakub](#)

♪ **Budík** (orig. je v Hmi)

^{Ami}Budík zvedá ráno a ^{Dmi}pozdvihuje ^{Ami}víčka
má ^{Dmi}ruka s tvou se ^Gváže na každodenní ^{Ami}slib
Kdo ví, co je láska, snad nebe plný sluncí
nebo důvěra, co věří na každodenní slib

Ⓜ: Jak dlouhá pouť, co ^Gmíří nevím ^{Ami}kam
jak písnička, co zpíváš, ^Gabys nebyl ^{Ami}sám
Tů du du ^{Dmi}dů, ^{Emi}dů du du ^{Ami}dů

Budík zvedá ráno, zahlíd jsem tvou kůži
muži stárnou, když se stejská, když láska nedá spát
Přes kamení světů nás nese naše touha
těch vzestupů a pádů, co odnaučej lhát Ⓜ:

Budík zvedá ráno a pozdvihuje víčka
má ruka s tvou se váže na každodenní slib

[Jakub](#)

Kamínky

1. Igelit	6. Pražské chrámy	11. Jižní kříž	16. Ptáci
2. Na dobrou noc	7. Kamínky	12. Čtyřlístek	17. Už zapomínám
3. Dobřej den	8. Petrolejky	13. Hanka	18. Střecha
4. Honzík	9. Mayovky	14. Táta	19. Výroční oheň
5. Jaro	10. Plakát	15. Ostružiny	20. Albatros

♪ *Igelit* (orig. je v Gdur)

1. Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť.
Pod hlavou boty, nůž, tátovu bundu šitou z maskáčů.
K ránu se mlhy zvednou a ptáci volaj: „Hele, lidi, svítá!“
Pak větvičky si nalámou na oheň, aby uvařili čaj.

®: A všichni se ^{Ami}znaj, ^{G7}znaj, ^Cznaj a blázněj' a jak ^Fzpívaj
a po cestách ^{Ami}dál, ^{G7}dál, ^Cdál hledaj ^{Dmi}normální ^Csvět.

2. Ukrytý v stínu lesa k večeru znavený nohy skládaj,
kytara zpívá o tom, jak dřív bylo líp.
Ten, kdo neví, nepochopí, nepromíjí čas, nic, všechno vrátí,
ta chvilka, co máš na život, ti uplyne jak od ohýnku dým ®:

© Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť.

♪ *Písnička na dobrou noc* (orig. je v Ddur)

1. Když ^Dzavíráš oči, má ^{A7}lásko, víš,
tuhle ^Gchvíli mám strašně ^{A7}rád,
když ^Dspánek ti stoupá až ^{A7}k víčkům,
na ruku ^Gmou ještě chceš svoji ^{A7}dát.

Ⓜ: Pak už ^Dtouláš se, touláš ^{Emi}v představách snů
a snad ^{A7}možná v nich žiju i ^Djá,
někde před vaším domem či ^{Emi}u řeky snad
mě ^{A7}vidíš na kytaru ^Dhrát.

2. Když zavíráš oči, má lásko, víš, tuhle chvíli mám strašně rád,
když zhasnem a oknem k nám proklouzne noc,
s mými vlasy si chvíli chceš hrát. Ⓜ:

3. Když zavíráš oči, má lásko, víš, tuhle chvíli mám strašně rád,
když poslední pusou mi dobrou noc dáš,
noční ticho nám začíná hrát.

Pak už touláš se, touláš v představách snů
a snad možná v nich žiju i já,
někde před vaším domem či u řeky snad
mě vidíš s kytarou stát. 2x...

[Kamínky](#)

♪ **Dobrej den** (orig. je v Dmi)

1. ^{Dmi}Ubývá ^{Dmi7}dnů a noci ^{Dmi6}dlouhý, ^{Gmi}

^{Dmi}a léto už ^{Ami}dávno nechce ^{Dmi}hrát.

Na cestách klid se s tichem snoubí,

co víc si tulák může přát.

Ⓡ: /:Dobrej ^{Gmi}den:/ /:dobrou ^{Dmi}noc:/,

pár ^{E7}kamarádu ^{A7}dříví posbí ^{Dmi}rá.

/:Dobrej den:/, /:dobrou noc:/ ještě do spánku ti někdo zazpívá.

2. **Na čele ještě chladí tráva, zítra jak člověk zšediví.**

Počítáš kroky nočních pražců, dávno už dechem nešpiní.

Ⓡ: + ještě do spánku ti někdo zazpívá.

[Kamínky](#)

♪ **Honzík** (orig. je v Cdur) (spievam s kapom 1)

1. Prsty ^Gotlačený od řemínků, ^{D7}náplast na patách,

prach až ^Gpod víčkama ^{Emi}sluncem znave^Dný,

čekaj ^Cna nádražích na lavičkách,

až ^Gpojede jim ^{Emi}ten správnej ^Dvlak.

Šátky na krku a širáky a páry těžkech bot,

podle doby název pionýr či skaut,

co je po jménu, chtěj na chvílku si

vlastní život do svejch rukou vzít.

Ⓡ: Přišli ^{Emi}zpívat jen a hrát, trochu si ^Dpostěžovat,

^Cže se jim moc ^Gstejská,

že tak ^{Emi}strašně máme práce,

že už ^Dnezbývá nám ^Cna ně vůbec ^{Emi}čas.

2. **Vážný, až by člověk brečel, čelem do zdi narážej,**

potom s natlučeným nosem zase dál.

S léty mnohý člověk pochopí a radši zapomene to, co tolik

chtěl Ⓡ:

[Kamínky](#)

♪ **Jaro** (orig. je v Gdur)

1. Přišlo se ^{Emi}jaro ptát, co dělám a kerá se mi ^Dlíbí,
jestli jsem ^{Emi}pod rozkvetlým stromem už pusu ^Ddal.
Řek' jsem mu ^Go tobě a ono ^{A7}přikývlo, jakože ^Dpríma,
do vůně ^Gzrození o našem ^{A7}chození jsem mu ^Dhrál.

Ⓜ: ^DMám ^{C#}rád, ^Cmám ^Hrád, ^{E7}co víc si ^{A7}můžu ^Dpřát.
^DMám ^{C#}rád, ^Cmám ^Hrád, ^{E7}co víc si ^{A7}můžu,
^{E7}co víc si ^{A7}můžu, ^{E7}co víc si ^{A7}můžu ^Dpřát.

2. Přišlo se jaro ptát, jestli, když umím brát, umím i dávat,
jestli jsem hodne*j*, něžnej, milej, jak jen mám bejt.
Řek' jsem mu o tobě a ono přikývlo, jakože príma,
do vůně zrození o našem chození jsem mu hráł Ⓜ:

[Kamínky](#)

♪ **Pražské chrámy**

1. ^ADo chrámu světlo se dívá a ^{D9}přesvatý obrázky
na skle se ^Abarví,
do schránky u vchodu ukládám ^{D9}s cinknutím mincí pár,
kdosi mě ^{A7}zdraví.

Ⓜ: V tichu ^Ddůstojném ^Gpostáva ^Ají lidé ^Dhledající ^Aklid,
ruce ^Dsepnou a ^Gs bázní se ^Aptají,
kam až ^Dbolest může ^{A9}jít.

2. Obrázky na stěnách, sloupy až do mraků, maleb,
co na světle svítí,
pak dveře otvíráš, 20. století náhle
se na tebe řítí. Ⓜ:

[Kamínky](#)

♪ **Kamínky** (orig. je v Ddur)

1. ^ABláznivý ^Drána a ^Abez hříchů ^{E7}noc
a ^Aden, co se ^Dzdá jako ^{E7}sen
a ^Apořád se zpívá a ^Dvypráví ^Ajen
a přezdívký ^{E7}zní místo ^Ajmen.
2. A ohýnky k ránu a k obědu zas a věčně se jí, co kdo vzal,
pak uklidit trávu a sbalit a jít, a kouknout se o kousek dál.
3. Bláznivý rána a bez hříchů noc a říčky a útesy skal
a na stráni chajda a pod chajdou břeh,
kde kamínek z vody sis vzal.

[Kamínky](#)

♪ **Petrolejky** (orig. je v Adur) (spievam s kapom 1)

1. ^AK rytmu starejch kolejnic si ^Dpísničku zpívám,
mám ^Apřed sebou pár volnejch dní a ^Ena Sázavě ^Asруб.
Tam rozsvítím si petrolej, pa^Dvouky z koutů vysbírám
a ^Av kamnech dřevo zavoní, mám ^Eakáty a ^Adub.

Ú ^{A D A D E A}

2. Až na verandu slyším řeku, někdo u ní zpívá,
to trepíci si vyjeli a pěkně jim to zní.
Můry přišly za světlem a myš se ze tmy dívá,
máš smůlu, holka, nepudu spát, než se rozední.

Ú ^{A D A D E A} 2x

[Kamínky](#)

♪ **Mayovky** (orig. je v Dmi)

1. ^{Ami}Dávno už v polích stichnul pokřik vran,
měsíční záře, vločky poletují tu a tam,
to jednou ^{Dmi}večer přišla paní Zima ^{Ami}pozeptat se,
^{Emi}co a jak se ^{Ami}mám.
2. Dřevěný teplo voní po trámech,
nechal jsem vodu ohřát na čaj, na grog na kamnech,
pak v rohu u skleničky začal jsem si zpívat o tom,
jak dřív bylo líp.
- Ⓜ: ^{Ami}Asi už stárnu nebo ^Chloupnu snad,
^Gjá jsem měl Márovky a ^{Dmi}Wolkra rád
^{Ami}a než jsem šel s holkou, řek' jsem ^Cstokrát snad
jak je mi ^Gmilá, něžná, hezká
a jak bych ^{Dmi}chtěl ji mít ^(E)rád
3. Najednou všechno se to zvirtlo tak,
na pramen žába sedla a na helmy černej pták
a já si myslím, že na tenhle podivnej svět asi nepatřím.
4. Jen ta má Sázava mi občas vrátí chuť se smát,
někdy se zastaví tam přítel, děvče, kamarád,
pak v rohu u skleničky zpíváme si o tom,
jak dřív bylo líp. Ⓜ + 1.

[Kamínky](#)

♪ **Plakát** (orig. je v Gmi)

1. ^{Ami}Až tam k vám, kde spíš, kde po nocích se stýská ti snad,
^{Dmi}v paneláku pod plakátem
^{Emi4} srdce moje slyšet ^{Ami} musí být.
2. Hlavu dám si pod polštář a v tichu noci zapomenu,
kde jsem s tebou včera v noci stál a tolik tě chtěl mít.
- Ⓜ: Kde ^Dbrát, kde ^{Dmi}brát sílu pro další ^{Ami}rána,
mám ^Drád, mám ^{Dmi}rád, lásku pokryly ^{Emi4} stíny,
je poleka ^{Ami}ná.
3. Neklid můj a tvůj a první pusa naposledy,
panelák, kde zhasíná se, když hlasatel řekne dobrou noc.
4. Pak tam u vás, kde spíš, kde na sídlišti všem se stíská,
volat budeš jméno mý na vyvěšenej, tichej telefon. Ⓜ: 2x...

[Kamínky](#)

♪ **Jižní kříž** (orig. je v Adur) (spievam s kapom 3)

1. ^GSpí Jižní kříž, jak ^{Emi}říkali jsme hvězdám kdysi v ^Dmládí,
to ^{Ami}na studený zemi ještě ^Guměli jsme ^{Emi}milovat a ^Dspát.
Dál, však to víš, světem protloukal ses, jak ten život pádí,
dneska písničky třeba vo Červánku dojmu tě,
jak vrátil bys' to rád.
- Ⓜ: Zase ^{Ami}toulal by ses Foglarovým ^Grájem
a ^{Emi}stavěl Bobří ^Dhráz,
se smečkou ^{Ami}vlků čekal na jaro, jak ^Gstejská se,
až ^{Emi}po zádech jde ^Dmráz.
2. Spí Jižní kříž, vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,
to když naplněnej smutkem jsi plakal, plakal nebo snil. Ⓜ:

[Kamínky](#)

♪ **Čtyřlístek** (orig. je v Ddur)
(spievam s kapom 3)

1. Cestou ^Ana nádraží natrhal jsem ^Dkytek pár, to tobě, lásko,
^Aasi by tam u kolejí ^Dzvadly, až by přijel další ^Avlak,
a pak jsem v trávě hledal čtyřlístek,
to ^Dtobě, lásko, pro štěstí, víš, ^Aco je dneska dobře mi,
co ^Dzítra bude, nevím, no, jsem jen ^Achlap.

Ⓜ: Ale ^Dmám rád, mám rád, tebe mám ^Arád.

2. Cestou na nádraží zpíval jsem si ^Dpísničky, ty tvoje, lásko,
^Ao Moravě a o tuláckým ^Dránu, když se v trávě probou^Azí,
a pak jsem do studánky u tunelu
^Dhodil peníz, víš, to se často ^Astává,
že se potom na ta ^Dmísta / lidé spolu navra^Ací,

Ⓜ: Protože ^Dmám rád, mám rád, tebe mám ^Arád.

[Kamínky](#)

♪ **Hanka** (orig. je v Adur)
(spievam s kapom 2)

1. ^DNa rameno ruku ti dám, hlavu k ní ^Gskloníš,
dotknout se ^Dchceš.
Něha přišla po kůži k nám, o svatbě ^Gzpívá kostelní ^Dvěž.

Ⓜ: ^GHledám slova, jak to jen ^{A7}řít, že tak tě mám ^Drád,
až ^{E7}nad tím vším, co dělám, jak mys^{A7}lím,
rozum zůstává ^Dstát.

2. Včera ráno dopis jsem psal na úřad kamsi,
a byl samej verš,
pak do kafe jsem sůl nasypal a česat se chtěl,
to protože jseš. Ⓜ: 2x

[Kamínky](#)

♪ **Táta** (orig. je v Gdur)

^CČasto vrací se mi dětství, to jak stárnu, je to tak,
^{Am}časy prázdnin kdesi na Sázavě, ohýnek a vlak
^Fa písničky, co naučil mě táta, na to si vždycky našel čas,
^Ca máma věčně ustaraná, ^{G7}šedivá, to z nás.

A tóny levnejch kytar, pár akordů, nic moc,
a rozzářený dětský oči - jaký tajemství dovede bejt noc –
a mexikánský hranice a indiánská čest
a na každý, každý bezprávi výstřel nebo pěst.

1. A jen ^Cfotek pár a letný dotyk mládí,
to když ^Dz beden vyndám rekvizity snů,
co už ^Fnevrátěj se, jen tak mile hladí,
vracej ^Cmyšlenky mý zpátky, kamsi ^{G7}na osadu,
do šťastnej dětskej ^Cdnů.
 2. A je mi líto všech těch zatoulanej ptáčat,
holek, kluků na něž nikdo nemá čas,
přes den učej se a večer jenom stárnou,
aspoň v Boha věřit, nebo v lásku, v lásku k národu
či milovat svou vlast.
 3. Ale když v době mizej, mizej kdesi cíle
a mnozí zvykaj si už na zpátečný vlak,
tak nikdo neví nic, jen přežít tyhle chvíle,
to pak se stejská všem, nejen ptáčatům
a každej čeká na nějakej zázrak
2. A tak je mi ...

[Kamínky](#)

♪ **Ostružiny** (orig. je v Esmi)

(spievam s kapom 2)

1. **Když^{Ami} zavíráme oči jenom^{Emi} na pár chvil,**
to^{Ami} písničke ňák nechtělo se^{Emi} spát,
a^{Dmi} ptáci trochu naschvál zpívaj: ^{E7}“Prospíš den!”
a^{Dmi} člověku se za nic nechce ^{E7}vstát.

2. **Když první rosa padá po zdech tunelů,**
koleje teplem pražce roztáhnou,
vezmeš si pár ostružin a s pusou červenou
a hledáš tichej opuštěnej klín.

Ⓜ: **Toulání je^{Ami} názor a přesvědčení ^{E7}z lásky**
a trochu ^Gz nelásky, co život (trpce) ^Cdal,
a ^Fodpověď na stezky, na o^{Dmi}ázky
a ^{E7}na mládí a na kdejakej ^{Ami}žal.

2. **Možná ti chybí táta, možná jinej cit,**
třeba holka, kterou měl si strašně rád,
na kolejích v ruchu smíchu zapomeneš snad,
když kolem ramen vezme kamarád.

Ⓜ: ... co život (někdy) ^Cdal... 2x

[Kamínky](#)

♪ **Ptáci** (orig. je v Ddur)
(spievam s kapom 2)

1. Měsíc ^Az potoka se dívá,/ na obrázku byl by to asi kýč,
stínům ^Dstromů voda zpívá,/ mraky ve tmě mizí pryč
a ^Abílejš oheň sepne ruce k nebi a s ním dým,
pla ^Gmeny kreslí na skály/ ^Dmihotavejš ^Astín.

Ⓜ: Hejna ^Dptáků, co ^Ekrouží a nic ^Avíc,
jen tak ^Djít, něco si ^Es kamarádem ^Aříct.

2. A do písniček zahoukal / v dálce noční vlak,
to tuláci se sešli / zpívat, hrát si jenom tak
oddechnout a odpočinout, / v trávě slyšet dech
obyčejný dny vyměnit / za chvíle jak med Ⓜ:

3. A starý prázdný lomy/ s vodou průzračnou jak sklo
a bunkry plný slámy,/ kudy válka šla a zlo,
a horský boudy na hřebenech/ a chajdy v údolích,
večery, kdy vypráví se / smutek, pláč a smích Ⓜ: 3x...

[Kamínky](#)

♪ **Už nějak zapomínám** (orig. je v Dmi?)

1. ^{Ami}Už nějak, lásko, ^{Dmi}zapomínám,
^{Ami}už dávno nejsem ^{E7}ješitnej chlap,
^{Ami}už jiný přání a ^{Dmi}představy mám,
^{Ami}než bych řek' "jistě", řeknu ^{E7}"raději snad".

Ⓜ: ^{Ami}Pár věcí vzal mi život, ^{E7}pár věcí dal,
^{Ami}víc bylo pláče, o to ^{E7}líp jsem se smál,
^{Dmi}cím víc mi chutná teď ^{Ami}opravdu žít,
^Ftím víc si říkám: stačí, ^{Ami}stačí jen ^{E7}být.

2. **Už nějak, lásko, zapomínám,**
přijď dneska večer, **přijď**, lásko, k nám,
budeme zpívat a budeme hrát
o tom, co bylo, co kdo z nás měl rád. Ⓜ:

3. **Z papíru růže pobledla nám, zase jsme spolu, ale každý sám,**
až zhasne svíce, rozsvítím byt, uklidím tvoji sklenku a bude klid. Ⓜ:

[Kamínky](#)

♪ **Střecha** (orig. je v Gdur)

1. ^DDo dřevěný střechy začal padat hustej déšť,
ty ^{Emi}vzbudila ses, asis měla ^Dstrach,
pohladil jsem vlásky a řek, lásko, tiše lež,
to jen ^{Emi}Pán Bůh / myje zemi ^Dprách.

Ⓜ: Proto ^Gjá, já, jsem tu ^Djá,
abys ^{Emi}mohla snít a ^{A7}v noci v klidu ^Dspát.

2. Všechno bere za svý, ale chlap musí bejt chlap,
aby se holka žádná nemusela bát,
možná nepostaví dům a někdy trochu bude lhát,
ale když zavoláš, tak blízko musí stát. Ⓜ:

[Kamínky](#)

♪ **Výroční oheň** (orig. je v Hmi)
(spievam s kapom 2)

1. ^{Ami}S tmou, nocí zabláčenou podivní postavy jdou,
pod mrakem ztratili stín, za skálou ^Emihnul se ^{Ami}blesk.
Výroční oheň je dnes a kroky tuláků z cest
sešly a mířejí sem přidat svou vlajku a stesk.

Ⓜ: ^GPotkáš svý známý a ^Cpalce si zalomí,
^Estále je na co se ^Fptát.
Až ^{Dmi}oheň svou labutí ^{Ami}píseň vám zazpívá
^Ek ránu, tak půjdete ^{Ami}spát.

2. Jak někdy člověk je sám, tak se to nahrne, znám to
a pak neví už kam, kam by se obrátit měl.
Zazvoní telefon, hej, věci si do rance dej,
pojed' a nepospíchej, budeš mít to, co si chtěl Ⓜ: 2x

[Kamínky](#)

♪ **Albatros** (orig. je v Hmi)
(spievam s kapom 2)

1. Totémy ^{Ami}malovaný se sovými křídly
a stopou z vlčích ^Ddrápů
a křeslo ^{Ami}pro šerifa, / to pro jeho ^Cvážnost,
když se zase ^Gdá,
a hlína ^{Dmi}bez trávy a z blízky skály kámen,
co v kruhu oheň ^{Ami}chrání,
lampičky ^Fna chatách, / když prší / a je ti ^Gsmutno,
abys věděl, kam se ^{Ami}dát.
2. Všude dobří lidé žijí, / ale na osadách / dobro je jak zákon
i když jako všechno na hodnotách ztrácí
i dobro odřenej má hřbet,
to jak se unavení lidé v pátek zpátky / na osady vrací
a ještě chvilku trvá, / než si zvyknou, / že vyměnili svět.
3. A starý tepláky a konzervy a košile / a kytary a lásky
a písničky, co neztratily nikdy / moudrost, ani klid.
/:Chraňte tu nádheru, vy romantičtí blázni,
už pro to věčný mládí,
ten, kdo si umí hrát, ten stárnout nemá čas,
a kdo by nechtěl žít.:/

[Kamínky](#)

Lidové písničky

[Na bílé hoře](#)

[Koupím já si koně](#)

[Okolo Frídku cestička](#)

[Nešťastný šafářův dv](#)

[Žádnej neví, co jsou D](#)

[Na Kráľovej holi](#)

[Táľinskej rybník](#)

[Ach, synku, synku](#)

[Dedinka v údolí](#)

[Kdyby byl Bavorov](#)

[Když jsem já šel tou](#)

[Kdybich já vědel](#)

[Zelení hájové](#)

[Měsíček svítí](#)

[Když jsem já k vám](#)

[Černé oči jděte spát](#)

[Kačena divoká](#)

[A od Prešova](#)

[Už mně koně](#)

[Rožňovské hodiny](#)

[V širém poli](#)

[Dobrou noc, má milá](#)

Na bílej hoře (Fdur)

1. Na bílé hoře sedláček oře má hezkou dceru dej mi jí, Bože
/: hej, župy, župy okolo chalupy, hej župy, župy, žup: /
2. Kdybich ji dostal což bych si vejskal
třista tolarů bych s ní vyzejskal!
/: hej, župy, župy okolo chalupy, hej župy, župy, žup: /
3. Hezká ženuška třista tolarů: dal bych ji vozit v krytém kočáru
/: hej, župy, župy okolo chalupy, hej župy, župy, žup: /
4. Lokaje napřed lokaje za ní: dal bych jím říkat: urozená paní!
/: hej, župy, župy okolo chalupy, hej župy, župy, žup: /

[Lidové písničky](#)

Koupím já si koně vraný (Ddur)

1. Koupím já si koně vraný až na tu vojnu půjdu
/:a na tebe, moje milá, na tebe zapomenu.: /
2. Na koníčka si vyskočím, šavlička zablejskne se
/:mojí ze všech z nejmilejších žalostí puká srdce.: /
3. Tajná láska, ta mě trápí, ach,ta mně vyspat nedá
/:protože já říci nesmím, že ty jsi moje milá.: /

[Lidové písničky](#)

Okolo Frýdku cestička (Edur)

1. Okolo Frýdku cestička, okolo Frýdku cestička
[: /:a na ní se zelená:/ travička.:]
2. Šel jsem tam tudy jedenkrát, šel jsem tam tudy jedenkrát
[: /:slyšel jsem tam muziku:/ pěkně hrát.:]
3. Muzika hrála břinkala, muzika hrála břinkala,
[: /: moje ze všech nejmilejší:/ plakala.:]
4. Muziko, nehrej, nebřinkej, muziko, nehrej, nebřinkej,
[: /: moje ze všech nejmilejší:/ neplakej.:]

[Lidové písničky](#)

Nešťastný šafářův dvoreček (Cdur)

1. /: Nešťastný šafářův dvoreček, nešťastný šafářův dvůr:/
/: když jsem šel okolo, srdce mě bolelo, zařehťal můj vraný kůň.:/
2. /: Neřehtej, můj vraný koníčku, objedem třikrát kolem:/
/: jestli je úprímná Andulka rozmilá, vyjde nám ze dvora ven.:/
3. /: Třikrát jsme dvoreček objeli, kůň se na vrata vzpíná:/
/: copak je novýho u děvčete mýho, že vrata neotvírá.:/
4. /: I když mě, má milá, zanechaš, přece jsem na světě rád:/
/: může mě Pán Bůh dát,
že budu milovat děvče jak karafiát.:/

[Lidové písničky](#)

Žádnej neví, co jsou Domažlice (Ddur)

1. [: Žádnej neví, co jsou Domažlice, žádnej neví, co je to Taus :]
[: Taus je to německy, Domažlice česky, žádnej neví, co je to Taus :]
2. [: Žádnej neví, co je to železo, žádnej neví, co je kroužek :]
[: kroužek je železo, má zlatá Terezo, žádnej neví, co je kroužek :]
3. [: Proto si se tak mladá vdávala, abys dělat nemusela :]
[: koupil jsem ti krávu, teď musíš na trávu, toho jsi se nenadála :]

[Lidové písničky](#)

Na Kráľovej holi (Dmol)

1. /: Na Kráľovej holi stojí strom zelený:/
/:vrch ma naklonený, vrch ma naklonený
vrch ma naklonený, do slovenskej zemi:/:

2. /: Odkážte, odpíšte, tej mojej materi:/
/: že mi svadba stojí, že mi svadba stojí,
že mi svadba stojí na Kráľovej holi:/:

3. /:Odkážte, odpíšte mojím kamarátom:/
/: že už viac nepôjdem, že už viac nepôjdem
že už viac nepôjdem na fraj za dievčaťom:/:

[Lidové písničky](#)

Tálinskej rybník (Ddur)

1. /: Kedyž se ten Tálinskej rybník nahání,
dosahá voděnka k samému kraji:/
/: Dosahá, dosahuje, cestičku zaplavuje:/:

2. /: Vyjdi ty, cestičko, vyjdi z vody ven,
kudy jsem chodíval každičkej tejden:/
/: Chodíval ve dne v noci, pro tvoje modrý oči.:/:

[Lidové písničky](#)

Ach, synku, synku (Ddur)

1. /: Ach synku, synku, doma-li jsi? :/
/: Tatíček se ptá, oral-li jsi. :/

2. /: Oral jsem, oral, ale málo :/
/: Kolečko se mi polámalo. :/

3. /: Kedyž se ti zlámalo, dej ho zpravit :/
/: nauč se, synečku, hospodařit. :/

[Lidové písničky](#)

Dedinka v údolí (Fdur)

**1. /: Dedinka v údolí srdce ma zabolí, keď na teba spomínam :/
/: Spomínam na teba stále, na tie krásne chvíle
keď sme sa ľúbili lásku si sľúbili, dievčatko roztomilé: /**

**2. /: Anička dušička zavri si očičká, nech sa ti o mne sníva :/
/: Prečo je osud tak krutý, prečo som na svete sám
osudom stíhaný v láske oklamáný: /**

**3. /: Noc padla do dolín sláviček švitorí, večernú pieseň spieva: /
/: sláviček, to je náš Honza, nadšene spievame s ním
dušu nám pohladí radostné nálady, prináša do našich dní: /
(pridané Fanklubom HN)**

[Lidové písničky](#)

Kdyby byl Bavorov (Ddur)

**1. Kdyby byl Bavorov, co jsou Vodňany,
dal bych ti hubičku na obě strany.
/: Ale že je za vodou, za vodičkou studenou,
nedám ti, má milá, ani jedinou. : /**

**2. Kdyby byl Bavorov, co Prachatice,
dal bych ti hubiček na sta tisíce.
/: Ale že je za vodou, za vodičkou studenou,
nedám ti, má milá, ani jedinou.: /**

[Lidové písničky](#)

Když jsem já šel tou putimskou branou (Adur)

**1. Když jsem já šel tou Putimskou branou,
dívaly se dvě panenky za mnou,
[: a volaly študente, ty malý premiante.:]**

**2. Proč panenky, na mě panenky voláte,
proč pak vy mě študovat nedáte
[: já vás nesmím milovat, ja musím študírovat.:]**

**3. Sedm let jsem v Písku študíroval
ani jednu holku nemiloval
[: jenom jednu mněl jsem rád, tu mi přebral kamarád.:]**

**4. Počkej, holka, však ty budeš plakat
až já budu kázáníčko kázat
[: kázáníčko, kázání o věrném milování.:]**

**5. Počkej holka, ty se budeš soužit
až já budu tu svatou mši sloužit
[: v tom putimským kostele, jinej půjde za tebe. :]**

[Lidové písničky](#)

Kdybych já vědel (Edur)

**Kdybych já vědel, že letos umřu,
dal bych si dělat dubovou truhlu.**

Dubovou truhlu, lipové víko, aby to bylo panenkám líto.

A na to víko zelený věnec, aby věděli, že jsem mládenec.

Do toho věnce růžovou mašli, aby mně tady panenky našli.

Tu by mně vzali, na máry dali, moji rodiče, ti by plakali.

**Po každé straně šest krásných panen,
a šest mládenců neslo by mně tam.**

Neste mně, neste, do hrobu dejte, a černou hlínou mně zasypejte.

Na hrob postavte široký kámen a ta slova napšte na něm.

Leží, ach leží, tu mladé tělo, kteréžto rádo děvčátka mnělo.

Hezké panenky, které tu jdete /: za jeho duši se pomodlete.:/

[Lidové písničky](#)

Zelení hájové (Ddur)

**1. /: Zelení hájové, bejvaly jste vy moje,
bejvaly jste mého srdce potěšení.:/**

**[: Ale teď dlouhý čas, neslyším ptáčka hlas,
na obloze se ukázal smutnej čas.:/**

**2. /: Dostal jsem šáteček, v každým rohu kvíteček
a uprostřed z rozmarýny pěkný věneček.:/**

**[: Ten věneček zelený z rozmarýny pletený,
ten mi dala má panenka pro potěšení.:]**

[Lidové písničky](#)

Měsíček svítí (Edur)

**/: Měsíček svítí já musím jít,
za pannou, za pannou, za panenkou:/
/:měsíček zašel, já jsem nedošel,
já jsem zabloudil mně ji odloudil
v zeleném kloboučku mysliveček.:/**

**/: Ta naše láska bejvala hezká, když je se zrušila, což je po ní.:/
/: Dej, pán Bůh, štěstí, děvčátko hezký,
však jiná růže, mně vonět může, však jiná růžička taky voní.:/**

[Lidové písničky](#)

Když jsem k vám chodíval (Fdur)

**1. Když jsem k vám chodíval přes ty lesy, ach ouvej, přes ty lesy,
bejvalas, má milá, veselejší, ach ouvej, veselejší.**

**/: Ale teď jsi holka bledá:/snad že ti srdéčko vyspat nedá
ach ouvej, vyspat nedá.**

**2. Když jsem k vám chodíval přes kaluže, ach...
bejvalas, má milá, jako růže, ach...**

**/:Ale teď jsi holka bledá:/snad že ti srdéčko
vyspat nedá, ach...**

**3. Když jsem k vám chodíval na dvoreček, ach...
chodíval za tebou mysliveček, ach...**

**[: /: Mysliveček šel za lesy:/nynčko má panenka
smutek nosí, ach... :]**

[Lidové písničky](#)

Černé oči, jděte spát (Edur)

- 1. /: Černé oči, jděte spát:/ /: však musíte ráno vstát :/**
- 2. /: Ráno, ráno, raníčko://: dřív, než vyjde sluníčko. :/**
- 3. /: Sluníčko už vychází://: má milá se prochází.:/**
- 4. /: Prochází se po rynku://: nese chlapcům novinku.:/**
- 5. /: Novinečku takovou://: že na vojnu verbujou.:/**
- 6. /: Když verbujou, budou brát://: škoda chlapců nastokrát.:/**

[Lidové písničky](#)

Kačena divoká (Fdur)

**Kačena divoká letěla z vysoka
přišel na ní střelec střelil ji do boka.**

**Urazil jí křídlo a pravou nožičku
smutně zaplakala spadla na vodičku.**

**Ach, bože, můj milý, už sem dolítala,
už sem těch svých dětí tady zanechala.**

**Moje drobné děti, nedělají škody
plavou po potoce napijou se vody.**

[Lidové písničky](#)

A od Prešova (*Edur*)

- 1. A od Prešova a od Prešova a od Prešova v tým pol'u
[: neše ša Janik - šrdečko moje - neše ša Janik na koňu:]**
- 2. A za nim idze, a za nim idze a za nim idze ocec, mac
[: vrac še Janičku - šrdečko moje - vrac še Janičku, vrac še, vrac :]**
- 3. A ja še veru a ja še veru a ja še veru nevracim
[:račej svoj život - šrdečko moje - račej svoj život utracim:]**

[Lidové písničky](#)

Už mně koně vyvádějí (*Cdur*)

- 1. Už mně koně vyvádějí, už mně koně sedlají
/: už mně koně vyvádějí a hornysti troubějí.:/**
- 2. Přestaňte mně koně sedlat, přestaňte mně troubiti
/: přestaňte mně koně sedlat já se musím loučiti.:/**
- 3. Nejprve s moji matičkou, která mě vychovala
/: podruhý s moji panenkou, která mě milovala:/**
- 4. Děkuji vám, má matičko, za vaše vychování
/: děkuji ti, má panenko, za tvoje milování.:/**

[Lidové písničky](#)

Rožnovské hodiny (Edur)

1. /: Rožnovské hodiny smutně bijů :/
[:/: že mňa s mojů milů :/ rozvád'ajů:/:]

2. /: Rozvád'ajů, ale nebojím sa:/
[:/: příjďe ta hodina :/ ožením sa:/:]

3. /: Ožeň sa, synečku, spánembohem :/
[:/: vyber si dcérečku :/ sobě roven:/:]

4. /: Šak já sa ožením, ty sa nezvíš :/
[:/: ty moje ohlášky :/ nezastavíš:/:]

[Lidové písničky](#)

V širém poli studánečka (Fdur)

1. /: V širém poli studánečka kamenná :/
/: a v ní voda, voděnka, a v ní voda studená :/

2. /: Išlo dívča, išlo v sukni červenej :/
/: podaj ty mně, šohajku, podaj vody studenej :/

3. /: Když jí podal ze studánky voděнку :/
/: dojde večer, šohajku, dám ti sladkou huběнку :/

[Lidové písničky](#)

Dobrá noc, má milá (Dmol)

1. Dobrá noc, má milá, dobře spi, nech sa ti snívajú sladké sny,

/: dobrá noc, sladce spi, nech sa ti snívajú sladké sny. :/

[Lidové písničky](#)

Na kameni kámen

[Ješitný chlap](#)

[Hlídej lásku](#)

[Generační](#)

[Růže z papíru](#)

[Toulám se](#)

[Osadní píseň](#)

[Tulácký ráno](#)

[Valčíček](#)

[Hejna včel](#)

[Zrnka](#)

[Hrášek](#)

[Signály](#)

[Jarní tání](#)

[Na kameni kámen](#)

[Brdskej kemp](#)

🎵 **Ješitný chlap** (orig. je v Gmi)

Dmi Zapomeň, *Ami* lásko,

Dmi na to, že *E7* já jsem *A* jenom ješitnej *A7* chlap,

že *Dmi* věčnej *Ami* strach, abys *Dmi* byla jen *E7* má,

dělá *A* ze mě horšího *A7* snad.

Ⓜ: *Dmi* Jsi *Dmi* milá, takže jako mrak jsou *E7* chvíle, kdy jsem sám,
kdy *A7* necítím tvůj dech na ústech *Dmi* svých,
jsi hezká, takže jako mrak jsou *E7* tváře těch, co znám,
a *A7* pokřik vran je každěj jinej *Dmi* smích.

Snad d'ábel sám mi napovídá, když pláčeš kvůli mně,
jsem trdlo, který zapomíná, jak málo lidí jako ty je. Ⓜ:

Každej den, i když mračím se snad,
provázíš můj každíčekj krok,
v myšlenkách, slovech pořád jen rád,
ozývá se, lásko, vždyť já jsem cvok. Ⓜ:

[Na kameni kámen](#)

♪ *Hlídej lásku, skálo má* (orig. je v Adur)

1. ^AJak to v žití chodívá, láska k lidem ^{E7}přichá ^Azí,
přijde, jen se rozhlédne a zase ^Dodchá ^Azí.

Mně potkala ve skalách, šel bosej, ^Djenom ^Atak,
měl svý džíny vybledlý, na zádech ^{E7}starej ^Avak.

Ⓜ: Hlídej lásku, skálo má, /než se s ránem vytratí/
čeká na nás těžká pouť /až se s ránem vytratí./
Mezi lidma je těžké plout /až se s ránem vytratí /
víš, co umí člověk, pojď, /než se s ránem vytratí./

2. Když mi ahoj povídá, s úsměvem mě pohladí,
prý jsem jedna z mála snad, co jí tulák nevadí,
sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichej kout. Ⓜ:

[Na kameni kámen](#)

♪ *Generační* (orig. je v Ami) (spievam s kapom 4)

1. Šel ^{Ami}průzračnou nocí a táhl z něj rum,
tak pět křížků moudrosti měl, ^Gněkde se rozdat ^{Ami}chtěl,
když opustil ves a poslední dům, tak oheň v dálce uviděl
^Ga tam se rozdat ^{Ami}šel.

Jste ^Cproradná ^Gbanda ^Cbláznivejch ^Glidí, ^{E7}na který my se ^{Ami}dřem,
^Cčlověk se ^Gza vás ^Cčervená, ^Gstydí ^Ea diví, co nosí ^{Ami}den.

2. Tam uprostřed trampů byl i jeho kluk
a ten se pomalu zved': táto, prosím tě, mlč,
když dostal facku, tak neřek' ani muk,
jen olíz' rozbitej ret: táto, prosím tě, mlč.

Kdo z nás je proradná banda bláznivejch lidí a kdo se na nás dře,
kdopak se za nás červená, stydí a diví, co nosí den

3. Šel ^Eprůzračnou nocí a táhl z něj rum,
tak ^Epět křížků moudrosti ^{Ami}měl

[Na kameni kámen](#)

♪ *Růže z papíru* (orig. je v Dmi)

1. Do tvých ^{Ami}očí jsem se zbláznil
a teď ^{H7}nemám, nemám ^{Dmi}klid,
^{Emi}hlava třesí, asi tě mám ^{Ami}rád,
stále někdo říká vzbud' se, ^{H7}věčně trhá ^{Dmi}nit,
^{Emi}studenou sprchu měl bych si ^{Ami}dát.

Ⓡ: ^{A7}Na pouti jsem vystřelil ^{Dmi}růži z papíru,
^{G7}dal sis ji do vlasů, kde ^Chladívám tě ^{E7}já,
v ^{Ami}tomhle smutným světě jsi má ^{Dmi}naděj na víru,
že ^{Emi}nebe modrý ještě smysl ^{Ami}má.

2. Přines' jsem ti kytku, no co ^{H7}koukáš, to se ^{Dmi}má,
^{Emi}tak jsem asi jinej, teď to ^{Ami}víš,
možná trochu zvláštní v dnešní ^{H7}době, no tak ^{Dmi}ať,
^{Emi}třeba z ní mou lásku vytu ^{Ami}šíš.

Ⓡ: *Ami, E7, Dmi, Emi, Ami, E7, Dmi, Emi, Ami* + Ⓡ:

[Na kameni kámen](#)

♪ *Toulám se klínem skal* (orig. je v Gdur)

1. ^DToulám se klínem skal ^Cs tvou rukou tvou a s kyta^Drou.
Píseň co jsem ti hrál ^Czní údo^Glím ozvě^Dnou.

Ⓡ: Ty ^{A7}chvíle mám rád, když jde ^Dden, den už spát.
^{A7}Stín tuláků, ohňů ^Ddým,
pláč ^{A7}stromů na stráních, když je ^{H7}vítr ohý^Gbá
jako ^Dnás rychlá ^{A7}doba blázni^Dvá. ^{A7}úú ^{A7}úú

2. Mávám ti, lásko má, ^Czbývá už jen, jen pár ^Dchvil.
Na kámen teď napíšem ^Cpár řádek ^Gkdo, kdo tu ^Dbyl. Ⓡ:

[Na kameni kámen](#)

♪ **Osadní píseň** (orig. je v Ddur)
(spievam s kapom 2)

1. ^{Ami}Na břehu řeky Sázavy je ^Etichý, klidný kraj,
na ^{Ami}břehu řeky modravý, tam ^Eosadu prej maj.
Když ^{Dmi}měsíc kraj ten ozáří a ^{Ami}peřej zašumí,
tu kamarádi z osady si ^Es lesem rozu^Amí.
- Ⓜ: ^AKaždý, kdo patříš mezi nás, ^Dvíš, co je kama^Arád,
každý, kdo musel odejít, tak ^Hvrátil by se ^Erád,
^DToronto, má osado, svým ^Akrajem kouzelným,
říčko moje, Sázavo, jen ^Du vás je ^Edobře, to já ^Avím.^E
2. Ozvěna hlasy navrátí, když soumrak přišel tam,
tu kamarádi z osady nechtějí být nikdo sám.
Oheň zaplál černou tmou a píseň lesem zní,
mraky letí oblohou, jen stromy tiše spí.Ⓜ:
3. Na břehu řeky Sázavy akáty zašumí,
tu kamarádi z osady i skálam rozumí.
Když vláček nocí zahouká, jdem všichni domů spát,
jen vlajka s listem javoru tu bez nás bude vlát. Ⓜ:

[Na kameni kámen](#)

♪ *Tulácky ráno* (orig. je v Dmi) (spievam s kapom 2)

1. ^{Ami}Posvátný je mi každý ráno, ^{Emi}když ze sna budí šumící ^{Ami}les
a když se zvedám s písničkou známou
^{Emi}a přezky chřestí o skalnatou ^{Ami}mez.

Ⓜ Tulácký ráno, na kemp se snáší,
^Fza chvíli půjdeme ^Gtoulat se ^Cdál,
^{Ami}a vodou z říčky oheň se zháší,
^Ftak zase půjdeme ^Gtoulat se ^{Ami}dál.

2. Posvátný je můj každý večer, když oči k ohni vždy vrací se zpět
Tam mnohí z pánů měl by se kouknout,
a hned by věděl, jakéj chcem svět. Ⓜ

3. Posvátný je mi každý slovo, když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříku sílu a odvalu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá? Ⓜ

[Na kameni kámen](#)

♪ *Valčíček* (orig. je v Cdur)

Ⓜ: Tuhle ^Cpísničku chtěl bych ti, ^Glásko, dát,
ať ti každéj den připomíná,
/:toho, ^{C7}kdo je tvůj, čí ty jsi ^Fa kdo má ^Crád
ať ti každéj den ^Gpřipomíná.:/

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já,
dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá. Ⓜ:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně, co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál. Ⓜ:

[Na kameni kámen](#)

♪ **Hejna včel** (orig. je v A#mi?)

^{Ami}Nějak umírá nám ^Gláska,
my jako ^Fhejna divejch ^Evčel jdeme ^{Ami}dál.
Každej vztah je vlastně ^Gsázka,
každý ^Fráno může ^Ezmizet, my jdeme ^{Ami}dál.

Ⓜ Řekněte kdopak za to ^Gmůže,
kdo z nás má ^Fprávo něco ^Ebrát,

^{Ami}kdo učí lidi znovu ^Gdýchat,
kdo na vo ^Fjáky chce si ^Ehrát.

Už zase bohatejch je spousta
a čím víc peněz, lásky míň, jdeme dál.

A tak nám zbývá jenom doufat,
že už zítra zítra snad budeme dál. Ⓜ: + *medzihra* + Ⓜ:

Nějak umírá nám láska,
my jako hejna divejch včel, jdeme dál . . .

[Na kameni kámen](#)

♪ **Hrášek** (orig. je v Edur)
(spievam s kapom 3)

Jak v ^Gmořích slunce s tmou se ztrácí
a pokřik racků šel už spát,
tak ^Cutekla nám láska, jó, to se ^Gstává,
a ^{A7}najednou tě, holka, nemám ^{D7}rád.
Mám ^Gdost už těch tvejch věčnejch nářků
a prožárlenejch hloupejch scén,
tak ^Cněkdy zase brnkni, jó, to se ^Gstává,
prostě ^{D7}táhne mě to z kruhu ^Gven.

Ⓜ: Já půjdu až tam na místa, kde už to znám,
pár stromů, ^Cohniště a tunel a ^Gtrať,
a kašlu na celej svět, v něm v tobě zas jsem se splet,
a po stý ^Cřeknu sobě: hloupneš, tak ^Gplat.

Jak nabobtnalý klíčky z hrášku byly cíle tvý, a já chtěl víc,
já předělat chtěl svět, jó, to se stává,
kolik bylo nás, a stále nic.
Tak pozdravuj ty svoje šminky, lásko,
a do zrcadla zkoušej řvát,
hold, utekla nám láska, jó, to se stává,
a najednou tě, holka, nemám rád. Ⓜ 2x:

[Na kameni kámen](#)

♪ **Signály** (orig. je v Cdur)

1. ^CCesty jsou blátem pose^Edlý
vzduch jarní vůní zavo^Fní z kouřovejch signá^Clů
a bílý stopy ve ska^Elách
umyje slunce jako ^Fprach na cestách tulá^Cků.

Ⓡ: Zas bude teplej vítr ^{C7}vát a slunce ^Fskály kempu ^Chrát.
Tak ahoj slunce vítej ^{E7}k nám písničku první tobě ^Fdám
a budu ^Chrát.

2. V noci je ještě trochu chlad a rána nedočkavý snad, no já mám čas.
Stejně se zimě krátí dech
pod stromy narůstá už mech a já mám čas. Ⓡ:

[Na kameni kámen](#)

♪ **Zrnka** (orig. je v Adur)

1. Už ^Adávno se mi stejská, tak ti, lásko, píšu,
že bych tě moc chtěl
Když dívám se ti do očí, tak jak bych správný slova zapo^Emněl

Ⓡ: Uspě^Gchaná doba hledá zrnka ^Dvztahů,
z kterých mír a klid by ^Avstal
a není lepší lék než láska, s ní by ^Eo sto roků lidé byli ^Adál

2. Už dávno se mi stejská a teď koukám kolem sebe ještě víc
Do zavřených srdcí slunce těžko cestu hledá odlétne a nic Ⓡ:

3. Jak dávno se mi stejská tak ti lásko píšu,
že bych tě moc chtěl
Po horách se s tebou toulat, počítat hvězdy v noci rád mám,
to bych chtěl Ⓡ: + Na, na...+ Ⓡ:

[Na kameni kámen](#)

♪ **Jarní tání** (orig. je v Hmi)

1. Když první ^{Ami}tání ^{Dmi}cesty sněhu ^Czkříží

^Fa nad le ^{Dmi}dem se ^Evoda obje ^{Ami}ví.

Voňavá zem se ^{Dmi}sněhem tiše ^Cplíží,

^Ftak nějak ^{Dmi}líp si ^Ebalím, proč, bůh ^{Ami}ví.

Ⓜ: Přišel čas ^Fslunce, zrození a ^Ctratí,

na kterejch ^Fpotkáš kluky ze všech ^Cstran

/:Hubenej ^{Ami}Joe, Čára, Ušoun se ti ^{Dmi}vrátí,

oživne ^Fkemp, ^Ejaro vítěj ^{Ami}k nám.:/

2. Kdo ví jak voní ^{Dmi}země, když se ^Cbudí,

^Fpocit má ^{Dmi}vždy jak ^Ezrodil by se ^{Ami}sám.

Jaro je lék na ^{Dmi}řeči, co nás ^Cnudí,

^Fna lidi, ^{Dmi}co chtěj ^Ezkazit život ^{Ami}nám. Ⓜ:

3. Zmrznout by měla, ^{Dmi}kéž by se to ^Cstalo,

^Fsrdce těch ^{Dmi}pánů, ^Eco je jim vše ^{Ami}fuk.

Pak bych měl naděj, ^{Dmi}že i příští ^Cjaro

^Fbude má ^{Dmi}země ^Ezdravá jako ^{Ami}buk.

Ⓜ: + Oživne ^Fkemp, ^Ejaro vítěj ^{Ami}k ná ^{Dmi}á ^Eám

[Na kameni kámen](#)

♪ **Na kameni kámen** (orig. je v Cdur)

Jako ^Gsuchej starej strom
jako ^{Cmaj7}všeničící hrom, jak v poli ^Gtráva
připadá mi ten náš svět
plnej ^{Cmaj7}řečí a čím ^{Emi}víc tím ^Dlíp se ^Gmám

Ⓡ Budem ^{Cmaj7}o něco se rvát
až tu ^{Emi}nezůstane ^Dstát na kameni ^Gkámen
a jestli ^{Cmaj7}není žádnéj Bůh
tak nás ^{Emi}vezme země ^Dvzduch no/a potom ^Gamen

A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den bohatší králů
přes všechna slova co z nich jdou
hrabou pro kuličku svou jen pro tu svou Ⓡ

Možná jen se mi to zdá
a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno
jaký bude nevím sám
taky jsem si zvyk na všechno kolem nás Ⓡ Na na na na.....

[Na kameni kámen](#)

♪ **Brdskej kemp** (orig. je v Ddur)

Každej ^Amá tichej kout, kam chodívá,
když toulavý boty z kůže vylo^Eví, každej má tichej kout, co zakrývá

smutek, pláč a kupu ^{E+}hloupejch staro^Astí,
starej vak si vezme pak, odřeny džínsy,
neslyší, míří ^{A7}sám jenom ^Dtam,
kde ohně zář zastaví ^Atvůj všední sen,
je to fajn, jen tak se ^Etoulat všedním ^Adnem.

To se stává, že nákej vlak, že nechytíš,
když chvílku jen jsi zůstal stát na rozcestí,
to se stává, však mně se zdá, marná sláva,
že každej vlak, co kolem jede, ujíždí,
to se stává, a co pak s tím, co dělat dál,
na prázdným nádraží jen málokdo by se smál,
život běží, jenom pozor, tenkrát nastal už čas,
kdy pobořil tenhleten svět i kousek z nás.

I já měl kout, kde každej volnej čas jsem pobyl,
měl jméno snad, to nevím sám, však něco znám,
měl tisíc krás a tisíc kouzel, hezkejch chvíl,
však jenom pro ty, co mu říkali "horskkej kemp",
jednou zrána zmizel náhle, a co naděláš,
někdo má rád a někdo nemá, však to znáš,
život běží, jenom pozor, tenkrát nastal už čas,
/:kdy pobořil tenhleten svět i kousek z nás. :/

[Na kameni kámen](#)

Pasáček hvězd

1. Loučím se s tmou	7. Jablko	13. Louže
2. Kohout	8. Pokání	14. Horní, Dolní
3. Večernice	9. Co je to?	15. Nova
4. Pasáček hvězd	10. Okno	16. Stálice
5. Kůra	11. Baileys	17. Tuněchody
6. Ticho	12. Barvy	

♪ **Loučím se s tmou** (orig. je v Ddur)
(spievam s kapom 2)

Ⓜ: ^GLoučím se ^Ds tmo^Gou, už ^Cvím, láska ^{Emi}má, už ^Dvím,
^Czbloudil jsem, ^Ddám na tvůj ^{Emi}půvab svůj ^Chřích
a ty mi ^Godpustíš, co ^Djá jen ^Gvím

Byla krásná jak ^Dv louce ^Gkvět,
byla ^Cšťastná, já ^{Emi}chtěl a ^Dhned,
byla ^{Emi}hloupá, já ^Dk ránu se ^Gpomodlit ^Cchtěl,
Pán Bůh ^Gmlčel, já ^Dsklízal, co ^Gsel

Kdesi za duší je ^Dko ^Gut,
tam se ^Cvznáší snad ^{Emi}přání ^Dtěl,
cosi ^{Emi}stoupá jak ^Dhlad, byl jsem ^Gslaboch a ^Cšel
a teď ^Gsklízím, co ^Dv touze jsem ^Gsel

Ⓜ: + a ty mi ^Godpustíš, co ^Djá jen ^Gvím

[Pasáček hvězd](#)

♪ **Kohout** (orig. je v Adur)

^DS podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat
a ^Anad krajinou nebe vzlítne kamsi, kde je řád
a ^{Emi}do řeky se světla z oken budou chvilku dívat
a pak si ^Gunavený lásky půjdou lehnout, budou ^Aspát.
V tu dobu zavírám už oči abych tě měl něžná lásko,
v soukromí tak tiše jako voda tečky hvězd
nádhernou a bílou jak svý ruce ke mě vzpínáš,
jak často nechávám se sebou do ztracena něhy vést.

Ⓜ: Zvony zvoní jen ^Dchvíli, ruce budou se třást
a pak zmlknou, má ^Alásko
to ^{Emi}kohout je umlčí ^Gk ránu, když mě opou ^Dšťíš ^A
Zvony zvoní jen ^Dchvíli, jen než přijde den
proto krásně a ^Ablízko a pak ^{Emi}ztichnou,
abych slyšel jak mi tajný přání ^Gmý odpou ^Dšťíš. ^{A7}

S podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat,
a nad krajinou nebe vzlétne kamsi, kde je řád
to já se chodím do tvých očí v noci, lásko, dívat,
a kdyby do očí, jo, to bys koukala, kam už jsem spad.
Na záda ti nehty napíšu, miláčku, jméno,
a podepíšu na čas rozloučení věrný slib
že kameny se k nebi spíš než moje láska zvednou,
že jsi moje štěstí, s tebou je mi vždycky trochu líp.

Ⓜ: 2x ...

[Pasáček hvězd](#)

♪ **Večernice** (orig. je v Gdur)

(spievam s kapom 4)

Až jednou ráno přijdu,
ty zase odpustíš mi, co odpouštíš léta
jsem chlap a světák, co po hvězdách světa
létá, láska má.

Výš nad oblaky, jsou jich celá stáda,
protože ráda mě máš, odpustíš mi zas
a já ti za to věrnej budu celý čas co spolu budem, láska má.

Ⓜ: Stálá má večernice nekonečných dlouhých dnů,
láska. jsi jediná, co líbat chodí do mých snů.

Až jednou ráno přijdu,
abych se najed, převlík a pomiloval, víš,
jsi přístav můj, mé soukromí a skryš,
já věrná láska tvá. Ⓜ: 2x + 1. sloha

[Pasáček hvězd](#)

♪ *Pasáček hvězd* (orig. je v Hmi)

Mokrou ^{Hmi}travou tak při zemi jak kloboučky hub,
mlha nad ránem přišla ^{Emi}snad spát
a kam ^Gsi nad zem tak po ^{Hmi}malu do bílejších hvězd
malý ^Gobláčky kouře ^{F#}začal vítr hnát.

Obzor bíle se rozsvítil a pasáček hvězd,
Měsíc zapadal za černej les,
rosa ztékala z kytar a ze stříbra strun,
půjdem spát, už je zítra, už je dnes.

Ⓜ: A ^Gzaspíme ráno a ne, nebude první,
noci ^Dkrásný jsou, nej ^{Hmi}hezčí z cest
^Ca v poledním slunku ^{Ami}až se probudíme,
bude ^{Hmi}se jazyk jak břečťan nám plést.

Jak nádherně voní zbytek popela tak
jako v usárně vůně tvých trik
když je v neděli večer na postel vyložíš ven
ne nezvyk sis nikdy, ne nezvyk. Ⓜ: 2x

[Pasáček hvězd](#)

♪ **Kúra** (orig. je v Adur)
(spievam s kapom 3)

^DKlid ^Astrání, to ^Dse mi ^Astýská,
vlak ^Dpěkně ^Azblízka až ^Dotře ^Etvář
až ^Dvětve ^Azláme na ^Dznámým ^Anádraží^D
^Avystoupíme, ^Epůjdem ^Adál.^{DA}

Stůl mámy, to se mi stýská, pant ještě píská, co ^Dtáta ^Edal
k dřevěným dveřím na chatě v Lukách,
už ^Ddávno ^Apukla skála, ^Ekde jsem-^Aspal.

Ⓡ: ^DZpí^Avej, ^D ^Azpí^Dvej, ^Azpívej,
^Dhm ^Amm, ^Eabys nebu^Alil.^{DA}
Smích v dlaních a tajná přání
a hezky holky, jichž ses sotva ^D ^Edotk,
to se mi krásně, tak krásně stýská
^Dtrampárny ^Anádherný a ^Eříční ^Aproud.^{DA}

Rost v Lukách tymián s mátou
a s tátou hledali jsme ^Dsuchej ^Emech
a s lodkou z kůry v stříbrnejch vlnkách,^D
my ^Aleželi jsme ^Ena zád^Aech. Ⓡ: + 1. sloha

[Pasáček hvězd](#)

♪ **Ticho** (orig. je v F#dur)

^DZpívám, / noc / hlídá notu mou, ^Gzpívám, abych vůbec ^Dbyl,
hlasům, co se spojil v jeden proud,
ne ^Gdávno nevěřím, čím víc, tím ^Dlíp.

Ⓜ: Hlídám tajně v tichu duši svou s vírou, že nic nekončí,
jen chvíli, chvíli ještě vlků proud půjde, ne nic nekončí.

Doufám a po svém věřím v příští soud,
doufám a věřte, doufám rád,
doufám a dobrý větry slyším dout,
doufám, slyším zvony hrát. Ⓜ:

Zpívám, kvůli vám dnes začnu plakat snad,
zpívám nahlas s nadějí,
vídám, vídám vás občas role světců hrát
a jak vám trůny stavějí. Ⓜ: 2x ...

[Pasáček hvězd](#)

♪ **Jabko**

Šel ^Dstín tichým krokem po ^Abílých zdech
a ^Dvítr ^Ev záclonách ^Avál
a ty krásná jak jabko, jak první vzdech,
až jsem se probudit lásko bál.

Ⓜ: Dobrý ^Dden, dobrý ^Eden, dobrý ^Aden,
a díky ^Dza každé ^Gráno ^As tebou,
Dobrý den, dobrý den, dobrý den,
jak rychle ^Druce tvý jsou ^Ev mých a ^Apředou. ^{A7}

Šel stín tichým krokem po bílých zdech
a slyšel, jak v poduškách dýcháš,
jak hřebíčku voníš má bylinko krásná,
tvůj dech je jako když něco zpíváš.

Ⓜ: + *medzihra* + Ⓜ: 3x ...

[Pasáček hvězd](#)

♪ **Pokání** (orig. je v F#mi)
(spievam s kapom 2)

^{Ami}Znavenej na dně / a jako kůl sám,
už v kou/tě kam dál, / no řekněte kam
před sebou utíkat těžko / se kamkoliv ^Edá.

^{Ami}Nejtěžší noci jsou pod střechou hvězd,
když ^{Dmi}domů se nechce, / když se necháš svést
sám ^{Ami}sebou a cosi si ^Enamlouváš a namluvit ^{Ami}dáš.

I kámen se ustrne, ale musí mít proč,
i řeky proud obrátíš, když důvod je
i sníh v slunci padá, když rozhodne / na nebi Bůh
jen příčina následkem věci má být
a vědomí, že není nic, nežli žít
a že život je jen na chvíli půjčený milostný dar.

Ⓡ: Ne hněv nebo závist / ani jiné z těch slov,
ani touhy, / co navíc chceš k životu mít
ani láska, / ta není důvodem odejít z cest
kdo v poledním žáru hledá hojivý stín,
ať vykřičí napřed / řeku svých vlastních vin
a pak obráti ke hvězdám pokorně / u dlaně dlaň.

A poprosí mlčky, / to kdekoliv jde,
v chrámech jen svádí to k divadlu vést
ať poprosí člověka jménem, / jménem pravdy a svým
a ať snese / pokání po samý kraj,
to víra je svědomí / a svědomí ráj
a nikdo není čistý, jen někteří lidé snad míň. Ⓡ:

[Pasáček hvězd](#)

♪ *Co je to?* (orig. je v Adur)

^{Emi7}Na tvý jméno ^Da na tvou noc,
^{Emi}na pár rukou, co ^{Emi7}na pomoc
^Dpřišly ráno, když ^{Emi}chtěl jsem jít,
ani ^{Dmi}neuměl jsem správně ^Dvzít.

Nenaspaný rána mám, často bývám večer sám,
když ne s tebou, no tak s kým, s knížkou tvou si spím.

Ⓜ: ^{Emi}Telefon hlídám, jak ^Dpěkně teď láska zní,
^{Emi}písničky střídám, nevím, co je to hlad,
to ^{Dmi}všechno je, mám, ^Dmám rád.

Zasel vítr setbu svou, nezklamaných prání soud,
pod obrázkem, co tu mám, vždy tě večer láska potkávám.

Ⓜ: + hmmm + 1. sloha + hmmm

[Pasáček hvězd](#)

♪ *Okno* (orig. je v Ddur)

Svírám ^Gchvil krásný déšť, lež láska ^Dmá, ještě chvíli lež,
až se ^Gvzbudím, ^Caž přijde den, ne, už ^Gnebudem, h^Dm^Gmm

V konci sil je minulá noc,
o pomoc volám stříbro ztracenejch hvězd,
cesty nejsou, když po nich nemá kdo jít
a my už nebudem, hmmm.

Ⓜ: ^CStoupnem si k oknu, aby proudící dav
měl možnost ^{Emi}vynést nás až ^Dna pranýř ^Gk nim.

Ať ^Dřeknou nám, co nesmíme. Že jsem ^Gneslíbil, neslíbil nic
a že až ^Dpřetékáme, jak moc se chcem
a že ^Gdo dne vejdem bezbranní tak,
tak jako ^Gptáci, h^Dm^Gmm. Ⓜ: + *medzihra* + Ⓜ:

[Pasáček hvězd](#)

♪ **Baileys** (orig. je v Adur)

^APůlnoční čas ^{DO} na bubny hrál, ^{E7}bála ses, jak padal ^Aděšť,
^{H7}kytky vlály v proudu kapek ^Eza oknem,
^{H7}zkoušeli jsme jarní bouřku ^{E7}rukou ven jak ^Asvítí.

Půlnoční čas na city hrál, sama's dala ruku blíž,
možná, že tě ke mě přived jenom strach
nebo Baileys na kuráž tvou vůli splách, pak díky pítí

Ⓜ: Pak jsem, ^Ekdyž uhodil blesk, lesk kůže tvý jsem zahlíd,
měl jsem najednou tak jak ^{E7}dítě strach,
tak jak ^Aanděl jsi tam ^Estála, hřála v ruce sklínku,
spravedlnost s mis^{E7}kou vah.

Chyběl list a jak náhodou pohasla i jarní noc,
oplakaná štěstím k ránu zvalas mě dál,
já pozvání jsem přijal, lásko, já si tě vzal, tak jak blázen.

Ⓜ: + 1. sloha

[Pasáček hvězd](#)

♪ **Barvy** (orig. je v Emi)

(spievam s kapom 7)

^{Emi}Nocí letí jako běs, koly leští kolej, budí les,
potichu ^{Ami}v zatáčkách se plíží a pak ^{Emi}houkne.
V chatách budí dětskej pláč,
před hospodou mnohej spáč
lekne se a o flašku se bouchne.

Ⓜ:Bejval ^{Ami}na plošinách, bejval zvyk,
spustit v rytmu vlaku zpěv a křik
chytat listí rukou jak se stromy ^{Emi}míhaj
Jeden ^{Ami}cigáro si mohl dát, nebo holce něco povídat
nebo vidět jak se kolej s družkou ^{Emi}sbíhaj

Nocí letí jako blesk, vždycky když mě vzbudí, chytanu stesk,
pak mám chuť obrátit na návěstích barvy
Na Medníku místo mám, kde ještě kámen hnědej schovávám
to od páry, ty dnešní jsou jak larvy. Ⓜ:

[Pasáček hvězd](#)

♪ **Louže** (orig. je v Ddur)

^DMlčky a ^Adlouze tak, ^{Hmi}tak jak jen ^{F#mi}smí se,
^Gpo krůčkách teď ^Amám tě ^Dmám,
^Dve stopách ^Atouhy, to ^{Hmi}mlčení ^{F#mi}dlouhý
^Gse smíchem se ^Ablíží ^Dk nám.

Všechno tu touží, myšlenky v loužích,
splakaných jak z oken déšť,
odpustí dávno, vždyť stačí jen mávnout,
lež jen láska, do mě lež.

Ⓜ: Jak vítr tmou, tak, tak tvý ^{F#mi}ruce se rvou,
^Do mou přízeň, o můj ^{F#mi}dech,
^{D7}jestlipak víš, proč tak chvátám, ^Gláska má,
^{Gmi}sluší ti to na zá^Ddech.

V zahradách vůně, v nahotě lůně, vystejskaný kůže pel
smeju ti z dlaní, tvých nádherných plání
a zapomenu, že jsem šel.

Ⓜ: + ^{Gmi}sluší ti to na zá^Ddech,
^{Gmi}sluší ti to na zá^{Dmaj7}dech.

[Pasáček hvězd](#)

♪ **Horní, Dolní** (orig. je v Gdur)
(spievam s kapom 3)

^{Ami}Dobré víno svlaží ^Dústa a smích přijde ^{Ami}sám
horká ruka stiskne ^Dchlad sklenek, pijme
^Gaby občas bylo ^Dproč, proč ^Gne je tak jasné, to ^Dvíme.
Koštýř na prsech jak lůza se vzpíná
snad nám prominou ti příští vína,
aby občas bylo proč, proč ne je tak jasné, to víme.

Ⓜ: ^GHorní, Dolní, ze Skoronic koně vedou,
^Dzpívej, zpívej, paličky noty předou,
^Gsnad se to všechno v dobré ^Dzmění,
^Gkdyby měl ze vsi přijít ^Ddráb.

Dlaždičky vedle lisu chuť maj už neomytou
jak v cihlách penízky my vrátili se už,
jak pentle na zdobení králů, z Nečasů / do časů co rok. Ⓜ:

[Pasáček hvězd](#)

♪ **Nova** (orig. je v Adur)

(spievam s kapom 4)

^CV koutku ^{C7}úst ^Fnapůl smích,
^{G7}něco jsem pošeptal, když ^Cdech nám ztich
^{Ami}tak si se ^Fhezky ^Csmála.

Mám první řadu, v hlavní roli jsi ty,
nevíš kam s očima, když upíjím rty,
tak si se hezky smála.

Ⓜ: ^{Ami}Jdou, ruce kamsi ^Fjdou
a bílá ^{Ami}místa na tvém těle ještě ^Cjsou.

Od zdi mám hřbety dlaní, jak jsem tě tisk,
pod okny kdosi někde na někoho písk,
pojd', půjdem na ně se dívat.
Třeba ji bude mít rád jak tebe já,
něžně jí ruce kamsi pod šaty dá,
bude to / jako v pátek na stanici Nova.

Ⓜ: + *medzihra* + Ⓜ:

[Pasáček hvězd](#)

♪ **Stálice** (orig. je v Emi)

(spievam s kapom 1)

Tma prišla ^{Ami}k nám / s ní / nahý dlouhý nohy tvý / co znám
má ^{Dmi}stálice krásná / pár doteků jak hvězdu z nebe /
tebe si teď / na dobrou ^{Ami} noc dávám.

Ⓜ: Pojd' bílá láske má, ať mi tě do půl ramen měsíc z oken /
rozsvítí ty důvode mých rán.

Jak ti to ^Gsluší v tmavých ^Czdech,
jak tiše ^{Dmi}zadržuješ ^Edech.

Tma prišla k nám / a unavený / oči tvý / se svíraj
nikdy nebudu mít / dost pohlazení / z křehkých dlaní,
kůže chvění, / rtů co k spánku slíbaj. Ⓜ:

Tma prišla k nám, / ve spánku ti / rosu z čela / stírám
a tak jen tak / jak nic to já / pod přikrývkou s dívkou krásnou
nedívat se hřích by byl / a tak se dívám. Ⓜ:

Tma prišla k nám,/jak tě miluju/jseš touha/všech mých rán
kdy nevstávám sám/a nemám/žádnou chuť se/do dne vzbudit
nudit / obyčejný / věci budou, tak jak to znám. Ⓜ:3x ...

[Pasáček hvězd](#)

♪ **Tuněchody** (orig. je v E7?)

Než ^{Ami}rozejdem se, přátelé, než skončí tahle noc,
než si ^{Emi}posbíráme, co kdo s sebou vzal,
až ^Fsi pár posledních kroužků dýmu vezme větru moc
a oheň ^Crozloučí se, stejně ^{E7}dávno spal.

Vezmem potrhaný struny, smyjem sklenice a stůl,
ňáký koště, to víš, člověk ztratil soud,
to ta písnička, jak smála se a ty sis jen tak plul,
chvíli s lodí John B. rozrážel jsi proud.

Ⓡ: Tak ještě tu ^{Ami}poslední, poslední, co se ani ^Gnezpívá,
taková ta, co se zpátky podí ^Fvá a dlouho, dlouho ^{E7}zní.
A aby v ní bylo všechno

^{Ami}tak jak žili jsme tu těch pár ^Gchvil
a aby v ní cit a smutek nechy ^Fbil teď asi se to ^{E7}smí

Než rozejdem se lidi a než si chybět začnem zas,
než se pošlapaná tráva zvedne zpět
a než ztichne tichá ozvěna, co opakoval čas,
než se dveře zamknou a z trubek zmizí led.
A než vystydne pár kamenů, co celou noc jsi hřál,
to je zvláštní, písničky nikdy nedojdou
a než si zamáváme na pozdrav, holkám pusy když jsi dal
a než se do map kouknem, kudy je to blíž Ⓡ: 3x ...

[Pasáček hvězd](#)

Ptáčata

[Slunovrat](#)

[Obrázek - oblázek](#)

[Ptáčata](#)

[Paneláky](#)

[Mrazík](#)

[Hráz](#)

[Cos mi chtěl](#)

[Stánky](#)

[Johanka](#)

[Vodník](#)

[Můra](#)

[Pražce](#)

[Už se nemrač](#)

[Prosba](#)

[Vánoční lístek](#)

[Copánek](#)

[Číše](#)

[Křeček](#)

[Kytka](#)

🎵 **Slunovrat** (orig. je v Hmi)

^{Ami}Stíny nad obzor^{Ami/C}em

Pomalu ^{H7}jdou ^{Emi}noc se sná ^{Ami}ší

Paseky osvítlí ^{Ami/C}zář z borovejch ^{Ami}klád zapále^{Emi}nejch

Ⓜ: ^{Ami}Sešli se zapomenout^C ^GA zvednout hlavu, to sta^{Dmi}čí

^{Ami}Jen trochu popadnout ^{Emi}dech než půjdou zas ^{Ami}dál

Ohnutý lžice a nůž dům z igelitů lístek zpátky

boudy na zastávkách, kde potkáváš lidi, co potkat si chtěl

Ⓜ:

Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá

šlápoty ohniště klid, smutnej je kemp opuštěnej Ⓜ:

[Ptáčata](#)

♪ **Oblázek - obrázek** (orig. je v Edur)

Než ^Cposlední ti sbohem dám, tak musím něco říct:
v kartách žití, však víš, ne ^{G7}švindl nesmí ^Chrát.
Máš možná krásy trochu víc než jiná holka snad
to nic není, však víš, já nechci s tebou hrát

Ⓜ: Co je platný, že jsi jako ^Fobrá^Czek
že máš kůži jako z řeky ^Foblá^Czek,
věř, ^{G7}holka, nechci si tě do vitríny ^Cdát
Nevím, co máš se mnou asi ^Fza plá^Cny
ale ^Fted' už je to fuk, svět se ^Cmění tak ^{G7}pal a ani ^Cmuk

Tak obrať list a pozor dej na to, co jsem ti řek
v tuhle chvíli, však víš, ti nepomůže vztek
Máš možnost vrátit' všechno zpět, vždyť stačí jenom chtít
kdo se snaží, však víš, kam chce, tam může jít Ⓜ:

[Ptáčata](#)

♪ **Ptáčata** (orig. je v Gdur)

^CNa kolejích stála, za uchem květ, vlasy trávou zavázaný
^Fs kytarou na zádech, ^Cstrun už jen pět,
^{G7}hezký voči uplaka^Cný
Opuštěnej ptáčat plnej je svět, hnízda hledaj neví co dál
vyšlápli jsme ránem a v nedeli zpět,
za tejdén jsem u trati stál

Ⓜ ^FVíš, holky těžší to ^Cmaj, ^{Dmi}víš, holky ^Ftěžší to ^Cmaj

Říkal jsem jí štístko zatoulaný,
vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znameníh,
co lidi uměj ze zloby dát Ⓜ

Na kolejích stála, za uchem květ, vlasy trávou zavázaný
s kytarou na zádech, strun už jen pět, hezký oči uplakaný

[Ptáčata](#)

♪ Paneláky (orig. je v Ami)

Ami Znám E7 znám

cesty, Ami kde se lidi Dmi nepotká Ami vaj

C hloupost a G7 peníze, Ami kariéra, Dmi neví se,

Ami kdo to všechno E7 přináší k Ami nám

Má, má člověk srdce čistý, když pozná svět
pak hloupost a peníze, kariéra zjeví se,
je z něj hloupej přestárlej kmet

Ⓜ: Dmi Dál jenom dál, abys Ami u cesty zas stál,
a E7 hledal něco víc, co žene tě Ami dál

Znáš, znáš noční sídliště svět paneláků
táta jen na neděli, láska se nerozdělí,
nějak jsi tu na všechno sám
Víš, víš, že kytky ráno zas musej kvést
tak touláš se po světě, kde neděle najde tě,
odkud v pátek utekl s k nám Ⓜ:

[Ptáčata](#)

♪ Mrazík (orig. je v Hmi)

Ami Příroda se k spánku chystá, hnědne listí, zima jistá,

přesto slyšíš na cestách tu G lácký písň Ami hrát.

Svetr navíc, rána studí, když tě první mrazík vzbudí,
teplej čaj, než rozhlídneš se, a zas o kousek dál.

Ⓜ: Tak jako C vítr, trochu jak G blázen,

ženeš to Dmi nocí, ostatní Ami spí,

nevidíš C nebe, nevidíš G na zem,

vidíš pár F lidí, co pocho Ami pí.

Z poezie paneláků, šedejch zdí a metra vlaků
na nádraží pospícháš, aby sis spravil chuť.

Když se mlhy v lese zvednou, známé tváře k ohni sednou,
ze smutného Babylonu zbyde jenom suť. Ⓜ:

[Ptáčata](#)

♪ **Hráz** (orig. je v Gdur?)

1. ^GStál tam na stráni ^{Hmi}dům, v něm židle a ^{Emi}stůl
pár kůží a ^Gkrb, co dřevo z něj ^{Ami}voní.
^DS jarem, když máj rozdá / barvy svý /
tu sosna krásná nad chajdou se ^Gskloní
a říčka, když stříbrným ^{Hmi}hávem
se přikryje ^{Emi}s ránem, svý ahoj jí ^Gdáš a pak je tu ^Eden.
- Ⓜ: ^CZazní údolím kytara ^{Emi}tvá,
ta ^Cpíseň ráno ^{Emi}uvítá svět ^Ds ním, svět ^Gs ním.
2. Touláš se po lese, ^{Hmi}touláš a jenom tak ^{Emi}bloumáš
a koruny ^Gstromů tě uvítaj ^{Ami}rosou
^Dvíš, že času je dost, to znáš
a možná potkáš někde dívku ^Gbosou.
Po slůvkách, který se ^{Hmi}říkaj
po dnech něžných ^{Emi}stisků vás uvítá ^Gchajda
a zas je tu ^Eden Ⓜ:
3. Však táhlé volání ^{Hmi}náhlé ti přeruší ^{Emi}snění
a oznámí ^Gvšem - je poslední ^{Ami}den.
^DVoda zaplaví údolí, sosnu, chajdu, pohled zabo^Glí.
Ta hráze je potřebná ^{Hmi}všem,
však zabíjí ^{Emi}den, co nosil tě ^Gv náruči romantic^Ekém.
- Ⓜ: Zazní údolím bolest tvá, ta bolest...

[Ptáčata](#)

♪ *Cos' mi chtěl* (orig. je v Bdur?)

- ^ADo očí se dívej dál a řekni znovu, ^Dcos' mi ^Achtěl, ^{A7}že to, co ^Dděláš, děláš rád, že ti to stačí, aby ses ^Aměl, tak to je málo, to je málo.
 - Zapomněls', že tu nejsi sám, jsou lidi, co chtěj' o schod vejš, ()
podívej, básníci, jak hledaj', chtějí být o pár veršů dál, to není málo, to není málo.
- Ⓜ: Zhasněte ^Dsvětla, rozsviňte ^Alásku,
kamenným ^Emostem můžeme ^Ajít,
pro dobrý ^Dbydlo zapomněl ^Asvět
na krásu ^Educha, svobodu, ^Aklid.
- Do očí se dívej dál a řekni znovu, cos' mi chtěl, ()
mlčíš, a takovejch jsou mračna, účel se mění na úděl,
a to je málo, a to je málo. Ⓜ: 3x

[Ptáčata](#)

♪ *Stánky* (orig. je v Ddur)

(spievam s kapom 1)

- ^A U stánků ^Dna levnou krásu
^A postávaj a ^Dsmějou se času
^A s cigaretou a ^{E7}s holkou, co nemá kam ^Ajít

Skleniček pár a pár tahů z trávy
uteče den jak večerní zprávy
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj

- Ⓜ: Jen ^Dzahlídli svět, maj ^{E7}na duši vrásky
tak ^A málo je, ^{Dmi}málo je lásky
^A ztracená víra ^{E7}s hrozny z vinic neposbí ^A rá

U stánků na levnou krásu, postávaj a ze slov a hlasů
Poznávám jak málo jsme jim stačili dát Ⓜ:

[Ptáčata](#)

♪ **Johanka** (orig. je v Ami)

^{Ami}S hlavou ^{Emi}skloně ^{Dmi}nou lidí zástup se tu ^{Ami}dívá
nebe ^{Emi}nad hla ^{Dmi}vou, slyšíš ^Gdětskej ^{Ami}pláč
jenom s vírou svou stojí dívka plavá bílá,
oheň nad sebou, jenom s pravdou dál

Ⓜ ^{E7}Hej, muži, přidej, ^{Ami}oheň studí,
vždyť ^{E7}lidé se nudí ^{Ami}jen
ať ^{E7}plameny nesou ^Fsprávu zlou
jak ^Cskončil soudnej ^Gden s Johankou ^{Ami}

Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá,
to se osud smál, smutek utíká
s pannou Johankou ke štěstí se země dívá,
vítr zprávu vál, že se dýchat dá Ⓜ

S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč
popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá,
hra se zastaví, jiná začíná Ⓜ

[Ptáčata](#)

♪ **Vodník** (orig. je v Ddur)

(spievam s kapom 2)

^GPosväcený deštem, ktorý padá z nebe,
^Dvlasý jako vodník, pod šosem to zebe
z kúže ^{Am}břízy když narodil se ^{D7}oheň,
^Gvysuší jim ^{Em}promáčeněj ^{D7}den

Malovaný sluncem hnědou barvou klasů
indiánský hrátky starejch dobrejch časů
večer zvedaj hlavu do rozsvícenejch hvězd,
lesem zazní písně dlouhejch cest

Na krku svý znamení - raka, kotvu, list,
na rukávech domovenky, z ktorejch můžeš číst
na srdci sem tam záplatu jak život šel,
mlčej k ohni, když se rozhořel

Ⓡ Krásný ^Gnoci plný bílejch hvězd a kamará ^Ddů
^Gvyzpívaný touhy kluků z měst plný bláznivejch ^Dsnů

Jiný písně zazněj, než učili se zpívat,
jinak viděj svět, než učili se dívat
v celý přírode se nenajde tak hned,
tolik hrůzy, co už stvořil ten náš svět

A tak vyšlápli si s ránem a první listy stránek,
popisujou písmem, co poslal z lesů vánek
hledaj na slunci si místo, kdo z nich ví,
co zítra na ně svět zas vymyslí Ⓡ

[Ptáčata](#)

♪ *Můra* (orig. je v Gdur)

^GVe světlech nočních vlaků tu a ^Ctam /
mihne se můra nebo ^Gbrouk
A na poslední tuláky si ^Cvýr / na kraji lesa tajně ^Ghouk⁹

Ⓡ: ^{D/D}Ve stříbrný ^{D/C}řece ohně ^{D/H}hasnou,
jen ^{D/A}měsíc z ní ^Gzbyl
Tak ^{D/D}spát, ať ráno, ^{D/C}až přijde den
^{D/H}můžem ^{D/A}jít o trochu ^Gdýl

Vždyť po ránu jsou cesty nejhezčí / tichý jak když padá sníh
Ty krok za krokem poznáváš den / štěstí a smůlu na dlaních

Ⓡ: + Ve světlech nočních vlaků tu a tam

[Ptáčata](#)

♪ *Pražce* (orig. je v Edur)

Máš ^Cna patách kus dehtu, to od pražců, cos' šlapal ^Ftmou,
jak ^{D#mi}vydech' jsi si, když jsi nechal
všechno špatný za se ^Gbou,
ten šedivej prach cesty čistej má vlastně ^Frád,
proti ^{D#mi}špíně města připadá ti jako ^Cchrám.

Ⓡ: Jdou ^Cnocí a pražce se houpaj'
a do kopců stoupaj', maj' měsíce stín,
maj' naruby snad život ^Fsvůj, jak děti chtěj' si ^Chrát

Tam smáli se ti všichni, tady si tě každej ctí,
to proto, že jsi jeden z nich, jeden z nich, a každej to ví,
a možná umíš s lasem anebo vařit dobrej čaj,
ta hra má jméno "člověk", tak ji nezkaž, jdi a hraj. Ⓡ:

[Ptáčata](#)

♪ **Už se nemrač** (orig. je v Ddur)

(spievam s kapom 4)

Už se ^Gnemrač holka nad tím / že ti každej pátek odjíždím
vždyť ^Cjá jsem ti to všechno předem ^Gřek
Nechceš vzít si handry na sebe / a šlapat někam za nebe
já ^Cmusím / a ty neměj teď tu ^Gvztek

Ⓜ Ve ^{Ami}skalách už můj vlak ^Dzahou ^Gkal,
no tak ^{Ami}pusu, ahoj a ^Djde se ^Gdál
Všechno hejbe se tu kolem roste, ^{G7}kvete horem dolem,
jenom ^Clidi nějak zapomínaj ^Gžít
Každý ráno život kolem zase ^{G7}o kus zas je dál,
jenom ^Clidi nějak neumějí ^Gbýt

Víš, když umíš v trávě spát a celej den si jak dítě hrát
to pak ^Ctrochu jinak chápeš ^Gsvět
Vůbec nechybí ti nic z toho co ostatní honěj
jejich ^Cpřebohatej, a tak chudej ^Gsvět Ⓜ

Ve ^{Ami}skalách už můj vlak ^Czahou ^Gkal,
no tak ^{Ami}pusu, ahoj ^Da jde se ^Gdál...

[Ptáčata](#)

♪ *Prosha* (orig. je v Cdur)

1. ^ANa tváři stín a ^{Dmaj}pod trikem chlad,
z cesty ^Anekonečný /večer ^{Dmaj}na zem jsi spad
ticho ^Aruší jenom netopýřích křídel/ šumot a ^Echvat
^ASpočítáš hvězdy sluncem ^{A7}pozlacený,
jedna ^{Dmaj}padá něco můžeš si ^Apřát

Ⓜ: ^CNa bolest lásku, ^{Emi}pro lásku klid
v klidu se ^Dlidi můžou ^{E7}na lidi ^Asmát

2. Uzavřít kruh /už pochodeň plá
stesky do plamenů / každé tíše si dá
oheň k nebi sepne ruce /jakoby poprosit chtěl
za tebe / za mě a snad za celý svět,
že je hloupý čekat a stát Ⓜ (2x):

3. Na tváři stín /a pod trikem chlad
ranní slunce rozdá teplo a už nemůžeš spát
ptáci hlásí z korun stromů,/ že nejlepší je vyrazit hned
Naposled /rozhlédneš se po okolí
než vyjdeš něco můžeš si přát/ Ⓜ (2x):

[Ptáčata](#)

♪ *Vánoční lístek* (orig. je v Bdur?)

1. ^GČerný stíny stromů - ranní mlhy hlásí,/ že zas přijde ^Dsníh,
^Glidem, co se stýská,/pošle někdo lístek vánoč^Dní.

Ⓜ: ^CZástupy ^Glidí půjdou ^Dpřát
^Cproč za rok ^Gjenom ^{Ami}jeden ^Dkrát ?

2. Tak jako by láska/ měla už svůj vymezený čas
až Vánoce přejdou/ sebeláska zvítězí zas v nás. Ⓜ:

3. Rozdáme si dárky/ svíčky zhasnou/ a co bude dál?
někdo přijde první/ aby nový život uvítal. Ⓜ: + 1.

[Ptáčata](#)

♪ **Copánek** (orig. je v Cdur)

Cesty ^Gbez konce, co maj svůj rád
a kluky ^{A7}blázny, co uměj si hrát
a holky ^Ccopatý s řemínkem ve vlasech, / jak mám ^Grád

Jak je mně cizí protivnej svět,
barevnejch ^{A7}světél a řev diskoték,
hučících ^Culic a špinavejch hospod,
kde člověk člověkem není ^Gsnad. (R):

(R): ^GPo lese vítr s kouřem vál,
písničku smutnou ve skalách hrál
o touze přežít náš podivnej svět tak, jak by sis přál.

Řeky stočený okolo měst, / palce zalomený bez velkech gest,
ohně s hranicí větší než dům, / jak mám rád.

A cesty bez konce, co maj svůj rád,
a kluky-blázny, co uměj si hrát,
a holky copatý s řemínkem ve vlasech, jak mám rád. (R):

[Ptáčata](#)

♪ **Číše** (orig. je v Cdur)

1. Když ^Cnaplní se číše a kapku přidáš jen,
tak přes okraj ti ^Cpřeté^Cká,
tak ^Fnějak je to s námi, i ^Cpro nás skončil
den a ^Csmutnej kabát oblé^Cká.
2. Já nejsem tvoje všechno, tak, jak jsi to chtěl mít
služka, holka jenom tak,
tak vem si svoje věci a už můžeš jít,
stejně jseš jak černej mrak.
- Ⓜ: Odnáší tenhle čas, rychlej čas všechny věci pryč,
vždyť i ^Fláska, city, všechno mizí ^Cpryč,
každý z nás myslí jen na svý já a ^Czapomí^Cná.
3. Ty kašleš na to, co já,/ tak jsi to chtěl mít,
bez starostí v pohodlí si žít,
za rohem si randit a do noci pít,
tak to ne, to klidně můžeš jít. 1. + Ⓜ:

[Ptáčata](#)

♪ **Křeček** (orig. je v Emi?)

Pár ^{Ami}starejch věcí vezmem na sebe
a ^{Dmi}na záda zelenej ^{E7}dům
a ^{Dmi}jedem se toulat někam ^{E7}za nebe
kde ^{Dmi}vele dáme obyčejnejm ^{Ami}dnům
A po nás nikdy nikde nezbejvá
sta konzerv a papírovej sad
pro zválenej kus trávy, co nás ukrejvá
^Fnadáвате, chcete se ^{E7}smát

Ⓜ Půjdeme ^Adál a s námi ti co chtějí v lese žít,
půjdeme ^Ddál, když řeka v perejích sám nese klid
půjdeme dál a ten kdo bránit nám chce musí říct,
co ^{E7}děláme špatně musí říct

Pro pár kovbojíčku slyším každěj den,
co tramp to chuligán
a když pozvu někoho, ať přijde jen,
je línej a nechce se mu k nám
Těžko se autem dostaneš,
pane Křečku, do skal sem k nám
ty, co jsi řek, že s trampí zameteš,
znáš je vůbec? Slyšíš? Já se ptám.

[Ptáčata](#)

♪ **Kytka** (orig. je v Ddur)

Otvírám ^Dlásku na stránce ^Arád,
přišel jsem ^{E7}milá má něco ti ^Adát
Zeptat se co ^Dděláš a jakej byl ^Aden,
pohladit ^{E7}tvář tu kytku si ^Avem

ⓂTy jsi tak ^Djiná tak jiná kdo ^Aví,
jestli má ^{E7}touha tě nepora^Aní
ty jsi tak ^Djiná pod' ruku mi ^Adej,
s tebou je ^{E7}celej svět jak vyměně^Anej

Sedíme tu ^Dspolu a slova si ^Ajdou,
propletený ^{E7}prsty ležej na kole^Anou
Oči jako ^Dčert a malinkej ^Anos,
ze všech je ^{E7}nejhezčí tiše už ^Adost Ⓜ

[Ptáčata](#)

Sedmikráska

1. Co týden dal	7. Tma	13. Písek
2. Vlasu	8. Peřina	14. Nitka
3. Večerka	9. Neděle	15. Sedmikráska
4. Silu mi dej	10. Zeptej se mně	16. Lilie
5. Stloukám den	11. Puškin	17. Piškotka
6. Zpráva	12. Nábřeží	

♪ Co týden dal (orig. je v Gdur)

^GŘeka líně se loudá/ a ^{Ami} kameny v ní dělají, že ^Djako nic.
V meandrech kolem chat se plíží / a kouká,
kdo přijel / a kdo co zase ^Gpřišel říct.
Z okenic do tmy chaty svítá / voní tu petrolej
a vůně dřeva z ^Dvlhkejch stěn.
Narezlý panty zvedneš, otvíráš /
a ^{D7}na chvíličku pouštíš z oken / chatu ^Gven. ®

®: Bude se ^Czpívat a povídat, co novýho nám tejden
zase ^Gdal a vzal
a z korun ^{Ami}stromů bude Manitu se ^{D7}dívat,
jak to vedem a jak vést to ^Gchceme dál.

A klacík ke klacíku, co děti přes den v lese našly,
do kamenů poskládáš.

Na dekách, na lavičkách kolem ohně zpěvníky,
to pro jistotu, vždyť to všechno znáš.

Taková doba je, že každěj hledá,
kam by schoval na chvíli svůj smutnej svět.
Jak panenka mít myšlenky, prostě zapomenout,
vynechat, nic nevědět. ®

Když bílý saze padaj' do tváře a z čerstvejch větví syčí pára,
kdo by smutnej byl.

To asi zůstalo nám z dávnejch dob, že když se lidi,
sejdou je jim líp, jako bys je pohladil. ®

♪ *Vlasy* (orig. je v Ddur)

1. ^CChvilku tu zůstaň, ty vlasy z čela nedávej si,
^Fvítr už ví, kam je dát,
a ^Gpovídej mi o tom, co mezi námi může se stát,
co pro tebe to znamená, když jeden chce tě mít^{G7} rád.
 2. Chvilku tu zůstaň a beze slov mi namaluj sem na dlaň,
jak vypadá smích,
je to bílá rovná čára, nebo srdíčko a na něm sníh,
nebo smutek, kterej nepláče, jen kapky nosí na očích.
 3. Chvilku tu zůstaň, já zkusím se tě dotknout,
uvidíš, co to s tebou udělá,
jestli vůbec nic, nebo husí kůže naskočí a proč,
kouř parníku uvidíš, nebo slunce jako jabko a proč.
- medzihra + 1.*

[Sedmikráska](#)

♪ *Večerka* (orig. je v Adur)

- ® ^GDřív než půjdeš večer má milá spát
vzpomeň na to, že jsem / a že ^{D7}mám tě rád
a že písnička, co si tu zpívám / tobě patří, je z lásky
a na dobrou ^Gnoc
- Aby až usneš s tebou jsem chvíličku byl
když už skutečnej svět / nás dva rozdělil
aspoň ve spánku ruku tvou do dlaní vezmu,
budu hladit ji tisknout a hřát
- Svět je podivně hnutej, láska na něj ví jak
stačí naplno milovat a žít, je to tak
v tu ránu nevidíš, neslyšíš, rád máš, jen rád
a všechno stranou jde / nebo to zůstane stát ®
- Věčnej kompromis mezi tím zda s tebou být
nebo dělat to co člověk/ by měl, když chce žít
žádná povinnost není tak důležitá, abych kvůli ní kazil si svět.

[Sedmikráska](#)

♪ Sílu mi dej (orig. je v Gdur)

Zatím ^Gchvilky jsou to jen kdy moje duše klesá
a já ^Cpřestávám doufat a snad se mám za to i stydět^{G,C-}
a tak obracím se kamsi ke hvězdám
a prosím o odpuštění a o sílu líp naslouchat
a všechno jinak vidět

Sílu ^Gmi dej dívat se na strach a pláč
vědět že ^Csvoboda je drahá a trestat je zač
a ^Gnaději a víru že umím být lepší - sílu mi ^Cdej^{G,C-}
Pochopit, co rozumu se vzpírá ... uvěřit,
že pravda bude vítěz ...
že ponížení povýšení budou... že od zrna oddělí se plevel ...
překročit řeku plnou špíny ...
a nemyslet jen na sebe a svou malost...
dokázat odpustit svým nepřítelům ...
a neklesat ve víře a naděj ...
abych nesoudila a když tak jenom sebe ...
aby svoboda a láska nade všemi byla...
aby pomsta nezaslepila mé oči ...
abych snesla všechno co mě ještě čeká ...
abych unesla tíhu svobody ... sílu mi dej, sílu mi dej

[Sedmikráska](#)

♪ *Stloukám den* (orig. je v Cdur)

^AStloukám den, jen žít chci žít, mě ^Eprší pláč, jen ^Abýt jen být
To nejsem já ne já, já ještě sílu mám
To uvnitř ^Eblázen ON a já mu ^Autíkám

Ⓜ: Já říkám ^Dné to né, nač je ti ^Apláč a vztek
A ON jen ^Eblátem dál mě žene ^Adál
ON je má ^Dtma a noc, zoufání, ^Astres a stesk
ON nezná ^Enaději smích/ a já bych ^Ase tak smál

Stloukám den, / já vím, že bude líp /
A říkám snad / stačí jen chtít, jen chtít
Jednou je hvězdná noc, pak přijdou mraky mráz
Za oknem těhle změn utíká vzácněj čas Ⓜ:

Stloukám den, jen žít chci žít
Mě prší pláč, jen být, jen být Ⓜ:

[Sedmikráska](#)

♪ *Zpráva* (orig. je v Gdur)

^GProud řeky si hrál s ^Cnašimi ^Gstíny
tys na něj lístek ^Cze stromu ^Gdal,
takovou zprávu ^{D7}že si tu ^Gbyl
Třeba chytne ho někdo tam v dáli za malou chvíli
a vlepí k listům, z ktejch si zpívá a kam si píšeš, jak jsi si žil

Ⓜ ^AVpíši tam pár ^{D7}slov, že z kapek ^Gděšť mi umyl tvář
to jak ^{A7}o kámen se ^{D7}tříštil říční ^Gproud

Do víru propad se list a ^Cs ním moje ^Gzpráva
nevadí slunce ^Ctaky ti ^Gmává, to byla krátká ^{D7}čarovná ^Gnoc
Proud řeky si hrál ^Cs našimi ^Gstíny
a splétal rákosí ^Cv mozaiku ^Gtónů, který mě hladily

^{D7}když jsem šla ^Gspát Ⓜ 3x

[Sedmikráska](#)

♪ **Tma** (orig. je v Emi)
(spievam s kapom 2)

To bys ^{Ami}nevěřila jak jak sluší ti noc
čtyri ^{Dmi}světýlka ^{E7}očí a ^{Ami}tma
tenhle zapadlej kout jinak smutnej až strach
tebou voní a směje se snad

Ⓜ Jen se ^Cschovej sem ke mně, já ^Gsílu ted' mám
že bych ^Hrozbíjel skály a ^Fvlaky táh sám
a když ^{Emi}po tváři bříšky svých ^{Ami}prstů mi jdeš
málem ^{E7}váhám zda skutečně ^{Ami}jseš

To bys nevěřila jak jak sluší ti noc
v tichu myšlenkám daří se líp
víc tě vnímám co chceš mlčky beze slov říct
ve světle stud tvůj by neřek by nic

[Sedmikráska](#)

♪ **Peřina** (orig. je v Adur?)

1. ^GUsnulas má lásko a já jak noční můra byl ^Dsám
jenom ^Gteplo na polštáři / tváři tvojí voní jsem ^Dsám
a s křikem ^{D7}noční dravci ulicí se ^Gtoulaj
a tlučou ^Cdo popelnic, do oken ^Gvrat
peřinu ^{D7}přes oči a uši přikrýt ^Gdlaní
nutit se ^Cdo spánku, kde mohla by jsi ^{D7}stát

Usnulas má lásko já ještě malou chvíli tě chtěl
potichu si hýčkat radost z něhy pálicích těl
Tma zvláštní kouzlo má / plaší studu stíny
světlo je pravda, ale ve tmě žije čas
dotkneš se náhodou jen tak tak bez příčiny
no a pak znovu, pak už schválně zas a zas

[Sedmikráska](#)

♪ *Neděle* (orig. je v Hdur)

Teplo ^Asví^{A4sus}ček a ^Azvon,
^{Aadd9}zvon ^Azhůry zní a ^{A4sus}všude jen ^Aon
^{Aadd9}V jesličkách ^{A4sus}právě / ^Anaděje ^{E7}přichází k ^Anám
Ještě než den skončí pouť, než utichne oltář a chrámová loď
zase jen hřích na vlnách dnů ovládne prám

Ⓡ: Vítr se ^Dvzdou ^{A A4sus}zvá a ^Ahřmí a holubic hejna
^{Aadd9}Zmateně ^Ablou ^{A4sus}dí ^Anad stádem ^{E7}bez ^Apastýřů

Ještě podáš si ruku a jdeš, než kohout zavolá zapomeneš
zase se vrátíš v neděli prosit a ptát Ⓡ: 2x+ bez pastýřů

[Sedmikráska](#)

♪ *Zeptej se mně* (orig. je v Cdur)

^CZeptej se mě ^Gna coko ^{Am}liv,
jen ne na to, ^{D7}co je ve mně a jak tě mám ^Grád
^Cto jako kdyby ^Gmodrý z ne ^{Am}be
chtělas stočit ^{D7}do ruličky a do kapsy ^Gdát.

Ⓡ: ^{Am}Někde uvnitř cosi zvoní, ^{D7}začne hrát,
^Gstačí sponka, hřeben či ^Cvlas ^G
^{Am}vůně svetry cos mi dala, ^{D7}všechno snad,
čeho ^Grukou tvojí dotk se ^Cčas. ^{G, C}

Zeptej se mě na cokoliv,
jen ne na to, co je ve mě a jak tě mám rád,
proč růže voní, vždyť je to div,
pár lístků, stonek, ty jsi těhle růží sad. Ⓡ:

Zeptej se mě na cokoliv,
jestli chceš, tak vy myslím si několik vět
o lásce se povídat dá,
ale co to je, to marně hledá léta svět. Ⓡ:

[Sedmikráska](#)

♪ **Puškin** (orig. je v Emi)

Pro kus ^{Emi} pohlazení přišel jsem si, ^{Ami} lásko ^{Emi} má,
já vím: ^{Ami} host a ryba a třetí ^{H7} den,
jen si ^{Emi} zapálím než kabát zchladne, ^{Ami} lásko ^{Emi} má,
^{Ami} zavřu dveře z druhý strany ^H ven.

Ⓜ: Víš, ^{Emi} třetí jaro přichází a ^{Ami} já ňák ztrácím chuť,
^{D7} známých mám, až hanba, ale ^G přítel chybí,

bud' tak hodná, ^C zhasni

a pojd' ke mně nejbliž, ^{Emi} jak jenom to jde,

tvýmu ^{H7} chlapovi je zase jednou zle. ^{Emi, Ami, H7, Emi}

Mně ten handl se vším, holka, nějak uniká,

ten měl pro radost být, navíc, a tak,

nikdo nevidí, jak život, jak nám utíká,

peníze a peníze jak v hnízdech divejch strak. Ⓜ:

[Sedmikráska](#)

♪ **Nábřeží** (orig. je v Ddur)

Ⓜ: Povídám ^G a nebo zpívám ti ^D písničky
co znáš občas ^{Emi} přelétne tu ^G noční vták
neboj ^D jsem ^{A7} jsem tu ^D já

V tmavejch vlnkách řeky utápěj se noční světla lamp,
tu a ^{Hmi} tam je vidět spící labuť a ^{A7} stíny parníků.

^D Kamenným nábřežím se touláme kudy nedá se jít dál,
boty mokré to jak Vltava se vine k chodníkům

Sem tam tramvaj duní na mostě co už zas jiný
jméno má kolem všechno strašně uhání

snad jen my dva máme čas z tvojí ruky začnu
hádat co mi čáry prozradí pak už ji nepustím

a všechno co v ní najdu tobě vrátím zas

[Sedmikráska](#)

♪ Písek (orig. je v Ddur?)

Když ^Ado těch tvých vln, co nosíš nad obočím,
když přijde ^Eden
a ^Avymaže vrásky, to že přišel jsem já, že ^Ejsem

Mám ^Dchuť křičet z lásky nebo probourat zed'
nebo ^Apostavit ti velkej ^Edům

Víš, ^Dnosíš mi sílu, víru, že smysl má
věřit ^Ajako dítě představám, ^Esnům...

Láska je písek, každé zrnko je touha a cit
Písnička krásná něco, z čeho se dá klidně žít
Ať doba se zmítá nebo plyne jak proud,
stále někdo čeká blízky jak stín
Když tě ve dveřích svírá, že se nemůžeš hnout,
ruce zapletou se jak veršů rým

Když ^Hdo těch tvých vln, co nosíš nad obočím,
když přijde ^Fnoc

Člověk ^Hnajednou cítí, jak to, co v sobě máme, má ^Fmoc
Zlehka ^Edotknout se kůže, mužem stal jsi se teď,
teď právě ^Hdokázal bys zastavit ^Fvlak

^ETak to je láska, ale kdo už ji zná
bez křídel ^Hnevzlétne, je smutná, a ^Fjak...

[Sedmikráska](#)

♪ *Nitka* (orig. je v Adur)

^AOd rána si ^{Hmi} zase pískám, ^A nejsem smutnej ^D jen si stýskám,

^A po tobě má ^{E7} milá kdepak ^A seš

Ani tam a ani tady myšlenky už blouděj hlady
jestli na mě nezapomeneš

Ⓜ: Tuhle ^{Dmi} jeden pán v novinách napsal

že pro ^A milování není ^{E7} nutná láska,

nebo ne že až ^A tak, ^{E7}

^A moula jeden ^{Hmi} asi nezná ^A milování l ^Dásko něžná

^A ať se přijde ^{E7} večer ^A podívat

Od rána až do večera jako nitka jak provázek

obrázek tvůj omotává čas

na stole a na hodinách, na rádiu, na novinách

všude cítím dotek tvůj a hlas Ⓜ:

[Sedmikráska](#)

♪ *Sedmikráska* (orig. je v Hmi)

1. ^{Ami} V řece plavou bílý lístky, sedmikrásky někdo blízký

^{Dmi} druhému se ptal, zda na něj ^{Ami} myslí

vzpomíná ^{E7} má nemá ^{Ami} rád

2. ^{Ami} Smutně plavou květy vodou, rozum pláče nad náhodou

^{Dmi} nemá, nemá řeko nemá, ^{Ami} pospíchej

ať nebo ^{E7} lí to ^{Ami} tak

Ⓜ: ^{Ami} Chvíli si myslíš, že ^{A7} svět ztratil tvar

^{Dmi} Prostor se zúžil, na má dáti dal

Jak ^{G7} mokrá sirka připadáš si zbytečná

Jak ^C zapálený trsy trav ^{E7} hm... ^{Ami}

3. Uschla kytky na kameni vezmi jí a v knížce nech jí

pro vzpomínku u básniček, ze kterých ti po večerech čet Ⓜ: + 1.

[Sedmikráska](#)

♪ **Lilie** (orig. je v F#mi)
(spievam s kapom 4)

1. Noční ^{Ami} stíny lekaly ^{E7} nás, kdejaká ^{Ami} sůva letíci ^{E7} tmou
zlámaný ^F větve, možná že ^C laň, my pomalu ^{Dmi} dál, táhli ^{E7} dál

2. Až někdo zahlíd světlo v dálce
tlumený zpívání vítr t mou zanes až k nám
no konečně hrál někdo tam hrál písničku hrál

Ⓡ Zazpívej ^{Ami} já nohy si ^{E7} dám k ohni ^{Ami} blíž
povídej no koho jsi ^{E7} potkal a kde tu ^{Ami} spíš

3. U ohně parta v pískovejch blůzách
na krku šátky lilie lámou mi palce
a já zmůžu se jen, no zaplat' pánbůh, že už.

[Sedmikráska](#)

♪ **Piškotka** (orig. je v Ddur)

1. ^C Strání se plíží noční ^F stín to jsem ^G já
každou ^F chvíli se v ^G trní zamotám

^C Měsíc ne a ne svítit jen podle hlasů jak se zdá
a podle hvězd mířim bráskové k vám

Ⓡ Už se odraz světla míhá
na kmenech ^{Ami} stromů padá zdvihá
už vidím ^{G7} Jima jak sekerou čistí ^C les
Piškotka s Flintem větve táhnou
a v ohni ^{Ami} zasyčí a lístky zvadnou
já trouba ^G zakopnul a spadnul níž, zas mám to ^C dál

2. Možná jsem asi blázen nebo zůstal ve mně kluk
ale když plamen mi sáhne teplem na mou tvář
vidím indiánsky teepee a kukly šamanů
a bubnů zvuk nebo od Bobří hráze ohně zár

[Sedmikráska](#)

Souhvězdí jisker

1. Souhvězdí jisker	5. Máme jen sebe	9. Hřej, hřej, hřej	13. Lena
2. Rodiče	6. Žaneta	10. Hop, hop	14. Spravedlivé
3. Mušketýři	7. Ne	11. Kamarád z Ruska	15. Vzpomínám si
4. Bardi	8. Ovčák a kovář	12. Ria Mey	16. Vagóny

♪ Souhvězdí jisker (orig. je v Adur) (spievam s kapom 2)

1. ^G Až mi jednou vyrazí z nebeskýho depa ^Cčernej ^Gvlak
a naloží mi na vagóny všechny hříchy starej ^Cnákla ^Gd'ák
^{Ami}snad mě věčnej průvodčí moc ^Cnepohrozí - normálně jsem ^Gžil
a všechny lidský zákony jsem ^Djako každej skoro denně ^Gctil.

To ta krásná příroda mě naučila jak pokorně žít
a máma s tátou kudy se má a kudy nemá po životě jít
a když k ohni všichni vstávali a někdo k nebi něco řek
byl jsem vždycky trochu naměko
zvláště když mě někdo přikryl jednou z dek.

- Ⓜ ^GNikdy nebudu se za to všechno stydět,
nikdy nebudu si otázky klást.
jestli ^{Ami}nebylo by něco trochu lepší
kde bych ^Gznovu mohl vrátit ^Dčas.

Mám duši opálenou ze souhvězdí jisker
a budu vonět kouřem budu mít nůž
těm co učili mě číst v tuláckejch listech
budu do smrti děkovat už.

2. Až mi jednou vyrazí z nebeskýho depa černej vlak
vezmu svoji KPZ-ku, co když někde zastavíme pak
pak ještě omluvím se bráchovi, já to nikdy vážně nemyslel
a budu čekat jak vypadá ten co se mnou, celý život se mnou šel Ⓜ...

[Souhvězdí jisker](#)

♪ **Rodiče** (orig. je v Edur)

^C Tichý snění mámy mojí, táty bílo-šedá skrání
studna plná vody, džber jsem si z ní ^{F# G}bral
cesta ^Cdlouhá k lesu sbíhá se mi ^{F#}často ještě ^Cted'
to byl spravedlivej život, to byl ^{F# G}spravedlivej ^Csvět
Večer zakuňkaný žáby hlasy zní nad rybníkem
a táta s mámou hledaj v Bibli mír a čest
ohně v lukách pálí listí, mlynář právě začal mlet
to byl spravedlivej život, to byl spravedlivej svět
Zelí naložený v dýžkách v špajzech plných čerstvých ryb
na zimu nasekaný dříví pod šopou
Kristův ohlazený křížek viděl každý kdo si sed
to byl spravedlivej život, to byl spravedlivej svět
Za to všechno, táto s mámou, poděkovat chtěl bych vám
vždycky měl jsem všechno co jsem kdy kde chtěl,
za ty chvilky u nás doma dětství plný krásných let
za ten spravedlivej život, za ten spravedlivej svět *medzihra*
Za to všechno, táto s mámou, poděkovat chtěl bych vám
vždycky měl jsem všechno co jsem kdy kde chtěl,
za ty chvilky u nás doma dětství plný krásných let
za ten spravedlivej život, za ten spravedlivej svět
za ten spravedlivej život, za ten spravedlivej svě

[Souhvězdí jisker](#)

♪ **Mušketýři** (orig. je v Adur)

^AJeště půlnoc hledá nás skryté někde v mlázích, v březích nad řekou,
ještě se měsíc mezi mraky ještě neskryl se svou touhou staletou,
ne ještě^D nevychládl uhlík ten co měl Wabi Daněk kdysi
a co my^A všichni měli spolu po kapsách,
ale když^E spomenem si na písničku
jakoby na řasy nám rosou někdo^A sáh.

Kalendář vzal to s námi skrátka, my ještě plní citů nepřestali snít,
a věci spravodlivé chránit a jako mušketýři zákon práva ctít,
ale když cynismus nás našel, sevření zůstali jsme stát
poznali že k bolesti není třeba ran,
někdy jsme nevěděli že v prosřed,
v prostřed lidí člověk, že může být tak sám.

Nebudem hodnotit a spílat, nebudem smutní, tak to bylo a bude zas,
to co byly jsme my kdysi budou po nás jiní, takový je čas
ale to určité už víme, že z kasy nikdy srdce s citem
ani důvěra a láska nekouká
a že je stejně strašně krásný,
když vlak před tunelem trempům zahouká. 2x

[Souhvězdí jisker](#)

♪ *Bardi* (orig. je v Cdur)

1. ^CČernej strop a na něj bílý tečky hvězd
a rudý oči, jak se kouřem k tobě ^Gnes
a měsíc strašně blízko, až bys vyl jak starej pes
dneska na potlachu je tu celá ^Cves

Ⓜ Je tu Manitů i chlápek Jesse James,
Michal Tučný, Hofman, je jich ^{C7}plnej ^Fles,
jenom všichni mají jinou tvář to jak ^Cbral jim léta kalendář
ale ^Gjak o život zpívají ^Csi dnes *medzihra*

2. Bílý deky z mlhy ráno v klíně řek
matou hlavy trempům krásou celej věk
už můj děda a můj táta měli romantickej vkus
prostě příroda je plus do nebe vůz Ⓜ 2x...

[Souhvězdí jisker](#)

♪ *Máme jen sebe* (orig. je v Cismi)

^{Ami} Ještě chvíli unavíme čas, máme jen ^Fsebe

^Ga na nočním nebi budem hledat plamínky ^{Ami}hvězd.

Tak dlouho jsme se hledali tak dlouho, ty mně, já tebe
ještě jednou po pěšinkách těl budem se vést.

Ⓜ ^FTisíckrát mi řekneš že mne ráda máš,
já tobě ^{Ami}tisíckrát až do nebe

^Fzas mi hlavu na rameno něžně dáš, ^Gvždyť víme
že máme jen ^{Ami}sebe.

2. Nekřičíme že nás doba bolí, vzdálení smutku
unešení neskutečnou láskou neznáme svět
po ovoci pozná se strom a ty podle skutků
i smutek má svý hranice a ví, že je jen teď

Ⓜ + 1. + Ⓜ

[Souhvězdí jisker](#)

♪ **Žaneta** (orig. je v Adur) (spievam s kapom 4)

1. ^DHrubá slova padaj^A do andělů, ^Gna cit^A pozdě je^D už,
^Gkdo si jednou zvykne^A na neděli neusí^D ná.^A
^DTam kde končí právo^A citových dnů ^Gněkdo^A hledá^D nůž,
^Gbílá křídla letí^A vzduchem, pozdě je^D už.

Ⓜ ^DŽaneto, Žaneto, má^A láska moje, Žaneto^{G,A,D} pojd',
^Gna kopci v Araratu^A postavíme velikou^D lod'^A
^DŽaneto, Žaneto, kdo^A vinen je a nevinen^{G,A,D} pojd',
^GTy klidně Kaine po svém^A bratrovi, kamenem^D hod'

2. Vesla předal rybář čekajícím, na rány vzal sůl,
ta se vždycky hodí kdyby někdo na kříži byl.
Kostky budou metat vrhají stín, každý vezme půl,
a co je po tom co ti někdo kdysi přislíbil. Ⓜ + *medzihra* + Ⓜ

[Souhvězdí jisker](#)

♪ **Ne** (orig. je v Hdur) (spievam s kapom 2)

1. ^ADávám je lék a beru do skonání, aby svět zůstal, kde právě jsme
já zvedla jsem dlaň a ty ses jak můra lek,
vždyť to co jsem já, ty máš být to mé

^Akastelán Trenčínského ^Dhradu spal, my ^{Dmi}měli se tam asi vzít

Ⓜ Tak ^Anashledanou, tak nashledanou a můžem ^{Emi}jít

2. To postel je, láska a né duše má, co nakreslils nám na kůžích
Až zrušíš moje jméno pak se svléknu snad, je černé cosi na růžích,
pastelové barvy včera život měl a ty si chtěl, a ty si chtěl Ⓜ

3. Zlacené rámy a zmámené sny a loupeživé prosby tvé
a v linii tak prosté, kde se vine cit, teče jen tvé víno nemužské,
sejdem se až budeš o mě vědět víc, víš jak motýl křídla má

Ⓜ + medzihra

4. Dávám je lék a beru do skonání, aby svět zůstal, kde právě jsme
já zvedla jsem dlaň a ty ses jak můra lek,
vždyť to co jsem já, ty máš být to mé
sejdem se až budeš o mě vědět víc, víš jak motýl křídla má +Ⓜ hmm

[Souhvězdí jisker](#)

♪ **Ovčák a kovář** (orig. je v Adur)

1. Napadl ^Aráno na stromy sníh složil se krásně jak listy knih

/:na bílých ^Dpláních písmena ^Astop

na brance u dveří ^Estříška jak ^Asnop:/

Ⓜ Budem si zpívat a koledy hrát budem si říkat jak kdo má rád
jeden den lásky Boha a smích když zazvoní zvoneček o Vánocích

2. K Betlému pastýř zas poputuje Marie jesličky pozoruje
/:sousedé přinesli co kdo z nich chtěl myrtu a mléko a olej co měl:/

Ovčák a kovář a vedle nich stál tesař co Jozef ho z přístavu znal
/:a někde v davu otec Jidáše stál i jeho synem Bůh obdaroval:/ Ⓜ 2x

[Souhvězdí jisker](#)

♪ Hřej, hřej, hřej (orig. je v Gdur)

1. ^GVrbám váže vítr z proutí cop,
éa kreslej čáry na modrej strop,
^Cna komínech z čapích hnízd je z ^Gjedný strany stín,
^Cdej ^Gmi ^Druku ^Gdo tý ^Cmý a řekni že se dneska večer všechno ^Gsmí.
V unesené lásce perlí cit, odpovědná, moudrá zkusí být,
na smrkovou větevku si blůzku zavěsíš
tajná, krásná bdí ať se o nahotě nikdo nedoví.

Ⓜ ^GHřej, hřej, hřej mi lásko hřej,
to je srdce co tu křičí a na tvé tělo líčí, hřej.
Až ^Cdo rána si bude s tvou kůží hrát
jedou ^Gmlýny, jedou až nám rozum zůstal stát,
hřej, hřej, hřej mi lásko ^Chřej,
u potoka dám si loka kdybych byl moc divo ^Gkej.

2. Na zelenej polštář si tě dám, krásná chvíle - být tu s tebou sám,
na krk malej prstýnek co od malička mám ti z lásky zavěsím
a nikomu to, nikomu to, nikomu to nepovím. Ⓜ 2x...

[Souhvězdí jisker](#)

♪ **Hop, hop** (orig. je v Adur)

1. ^DVodou prodírám se celej mokrej chtěl jsem já

^Gbílej leknín z vody ^Apřinést ti a ^Ddát

Přes kameny skáču vodou co se dá

jako mokrej míček pro tebe a rád

Ⓜ Skáču hop hop hop lítám hop hop hop

proč já blázen jsem ho nekoupil a dal

Dal ti hop hop hop za pusu hop hop hop

menší radost bych ti asi udělal *medzihra*

2. Kdyby se tak chlap na sebe podíval

čeho schopen je když má někoho rád

Holku jako tebe co bych za to dal

klidně modrý z nebe i kdybych z něj spad

Ⓜ + *medzihra* + Ⓜ + menší radost bych ti asi udělal

[Souhvězdí jisker](#)

♪ **Kamarád z Ruska** (orig. je v Edur)
(spievam s kapom 7)

- ^{Ami} **Já** nebývám sám, mý přátelé jsou odkudsy
^{Dmi} z dalekých hraničních hor
a tak ^{Es E7} někdy se pozvem navzájem, pak zas
^{Ami} zalezem do těch svých nor
no a pak každý z nás někoho rád má víc toho
^{Dmi} nejbliž má na světě svém
a lidé ^{Es E7} přichází a po čase odcházejí
a on ^{Ami} zůstane v dobrém i zlém
a tak to má ^{Dmi} být, tak to chce ^{Emi} Bůh a tak to chcem ^{Ami} my
vždyť láska je ^{Dmi} nejvíc, láska je ^{Emi} pravda,
ať v lásce jdou ^{Ami} dny *medzihra*
- Já** jednou byl s kapelou daleko zpívat, až
v Rusku, někde až tam
a od těch dob měl jsem kamaráda a on
jezdíval vždycky k nám
a pak přijely tanky a on jedním byl z těch co mi tu
výpravu vysvětloval
a mě bolelo srdce a jen stále jen stále
se na všechno po lásce ptal
asi tak to má být, tak to chce Bůh i když nechcem to my
vždyť láska je nejvíc, láska je pravda, ať v lásce jdou dny *medzihra*
- To** po čase přijde člověk na všechno sám, to z těch
bouří se naučí žít
i řeky když se do moře vlévají jsou tak
široké a ztrácejí klid,
ale jsou nádherné v zálivech sladkých vod a tak
silné, přesvědčivé,
tak jako nezralí lidé, co vědí už co zemí pohli by mít svůj bod
/:asi tak to má být, tak to chce Bůh i když nechcem to my
vždyť láska je nejvíc, láska je pravda, ať v lásce jdou dny:/ 3x...

 Ria Mey (orig. je v Hdur)

1. ^ANoc už s námi zapadá, ^Ena hvězdách je klid
a člověk touží po tichu jen ^Atak si jenom ^Ebýt
^Aměsíc právě na zastávce ^DLáska spočí^Anul
a ^Djá tě v teplém ^Asvetru svém pevně ^Ek sobě přivi^Anul

Totíž řeka tady obtéká ostrůvek malinkej
my mu podle filmu říkali ostrov Ria Mey
doba byla zblázněná a Greenhorns hráli nám
a my měli svůj přístav kam se do dnes vracívám

Ⓜ A čím víc doba tlačí mě a čím víc stresu mám
a čím víc cítím jako bych byl na tom světě sám
tím častěj si zajedu na ostrov Ria Mey
mou generaci nezměníš, už jsem prostě takovej

2. Jen si představ partu kluků celý v zeleným
oheň velkej jako dům a dvanáct kytar s ním
zpívali jsme až se s námi otevíral svět
tak tam se vracím, jak jen můžu, moje láska zpět Ⓜ 2x...

[Souhvězdí jisker](#)

 Lena (orig. je v Cdur)

1. ^COči jako hvězdy v noci moje láska ^Gmá
já málem padnu když se na mně hezky podí ^Cvá
ráno vstane, vaří kafe, ^{C7}nebo pro mně ^Fčaj
její kukadla se ^Cna mě hrozně ^Ghezky podí ^Cvaj
její ^Fkukadla se ^Cna mě hrozně ^Ghezky podí ^Cvaj

Ⓜ Leno, Leno, tvoje jméno na mobilu mám
devět osm pětadvacet, snad si vzpomínám
Leno, Leno, zabaleno mám, už jedu k vám
tam na Slunečních jezerech ti zase zazpívám
tam na Slunečních jezerech ti zase zazpívám *medzihra*

Voní jako Aloe jak žluté květy líp
je blondínka, to nevadí, já neznám žádněj vtip
snad jenom ten, jak blondínka šla k řece prádlo prát
pak viděli jí u přehrady strašně nadávat
pak viděli ji u přehrady strašně nadávat Ⓜ

[Souhvězdí jisker](#)

♪ **Spravedlivé** (orig. je v Ddur)

1. Aby ^Ana stěnách svědomí ^Dstít ^Abyl,
jako Cyránův čistý jak ^Esníh,
aby ^Ačlověk měl duši tak ^Dspravedli^Avou,
aby každý si každého ^Evá^Ažil

Tak jsem se narodil, proto jsem žil,
cesta daná je, kýmsi kdo byl
až já jednou nebudu, tak bych chtěl
aby každý byl tím čím vždy byl

Ⓜ To vše je lidské a krásné a spravedlivé
a mravné, když mravný je cíl,
nic na tom nezmění doba a nemravy zlé
aby každý si každého vážil

2. Lidská práce a pokora jsou dobré
pomáhat druhým - je dobré mít cíl
a za svou pravdou stát v době rudé i modré
aby každý byl tím, čím vždy byl Ⓜ 2x - Ⓜ

[Souhvězdí jisker](#)

♪ Vzpomínám si (orig. je v Adur)

1. ^AVzpomínám si myšlenky mé letí jak šíp,
já na náměstí s lidmi stál
a někdo křičel z tribuny že bude líp,
že mou svobodu mě někdo vzal.

Ⓜ ^DNe, svobodu jsem určoval si vždycky sám,
co jsem chtěl anebo nechtěl mít,
ale ty ^Apány z toho náměstí co slíbyli nám,
tak ty si ^Ečerti klidně můžou ^Avzít

2. Vzpomínám si myšlenky mé letí jak šíp
já pana prezidenta miloval
stál tam na tom náměstí a šel z něj klid
já za něj tehdy duši rád bych dal Ⓜ

3. Vzpomínám si jak jsme kdysi nadávali
když jeli z ÚV KS v limuzínách
a žili v hradech, zadarmo vše dostávali
až se z té podobnosti ježí strach Ⓜ + *medzihra* + Ⓜ

... děkuju, nashledanou

[Souhvězdí jisker](#)

♪ **Vagóny** (orig. je v Cdur)

1. ^ANa to moje zpívání ^Dstačí jenom když mám velkou ^Achuť
mínus první podání ^Dposlouchej a na chvíli se ^Avzbud'
^Du stánků se tráva už normálně s tiskem všude ^Aprodává
jestli my jsme nespali a ^Dzatím čas šel rychle za ná^Ama.
2. Na to tvoje zpívání za ta všechna léta jsem si zvyk
upřímný a naivní, sem-tam ňáká šmíra, ňákej vzlyk
kočovnej si herec můj, kapesník si otřu ze tvejch slov
nikdy se jich nezbavím, ve mně jsou jak černý slzy vdov
- Ⓜ Víš co? Pojedeme ještě dál zase jednou rozezpívat sál,
jako v dobách před léty, kdy nás auťák za písničkou hnál,
Možná je to tisíc let, možná v kloubech asi bolí nás,
čert vem ňáký starosti, budem zpívat dokud máme hlas
3. Až nás pán Bůh nakloní, po každým se jednou slehne svět
písničky tu zůstanou, ty nás budou na zem vracet zpět
z nebeskýho vagónu mávat budem kam nás osud sved
ještě hoří, dobře je, uhlík co si z táboráku zved
- Ⓜ + *medzihra* + Ⓜ ...

[Souhvězdí jisker](#)

Tak jsem to tu miloval

1. Rikatádo	7. Tak jsem to tu miloval	13. Zčervenalá jména
2. Brácha	8. Filipov	14. Hlína
3. Izrael	9. Tátovo jaro	15. Ježíš
4. Pavlinka	10. Sedmkrát	16. Papírky
5. Tonda Zápotockej	11. Madlenka	17. Brána
6. Osmnáct	12. Kvetly louky	18. Čajové lístky

🎵 **Rikatádo** (orig. je v Hmi) (spievam s kapom 2)

- ^{Ami} Vy krásne a tiché noci nad řekou
a soví hnízda kdesi v korunách střech.
Ty Sázavo, cos nosila nás na rukou,
když nám v zátočinách utekl břeh.
- Ⓜ Ne, nebude už nikdy svítat, nikdy už znít
naše Rikatádo ve stínu skal,
už ^{Ami} nebudeme po hospůdkách zpívat a pít,
čas nám spravedlivá ^Eléta spočí ^{Ami}tal.
- ^{Ami} Ještě do ucha mi potichu zní panenky hlas
s bílou dlaní, s tělem kakaových zrn.
Chvěla se tam na lůžku jak ve vánku vlas,
A asi šťastná jako voděnka z vln. Ⓜ
- ^{Ami} A možná ještě svítá a možná někdy i zní,
jenže i příroda má přece jen stud.
A písnička své přátelé a my přátelství s ní
a hanba nato, aby obličej zrud.

Ⓜ + ^{Ami} Vy krásne a tiché noci nad řekou

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ *Brácha* (orig. je v Adur)

1. To ^Gbylo už tak dávno, přece si jasně vzpomínám,
to jsem si ^Cs bráchou jednou na Torontu ^Ghrál
a přišla, snad byla hezká, asi tak 14 – 15 let,
najednou ^Cticho, jenom stíny, já zůstal ^Gsám.

Ⓜ: A v těch ^Ddobách ještě chtěl jsem za ním ^Gjít,
ještě ^Csmutnej jsem ho hledal, kde může ^Dbýt, kde může ^Gbýt.

2. To bylo už tak dávno, přece si jasně vzpomínám,
to jsem si ^Cs bráchou jednou na Strahově ^Ghrál
a přišla, snad byla hezká, asi tak 20 – 30 let,
najednou ^Cticho, jenom stíny, já zůstal ^Gsám. Ⓜ

3. To bylo už tak dávno, přece si jasně vzpomínám,
to jsem si ^Cs bráchou jednou naposledy ^Ghrál
a nikde nikdo,/ snad trochu křiku a pak už nešel vrátit svět,
najednou ^Cticho, chvílku naděj a potom jen ^Gsám. Ⓜ

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ *Izrael* (orig. je v Edur)

1. Já ^Dtisíckrát se nebe ptal, kde jen Bůh má, kde má dům,
já tolik chtěl jsem rozumět všem těm ^GJeru ^Azalé ^Dmům,
já tolik chtěl jsem ^Grozumět všem těm ^DJeru ^Azalé ^Dmům.

Ⓜ: Kde leží, kde je Galiley a kde se v Káni chodí pít,
tam někde musí studna v poušti stát a kolem ^Ghezká ^ARáchel ^Djít.
Tam někde musí studna ^Gv poušti stát a kolem ^Dhezká ^ARáchel ^Djít.

2. Já tisíckrát se nebe ptal, kde jen leží Izrael,
kde na výšinách chodil on, jehož se každý dotknout chtěl.
kde na výšinách chodil on, jehož se každý dotknout chtěl. Ⓜ

3. Já tisíckrát se nebe ptal a zahlédnout jsem chtěl
aspoň bílé plátno, co mněl on, když z hrobu odešel
aspoň bílé plátno, co mněl on, když z hrobu odešel Ⓜ 2x ...

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ **Pavlinka** (orig. je v Ami)

1. ^{Ami}Dlaní kroužíš blízko mojih úst,
tvé prsty voní, lásko, touhou našich chvil a telem ^Emým,
v rádiu nám brácha něco hrál,
kočovní herci jeli krajinou a za nimi šel nocí i můj ^{Ami}stín.
2. Na slámky tvých vlasů ruku dám
a šeptat budu, lásko, jak mi hřeješ svět, jak si tě vážím,
a na ostrůvky něhy zase k vám toulat se půjdu,
abych vracel si tě zpět, vid', že se ^{Ami}snažím.
- Ⓜ: Jak ^{Dmi}víla, jak barva lučních ^{Ami}mlh
je láska ^Etvá, pomněnko ^{Ami}krásná.
Já ti tu ^{Dmi}zpívám, abys mně ^{Ami}chtěla mít,
až zítra ^Evyjde ven tvá hvězda ^{Ami}jasná.
3. Ta chvíle, kdy nám láska doznívá,
je krásná právě tím, jak spojili sme svět milováním.
V nahém tichu v myšlenkách jen jsme
a chvíli krátíme si hlazením svých těl a povídáním.
4. Víš, na kladenských haldách leží dým,
mněl jsem tam přátele a posledního z nich ještě i vídám,
měli krásná srdce skautských lilií,
v klubovnách indiány na zdech,
je mi tak smutno, tak ti lásko moje zpívám. Ⓜ:

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ **Tonda Zápotockej** (orig. je v Cdur)

- 1. Zdvihám ruku ^Gk nebi a prapory ať vlají,
já narodil se dávno, to ještě voněl ^{D7}svět,
a děda říkal, hochu, to já když bejval mladej,
a já mu tenkrát nevěřil, jak bych to vrátil ^Gzpět.
Byli s tátou každej jinde, to přesně podle roků,
mládí chce si rozbít hlavu o kámen mudr ^Cců,
a pak jim 40 let lhali a dneska lžou jak ^Gnikdy,
ale jak bába každý ^{D7}ráno řekla: „Hochu, hlavně, že jsme ^Gzdraví.“
A pak jim 40 let ^Clhali a dneska lžou jak ^Gnikdy
ale jak bába každý ^{D7}ráno řekla: „Hochu, hlavně, že jsme ^Gzdraví.“**
- 2. Povídal básník Sajfrt, že Majerovic holka
byla tuze pěkná ženská, i Gottwald za ní lez,
a Zápotockejch Tonda, ten bejval vždycky smutnej,
co dneska o tom víte, zas nesmí smí se dnes.
Dřív nepustili USA, dnes Rusa zase nechtěj,
jen pořád náky oni nám dirigujou svět
a proč nám 40 let lhali a dneska lžou jak nikdy ale jak...
Celejch 40 let lhali a dneska lžou jak nikdy ale jak...**
- 3. Já nevím co si vybrat, ale když tak bloumám Prahou
bál jsem se těch minulejch, až svíral se mi dech,
jenže dneska vyjdu před barák a bojím se snad ještě víc,
je město moje německé a ruské ve svých zdech.
A kdo krade v týhle zemi, má se jak komunisti dříve
a vlády stojej opravdu, promiňte, za prd,
a to nám 40 let lhali a dneska lžou jak nikdy, ale jak...
Celejch 40 let lhali a dneska lžou jak nikdy ale jak...**

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ **Osmnáct** (orig. je v Ddur)

1. ^DKdyž mám, když u sebe, lásko,
když tě ^Gmám, noc je krátká jak ^Dnic,
čas mámí jak orlů stín něhu ^Ak nám ^{E A7}
když ruce ^Dbrání hlazený svět
oblínky ^Gzmatených osmnácti ^Dlet,
ty jsi tak krásná, že zastavil se dech, ^{A7}má ^Dlásko.
- Ⓜ: Až k nám sem přilétli ptáci,
běhají ^Gpo srdcích, co kreslil jsem ^Djá,
jablůňky nezralé a do květů pyl, když poly ^Akáš. ^{E A7}
Najednou ^Dzapomínáš, že jsem tu já,
v krajině ^Gjiné duše žije teď ^Dtvá,
půvabe zmatených osmnácti let, ^{A7}má ^Dlásko
2. A zpívej, lásko, o tom, co přijde,
o květech ^Gz polibků, co nemizí ^Dhned,
o bílých srdíčkách, co znamenají kůži, když kvete ^Asad ^{E A7}
o schůzkách ^Dpod mostem, kde ve tmě se scházíš,
kde v šatech ^Gruce hledaj, jak být si ^Dblíž,
tak jenom zazpívej, jak dovedeš být šťastná, ^{A7}má ^Dlásko.
- Ⓜ + půvabe zmatených osmnácti let, ^{A7}má ^Dlásko

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ **Tak jsem to tu miloval** (orig. je v Hmi)
(spievam s kapom 2)

1. ^{Ami} Jednou se člověk ráno vzbudí a ví,
že už je všechno za ním.
tatínka s mámou vzal si Pán Bůh, oba nahoře ^{Dmi} spí.
Kytara zazní, jen když spadne ti na zem
^{Ami} a klíče od chaty si vzdal, nějak se to ^{Dmi} sešlo,
je to tak ^G dávno, je to tak ^{Ami} dávno.
2. Paseka plná tichých hlasů a strun a v mechu na kolíkách dům.
Kdo ví, jak voní z jedle dříví, tak tady voněl svět.
A chlapi tahali těžké stromy strání,
aby moh' večer oheň plát.
Tak jsem to tu miloval, miloval, měl rád.
3. A pak jsem poodešel stranou do tmy a tiše ke stromu si sed
a viděl jak se lidi snad modlej, jenom trochu jinak,
jak voněl vzduch krásnou člověčinou,
písničky zavírali kruh, tak jsem je miloval,
Ryvolovky, kopni do tý bedny.
4. A pak nás prodali a zas a dneska prodávají znovu
už se im ani páteř neohýbá, možná zvykli jsme si my.
Ale kdesi hluboko tam v lesích ještě hoří
Wabiho uhlík lidem od nás. Je to tak dávno,
Wabi je to tak dávno, je to tak dávno.
Jednou se člověk ráno vzbudí a ví,
že už je všechno za ním.

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ Filipov (orig. je v Ddur?)

- 1. Zná^Dm na severu země starý dům a na něm kostel
a ač se vám to možná nebude zdát, prostě je to tak,
ne, já nevěřím na zázraky, asi jsem jiný,
ale v té vesničce se cosi stalo,
pak přijížděli všichni, i rabíni, a koukali, jak je to možné.**
 - 2. Tam žila dívka krásná jak lístek když s jarem vypučí
a právě ta prosila celé dny Boha o pomoc,
nemoc ji přitiskla na lůžko a věci poslední zdáli se tak blízko
a k té přišla jednou v noci znenadání Panenka Marie.**
- Ⓡ: ^DFilipov, Filipov a láska snad ^GBoží,
kdo ^Djiný by to děvče na horách jen ^Avírou uzdra^Dvil.
- 3. Mazal jsem tam jednou s přítelem, bylo mi těžko,
a ani auto nestačilo spěchat, co všechno já si přál,
a pokleknul jsem v domku na kámen
a hladil prsty destičku s nápisem,
že ode dneška abych veřil, že všechno trápení že bude lepší.**

Ⓡ: 2x...

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ **Tátovo jaro** (orig. je v Cdur)
(spievam s kapom 2)

1. ^GŠel v horách sníh sem dolů k nám,
^Cv pramíncích stékal a ^Gtál
^Ca z větví nad potůčkem ^{Emi}padal dolů ^Dled
^Cpřicházel ^Gtátův ^Djarní ^Gsvět.
2. Z okapů ven listí a mech,
ze skály nad studánkou sníh,
najednou je nás víc, smích zvoní, smích zvoní,
najednou líp je snad jak v loni.
3. Ta krása rán pod střechy blíž
na první sedánky tam k nám
a každou chvíli slyšíš, jak projíždí vlak,
vzpomínáš na tátu a tak.
4. Jestli jsme zas, o kolik je nás míň,
jestli nám nevymazal stopy v čase svět,
Manitů neplakal, jen za totémem stál
a mnozí neviděli dál. 1. ...

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ **Sedmkrát** (orig. je v Dmi)

1. ^{Dmi}Bílé jsou prameny^{Dmi/C} dlaní,

když přivíráš^{Dmi/Bb} ústa,

a ^Amodré jak obloha jarní, když^{Dmi} neustanou,

a červeně vidí tvá^{Dmi/C} duše, když zavolám^{Dmi/Bb} zůstaň

a ^Ado zlata zbarví se vlasy, co^{Dmi} zapomenou.

Ⓜ: ^{D7}Chtěl jsem ti tolikrát, lásko má, říct, moje^{Gmi} věrná,

jsi^C paprsek ranního slunce na tele^F mém,

a^{Dmi} na sedmi vzpomínkách na noc se políčko^{Dmi/Bb} černá

si^A žena a krásná jak louka s^{Dmi} podvečerem.

2. Bílé mé pramínky zůstali na tobě ráno

a chladily na místech, odkud je nesmazal čas.

My leželi dlouho a hledali, jak říci ano,

málo jsou slova, tak málo je na lásku hlas. Ⓜ:

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ **Madlenka** (orig. je v Cdur)
(spievam s kapom 1)

1. ^AJsou lásky smutné jako ^Ena nebi ^Avítr
a tiché tak, že sníh jim ^Epřekryje ^Adech. ^(A7)
/:Já lásce ^Dvěřím jenom ^Eupřimná ^Arána,
^Dkdyž šťastná ^Aprobouzí se ^E_Na něžných ^Artech. ^(A7):/

Ⓜ: A tak mám Madlenku a říkám ji Mářa.
Má v očích jiskérky a na dlaních pel.
/:Večer si stírame prach, co oči pálí
a všude dotykáme s nežností včel.:/

2. Když páska noci z očí krovky jak broukům
zvedne nám do světél a my začnem žít,
/:copánky spletené a vonící káva,
doteky z nichž si čteme, co může být.:/ Ⓜ

sloha na demoverzii:

Kdysi mi táta řek, že slušnost je víra,
a knížka o víře je život, když chceš,
/:jen láska pravdivá že u srdce svírá,
že všeho nejhorší je marnivá lež.:/

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ **Kvetly louky** (orig. je v Emi)

1. Kvetly ^{Ami}louky a na bílých ^{E7}pláních

ráno otvíraly motýlům ^{Ami}svět,

/:a já se neptal, šel jsem ^Gnahoru ^Cstrání ^Ftam,

kde tráva ^{Ami}voní jako ^{E7}šalvěje ^{Ami}květ.:/

Ⓜ: Víš, já tě miluju tak, že až se ^{E7}ztrácím,

že denně přemýšlím, zda může to ^{Ami}být,

/:tam mezi pampelišky, ^Gdám si tě, ^Clásko, ^Fdám,

a budu ^{Ami}dělat svět, jak ^{E7}chtěl bych ho ^{Ami}mít.:/

2. Vždyť máš vedle oka malinkou ^{E7}vrásku,

kdopak tě poznamenal hvězdičko ^{Ami}má.

/:Nic není na světě tak ^Glehké, jak ^Czranit ^Ftam,

kde duše ^{Ami}citlivá, je ^{E7}tak citli ^{Ami}vá.:/ Ⓜ:

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ Zčervenalá jména (orig. je v Adur)

1. Noci ^Apod ochranou hvězd
a z cesty po tvém těle bílý proužek stéká,
někdo říkal, že snad láska,
a já, že před půvabem ženy rozum smekám.
- Ⓜ: Má smutná lásko, má nejhezčí, má jen,
jsi bílé ráno, večer zčervenalých jmen,
my mněli se tak ^Dkrá^Asně.
Když řeky spojily nám něžnost na vlnách,
jsi voda, co pramení tam, kde leží strach,
my mněli se tak ^Dkrá^Asně.
2. Noci pod ochranou hvězd,
kdy dlaně v květech voní lásce, co se svléká,
a kůže vzrušená až moc,
jsi moje nejvíc, prst už na tvé ano čeká. Ⓜ
3. Noci pod ochranou hvězd
a v jejím stínu spolu usnula teď láska,
moje ruka tichá v klíně
a pár tvých vlasů, so mně na mé tváři laská. Ⓜ

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ **Hlína** (orig. je v Ddur)

1. Proud ^Dnočních ^Avírů ^Dv řekách ^Gznám, když ^Dotá ^Ačí se ^Dlod',
a tmou, když ^Anevíš ^Dkudy ^Gkam, a ^Dtmavá ^Atůň zve ^Dpojd'.
My jako kluci ^Gu nás tam, kde jsme ^Dšťastný ^Gžili ^Dsvět,
občas ^Dvzali ^Alod'ku ^Ds půlno ^Gcí a ^Dstrach, ten ^Amám až ^Dted'.
2. Proud nočních lásek tak prudkých znám,
když dlaním k tělům blíž je blíž.
když v křiku lásky k těm nežným hrám si spívat v lásce smíš.
My jako kluci u nás tam, kde jsme šťastný žili svět,
občas vzali děvče s půlnocí a strach, ten mám až ted'.
3. Proud nočních dešťů a ranních mlh a svítání jak znám,
když potok v lesích břehy strh a valil hlínu k nám.
My jako chlapi u nás tam, kde se ještě žít dá svět,
my milovali přírodu a milujem i ted'.

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ **Ježíš** (orig. je v Gdur)

Jen ^Dstín a vlatně nic, jen tlukot křídel malých motýlů,
lístek ^Gz kvítku, co letěl, když si s ním ^Dvítr tiše hrál,
jen snítka z jiskér chvil,
co cestou ^Ak Pánu čas nám ^Dodevzdal,
to je ^Gvíra má ^Dv tichý svět, kde je ^Asmír, kde je ^DBůh.

Možná hloupnu, možná sním, ale chci dávat víc, než brát,
a věřit v lásku toho z prvních, myslím, že Ježíš jméno má.
A věřím v pohled a v jasné oči
a v srdce dávající těm, co znám,
těm, co pláčí u schodů, u schodů do věčných bran.

Věřím v lásku, věřím dlaním, co hladí ráno duši mou,
to když se splétá osud vteřin a On už ví, jak bude den.
Věřím v knížku s hezkým jménem,
kde se píše, že až desetkrát,
žeby člověk mněl denně vzpomenout, co by mněl a mít rád.

A jestli je a jestli můžem a jestli láska je ta největší,
a jestli rostem, jak palma v ráji, a můžem přijít, kde je On,
tak co chci, vím už, chci s rozum jít
a skládat účty, nikdy nebýt sám,
snad mi pomůže nést můj svět, chci být s Ním v kráse rán.

A jestli je...

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ **Papírky** (orig. je v Adur)

1. Když ^Aláska se pomine, dá ruku ^Dtvoji k mé,
^Adává nám ^Edo nebe ^Aznát,
že ^Amáš ráda, jak by ne, kouzlo tvé ^Dnevinné,
a ^AHonzík zase ^Enemůže ^Aspát.

Ⓜ: ^DLístičky „mám tě rád“ tě ^Apo ránu tě začnou hrát
^Dv koupelně za zrcem ^Adlem ^E
^Aa v papírku na schodech mi básničku, ^Dlásko, nech,
^Ajak milujem, jak ^Epo sobě ^Ajdem.

2. Jsi bílá jak svítání, dva kamínky na hraní
zbíráš, když u řeky jdem.
Jsi krásná, když v ramenou svíráš svět nade mnou,
spíváš si na těle mém. Ⓜ:

3. Až jednou se skloní svět, mi zestárnem o pár let,
budeme si na pravdu hrát.
Pak řekneme si do očí, jak láska lidi otočí,
když umějí si do dlaní dát. Ⓜ:

Když láska se pomine, dá ruku tvoji k mé,
dává nám do nebe znát. Ⓜ: 1x ...

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ *Brána* (orig. je v Edur)

1. Když ^Dmá ^Aš jak ^Dvíla z šatů jen ^Gstí^Dn,
když svítá a ty pomalu už ^Avstáváš,
si ^Dbráno tak krásná, jak ^Gví^Dm.

Tvůj hřeben a pusa, co mi zbohem dá,
ještě mi zůstaň, lásko moje nádherná, ještě mi ^Gzůs^Dtaň.
Ještě si pojd' na lásku a štěstí hrát,
ještě si jednou budem nahotu a dlane hrát, ještě mi ^Gzůs^Dtaň.

2. Tvůj klí^An je ^Dmůj půlnoční ^Gsvit, jen ^Dmůj.

A krátká odepnutí tvojich ^Aúst jsou ^Dpřání, šeptáš mi: ^Gstů^Dj.

/:Co zbývá na lásku se snad jen ptát,

co bude zítra, co se všechno může stát, ještě tu ^Gzůs^Dtaň.

Jak vítr do podzimních těžkých rán

tvé ahoj zní tu pokojem, jak kruhy bran. Ještě mi ^Gzůs^Dtaň:/ 3x...

[Tak jsem to tu miloval](#)

♪ *Čajové lístky* (orig. je v Amol)

1. ^{Ami}Zavřelas oči, bylo ráno a z klínou plakalo až moc,
/:^{Dmi}za těch pár hodin, co jsi řekla ^Cano,
^{Ami}láska nám otevřela noc:/

2. Najednou konec byl tvým dlaním i kapky rosy byly z nás,
/:tak tě mám v sobě, že až se skláním,
před tebou ztichl i můj hlas:/

3. Zavřelas ústa, jsou tak hezká, voní jak lístky, co má čaj,
/:jak jaru po loukách, tak se mi stýská
tak ještě, prosím, hraj si hraj:/

4. Hraj si na ohýnky, co vzplanou, na tichou něhu tajných míst,
/:na barvu z motýlů vždycky tak křehkou,
co umí z dechu mého číst:/ + 1.

[Tak jsem to tu miloval](#)

Ta noc, kde mi vyšlo slunce

1. Křížem kráž	6. Je tak pěkné	11. Orchidej	16. Kdo je to Bůh
2. 20 let	7. Kormoráni	12. Duky, duky	17. Co to sbíráš
3. Rybník	8. Dnes byla noc	13. Kamarádi moji	18. Nic není náhlé
4. Do kostela	9. Hej, hej	14. Nitra	19. Andělé
5. Pravda a láska	10. Dobře je, mamičko	15. Plakat bych chtěl	

♪ **Křížem kráž** (orig. je v Ami) (spievam s kapom 5)

- 1. ^{Ami}A křížem kráž, cesty se motaj, ty važ,**
na kterou, který den a kudy se dáš.
A křížem kráž, osudy motaj se, znáš,
někdy tě ^{E7}nakopnou, že bouli máš.
A když se ^{Ami}postavíš a znovu stokrát zdvihneš se sám,
nikdy tě ^{Dmi}neporazí žádnéj ^{Ami}hrom,
protože když si večer stoupnem, oči do plamenů,
tam někde ^{E7}u srdce jsme zase ^{Ami}v tom.
- 2. A křížem kráž, nese nás život, ty važ,**
a možná stokrát deně sebe se ptáš,
kolik je mír a kolik, kolik je strach
a kolik kamarádů vlastně máš.
Jen když se postavíš a znovu zvedneš docela sám,
nikdy tě ^{Dmi}neporazí žádnéj ^{Ami}hrom,
protože když si večer stoupnem, oči do plamenů,
tam někde ^{E7}u srdce jsme zase ^{Ami}v tom.
- 3. A křížem kráž, nesou nás baby, ty važ,**
a stokrát deně ptej se, proč tu svou máš.
Jestli tě každý ráno pohladí či přes pusou dá,
jestli ji miluješ, když usíná.
A když je dobrá, tak tu svoji káru táhni s ní,
nikdy tě ^{Dmi}neporazí žádnéj ^{Ami}hrom,
protože když si večer stoupnem, oči do plamenů,
tam někde ^{E7}u srdce jsme zase ^{Ami}v tom.

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ **20 let** (orig. je v Gdur)

1. ^CKdyž ráno vstávám, tiše se pomodlím
a Bibli dávám na stolek do chodby,
^Fabych mněl přes den, přes den jsem měl si co ^Cčíst.
^GZa posledních dvacet let nic, ne, nic nemám ^Crád.
2. Učej mně zabíjet, mít jenom sebe v lásce,
učej mě pomíjet vše, co je s duší v sázce,
nechávám Bibli stát vždy blízko, když si chci číst.
Všechny filmy za dvacet let posledních tak nemám rád.
3. Na co byl Ježíš a Matka Maria
a na co láska, vládne materia,
na Bibli sázím, chodím s ní každý den spát.
Všechny svatý za dvacet let posledních tak nemám rád.
4. Já stejně věřím, že je to zkouška jen,
Bůh jednou řekne od zítřka dobrý den,
kdo mluvil pravdu, bude se od zítřka smát,
a všem věcem za dvacet let posledních odpustím rád. + 1.

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ **Rybník** (orig. je v Ddur)

1. ^GZdvihl jsem výš tvoje nádherné telo
až k pasu, řekl lásko, pojd' ^Cblíž.
Mělas' sukénku modrou někde až ^Gna kolenou
a ze zdi ^Dz křížku se na nás díval ^GJežíš.
A pak v domku tam u vás, u vody u rybníka
hvězdy spolu jsme počítali,
ta první je pusa, ta druhá řekla pak nám
ať okna zakryjem, ať láska se zhalí.

Ⓜ: Byla jsi má, byla jsi má,
tělo poddajné tu noc jsem ^Cměl,
a v rybníku ráno dvě ^Gtěla nahá
kdo chtěl, ^Dna hrázi uvidět ^Gsměl.
Kdo krásu dá, kdo krásu dá,
dostane spátky jí, jakoby chtěl
v lesní samotě vykřičet v nahotě slib,
a skála vrátí mu tajemství těl.

2. Nikdy tě nikdo nebude mít tak rád,
tak jako mě asi nikdy jiná,
a kdyby přeci jen, pošli po rybníku
šňůrku, co dnes ti vlasy tvé spíná.
Zkalené podzimní barvy má les
a já ho miluji, ten jejich kal,
když v mlze se po ránu s tebou probudí ves,
jakoby Kolombín s harfou tu stál. Ⓜ: 3x...

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ *Do kostela* (orig. je v Edur)

1. ^DDo kopců zima když ^Apřijde k nám
a stromy jak sříbrné ^Djsou,
aby ^Gnikdo z nás v neděli ^Dnebyl sám,
v snehu ^Ašlápoty nás dove^Ddou

Ⓜ: ^Gdo koste^Dla, ^Ado koste^Dla,
aby ^Gduše se ^Dněco ^Adozvěde^Dla
do kostela, do kostela, aby hříchy mé nebesa zapoměla.

2. Tesaři dobrého synka směl, jeho obrázek s Marií mám.
Já uvěřil v nebe a tak v neděli modlit se chodívám

Ⓜ: + 1. + Ⓜ: 3x...

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ *Pravda a láska* (orig. je v Emi) (spievam s kapom 4)

1. ^{Ami}Pravda a láska a pokání
a ^{Dmi}svědomí ^{E7}jak z větru ^{Ami}list
a ^{Ami}statečnost, hrdost a poznání,
co ^{Dmi}učil ses ^{E7}z Bibli ^{Ami}číst.

Ⓜ: ^{Dmi}Pověz mi, Matouši, ^{Ami}jakej byl svět,
když ^{Dmi}Ježíš měl svých třidcet ^{E7}let.

^{Ami}Tak dnešek mě Sodomu připomíná
a všichni ^{Dmi}smějí se, ^{E7}že jsem se ^{Ami}splet.

2. A tak jen pár je nás vážných, tak vážných, že až,
že někdy v kostele není kde stát.

Prosím tě, Bože, naše činy zvaž
a dej nám znamení, kdy máme se ptát. Ⓜ:

3. Vidím ho před sebou jak pod schody stál
a Pilát volal: Tak to snad ne!

A my křičely jako na všech náměstích:
Jen ho ukřižuj, proto tu jsme. Ⓜ:

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ *Je tak pěkné* (orig. je v Ddur)

1. Je tak ^Cpěkné něco dávat
a večer ^Fchvilku šeptat ^Cdík
a vidět ^Fna kopcích jak ^Cza městem
stojí bílý koste^Glík
Jako ^Cby chtěl lidem vzkázat,
že je ^Fpro ně kdyko^Cliv,
že duše ^Fplná víry ^Cpro nebe
je jako osmý^Gsvěta ^Cdiv.

Ⓜ: Možná někdo upsal čertu duši, ale mou má Bůh,
raděj občas někdy strádat, ale v lásce vládne duch.
Možná někdo mává příslovím, že raděj na zemi a teď,
cesty rovné končí obzorem a každý pravdu svou si svěť.

2. Vždyť s ní vstáváš, večer usínáš, v neděli máš krásný den
a že pan farář že je smlouva tvá jako oheň do kamen,
že tu kdesi někde v tobě hoří jako ráno svět,
když se do červánků probouzíš jako do sluníčka květ. Ⓜ: ...

3. Možná někdo mává příslovím, že raděj na zemi a ted',
/:cesty rovné končí obzorem
a každý pravdu svou si svěť.:/3x

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ **Kormoráni na jezeře** (orig. je v Gdur)
(spievam s kapom 1)

^DVyrostl háj, kde břízy jsou a na břízách ^Gjmeli a ^Dspěv
to ptáci jse v korunách milujou,
zvyklí ^Gžit s vodou na jaze^Drech.

Ⓜ: A když ^Gčervánky honí se ^Dnad Blavou,
mlha ^Gstoupne tam, kde stojí ^Dhra^Ad,
^Dkormorán vzlétne s křídly nad hlavou,
na skály ^Gkoliby letí se ^Dhřát.

Už do řeky zarostla hradba, s ní
břehy se pokryli zeleně trav
a dokonce najde se člověk ten,
co řekne, že tenhle kraj že má rád. Ⓜ:

Hříšní jsou lidé, s nimi zákony dnů,
kdy pravda levá s pravou střídá se v něm,
ale krajina ví a kormorán s ní,
nad všechny pravdy je život a sen.

Ⓜ: + *pískanie* + Ⓜ: 2x + *dopískanie*

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ Dnes byla noc (orig. je v Ddur)

1. ^ADnes byla noc, ještě tě na rukách mám,
na bílém ^Dtěle leží dotyků ^Astín.
Jsi na polednách rozpálený milostný chrám,
jsi ^Edůvod krásný k pocitu ^Avin.

Dnes byla noc a nikdo o pomoc nezval
vrásky, co jsem ráno na tváři měl,
jak stará řeka pluly vodou okolo skal,
kde dávno jsem tě, lásko má, chtěl.

Ⓜ: Jsi můj ^Dkout, jsi štěstí malých ^Adálek
a s tvou ^Enahotou tě slíbat ráno ^Asmím,
duší ^Dz pout jsi vítěz tichých ^Adálek,
když jsme se ^Edobývali k ránu snad už ^Apo stý.

2. Až dáno je tichem, co se po nocích zpívá
někde blízko srdce pod oblinou,
že nic nestojí na zemi tak pevně jak já
a srdce zvoní lidem nad krajinou.

Ne, nebudem nic říkat, nic jsi nebudeme lhát,
prostě se milujem, ať jaký je rád,
a ještě něco, o čem lidé pochybují,
nic není největší jak slůvko rád.

Ⓜ + *medzihra* + Ⓜ 3x...

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ **Hej, hej** (orig. je v Emi)

Ami Vždycky jsem v životě měl, měl několik *Dmi* darů,

Ami zpívat jsem mohl a hrát, kdy jen jsem *Dmi* chtěl

Ami a tak dodneska táhnu za sebou na noty *Dmi* káru,

je plná *Ami* loutek mých snů

a já jsem šťastnej, šťastnej, *E7* šťastnej, hej, *Ami* hej.

Ⓜ Snad mi to odpustí tam nahoře tam nahoře Pán Bůh,

možná i andělé se přimluví za hříchy mé

a taky můj táta co tam nahoře už

dávno s Petrem jsi zpívá

nějakou čundráckou písničku,

kde refrén je refrén, hej, hej.

Celej život mě učili za lásku a za pravdu dýchat

a nikdy se nestydět za nic, co udělal jsem

a já celej život miloval stromy a studánky v trávě

a trepíky u ohňů s písničkou,

byl jsem vždy šťastnej, šťastnej, hej, hej.

A taky jsem miloval Vltavu a Libuše příběh

a Tatry jsem miloval, kde se hromy tak divo bijů,

a Prahu a Senici a všechna ta náměstí krásná,

ještě se vrátím a zaspívám,

bylo tu všude tak pěkně, pěkně, hej, hej. Ⓜ

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ **Dobře je, mamičko** (orig. je v Adur)

①. /: ^ADobře je, mamičko, žes' mi dala ^Evíru: /

/: /: abych ^{D/A}v Boha uvěřil: / ^Eted' mi dává ^Asílu: /

2. /: Dobře je, mamičko, že byl táta s náma: /

/: /: moh jsem se s váma oběma: / probouzet do rána: /

3. /: Dobře je, mamičko, že za humny svítá: /

/: /: to Pán Bůh každý den: / dobré lidi vítá.: /

4. /: Dobře je, mamičko, že sa koně pasů: /

/: /: při jarním sluníčku: / majů taků krásu: /

5. /: Dobře je, mamičko, že sa zima střídá: /

/: /: voděnk na polích: / sníh a slunce hlídá: /

6. /: Dobře je, mamičko, u hřbitova vrátek: /

/: /: tudy sa vrátíme: / do země nazpátek: /

medzihra + /: /: tudy sa vrátíme: / do země nazpátek.: /

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ **Orchidej** (orig. je v Emi)

1. ^{Emi}Píšu ti, lásko má, o štěstí noci,
kdy my ^{Ami}nazí jsme plakali s tmou,
a na teplých tělech ten nádherný pocit,
kdy ^{H7}orchidej hledal jsem ^{Emi}tvou.
A rozkoše skutků, co neměli být,
ale byly, má lásko, však víš.
Byly i studánky plné, já skusil je vypít,
ale nevěděl, zda ještě smíš.

Ⓜ: Byla jsi ^{Emi}mou ^{Ami}ráno (ano),
^{H7}na bílém polštáři pod oknem nad zahra ^{Emi}dou.
Byla jsi mou, ano (ráno),
^{H7}ještě mám na dlani lásku, škoda, že tak ^{Emi}mladou.

2. Píšu ti, lásko má, jsi jak kapradí krásné,
co vyrostlo nad rybníkem,
jsi jako slunce, co v hladině svítí tak jasně
u nás ve skalách pod Medníkem.
Jsi poslední svítání do leknínů,
už podzimy chystá mi svět
a tvá orchidej vykvete až příští zimu,
to už nebudem, lásko má, vědet. Ⓜ: 2x

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ Duky, duky (orig. je v Hmi7)

Hmi7 Duky, duky, jenyaj, do rytmu si zpívám,
duký duký, holky maj, na co rád se dívám,
^Avečer když se moje oči zavíraj,

Hmi7 do snů chodí, duky daj, lásky, co se zdávaj.

Ⓜ: ^DKdyž se ráno probudím, není nikde, nikdo není,
čtyři stěny, copak s tím, kdy mi osud srdce změní,

Hmi7 najdu si tu pravou, vím, vím, že někde spává,
taky sama, nikdo s ní, taky sama vstává.

Duky, duky, jenyaj, kamarádi přijdou,
vezmem housle, Lojzo, hraj, ať nám noty vyjdou.
Noha s nohou blázní, protancujem čas,
duký, duký, za sebou, ať je slyšet hlas. Ⓜ:

Duky, duky, jenyaj, na chotárech svítá
a tam někde nad skalou skalní orel lítá
a ta holka z chalupy, co chodí ovce pást,
tu bych nosil na rukou a chodil růže krást. Ⓜ:

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ **Kamarádi moji** (orig. je v Adur)

1. ^GKamarádi moji, ^Czahrajte mi ^Gpíseň,
něco nad čím ^Csrdce začne ^Dplakat ^Gsnad.
Někde až tam vzádu podivnou mám tíseň,
jako bych měl v duši velikánský hlad.
 - Ⓜ: ^DKamarádi moji, ^Ghlava se mi točí,
^{A7}lásky je ta tíseň, ^{D7}co mě bolí tak,
^Gže už neví coby ^Cplakali mé ^Goči
touhou zaml^čžené a ^Drudé jako ^Gmák.
 2. Kamarádi moji, co je to ta láska,
to se člověk musí trápit a brát lék.
Není to jen hloupost, na očích jen páska,
tichá naděj na potom a trochu vzpomíněk. Ⓜ:
 3. Ne, láska není hloupost, ani páska v očích,
láska je cit krásný tak jako lidský smích.
To láska z Boží vůle ti hlavu, hochu, točí,
a půvab tvoji milé a první lidský hřích. Ⓜ + 1
 4. Až na lukách ji sevřeš a na zem lechce dáš,
až obejmeš ji silně, pak možná nepoznáš,
že Pán Bůh stojí při vás a bude všude stát,
a nad každým, kdo umí upřímně mít rád.
- 1.+Ⓜ:+medzihra +Ⓜ:+ touhou zaml^čžené a rudé jako mák.

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ **Nitra** (orig. je v Ami)

1. Kdo ^{Ami}nehledá a jen tak je, ten vždycky najde,
a ^Fuslyší vždycky ten, kdo neposlou ^{Ami}chá,
jak ten ^Gvečer, když jednou u okna spolu jsme ^{Ami}stáli
a ^Fnad Nitrou měsíc ^Ghvězdám napoví ^{Ami}dal.
 2. Kdo nehledá a jen tak je, ten vždycky najde,
i v knížkách sa citem dá číst, to dobře znám,
my se dívali na město, jak tak se pomalu stmívá,
jako v modlitbě v lavicích lidé a s nimi chrám.
 3. Jestli je někde opravdu láska, je to ta moje,
jestli někdo má opravdu rád, tak jsem to já,
a na slunce, co nad Nitrou svítá, přísahat mohu,
že ti daruji všechno, co mám, co Bůh mi dal.
 4. Dám ti do duše lásku a pravdu, tolik mě stála,
dám ti písničku z andělů mých, tak jsem je chtěl,
dám ti naději nedělních rán, to Boží je chvála,
dám ti v kostele ticho a prstýnek, abych tě měl.
1. + /:a nad Nitrou měsíc hvězdám napovídal.:/

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ **Někdy plakat bych chtěl jako páv** (orig. je v Cdur)

1. Někdy ^Cplakat bych chtěl jako páv
jak měsíc ^{Ami} nad řekou a v řece ^Fsplav
a jindy ^Cradost mám, že vůbec ^Gjsem a že jsem ^Czdráv. ^G
Jeden rok po válce právě byl,
když jsem se mamince doma narodil,
a tak pamatuju všechno, co tu bylo a co mělo smysl.

Ⓜ: ^FVšichni u studánky celý ^Gživot
budem ^Fzízniví a tišší ^Cstát
a budem ^{G7}v Boha věřit,
že snad ^Gjednou, že se něco ^Cstane.
A budem Shakespearům a Havlům věřit
a měřit všechno jenom podle nich
a budem doufat, že ta víra v něco, že měla smysl.

2. Někdy smát bych se chtěl jako dav,
co vítá po náměstích každý režim,
a co je mu jedno, co se stane zítra a co má smysl.
Někdy chtěl bych mluvit chvilku s Gándím
a jindy s Jidášem a jeho svědomím
a někdy s Bohem, aby mi řekl, kde je smysl.

Ⓜ: + *medzihra* + Ⓜ: + /:že měla smysl:/

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ **Kdo je to Bůh** (orig. je v Emi)

1. ^{Ami}Kdo je to ^{Dmi}Bůh a kdo to je ^{Ami}d'ábel
a kdo to jsme ^{E7}my
a co je to pláč, co to je žert a co to jsou sny.

Ⓜ1: ^{Dmi}Leteli vrány polem a Ježíš horem dolem
— ^{Ami}na hoře kázal, lidé ^{E7}mysleli, že jenom ^{Ami(A)}lže.

2. Co je to daň a co je to zbraň a co je to mír,
a co je to pravda a proč chutná sůl a co je to smír. Ⓜ1:

Ⓜ: ^ASodomou rány ještě čas mění,
zábrany padaj na Boží hrob,
^Dsvalené hroby a nikdo v nich není,
^{E7}po pravici Pána sedl si Jób.

3. Říkají Žid a říkají moslim a říkají Rom,
a pravda je v lásce a láska je čistá a pýcha je zlom.

Ⓜ1: + Ⓜ: 4x...

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ **Co to sbíráš na mém těle** (orig. je v Ddur)

1. ^ACo to sbíráš na mém těle, moje lásko,
hledáš zaslíbené osamělé růže
z květů ^Dmých, co jsem ^Adal.
Kam se díváš, to jsou zahrady mé, lásko,
tisíc let je sázel po lučinách Bůh
a první ^Dhřích pak tiše ^Avstal.

Ⓜ: ^ANěkdo do plamenů u krbu jse díval
a ani nevěděl, jak lásku říct,
a kdosi za oknem se na má slova ^Ddíval
a snažil se tě ^Asvlékat.

2. Jaro milujem, když za okny je zima,
to věčný nepokoj nás žene duší zpět
a můj dech je tak krátký.
Všechno sevřelo se ve mně, jsi tak jiná,
až se uložíme na prkené lůžko, budeme pít
a budeme zpátky. Ⓜ: 5x...

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ **Nic není náhlé** (orig. je v Hmi)

1. Až jednou ^{Ami} poznám, že dny mé, jak kaluže podzim,
že mé roky už počítá čas,
a že ^{G7} kytara v koutě už jen jako stín
nějak ^{Ami} ztrácí a odmítá hlas,
až jednou poznám, že nic není rychlé a náhlé
a rozum nad vším se staví a bdí,
chtěl bych se vyrovnat s myšlenkou jakési bolesti,
o níž srdce mé mluví a ví.

Ⓜ: ^C Všechny ty vrásky a nervy a pláč
a ^{Ami} zoufání spravedlivé
to ^F vy jste to na mně, vy zavinili,
je teď ^{Dmi} na kraji, je srdce ^{Emi} m ^{Ami} é.

2. To vy jste mě brali a smáli se mně
a seli semínka s nedůvěrou,
a já jsem se snažil žít v průměru dne
a řekl: všechno mi neseberou.
A vy jste mě brali i to, co jsem mohl,
a mně je hanba, že jsem se dal,
a tak bych chtěl, abych na nebi s vámi
z očí do očí jednou stál. Ⓜ:+1.+ Ⓜ:

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

♪ **Andělé** (orig. je v Edur)
(spievam s kapom 2)

1. Abych ^Avěřil tichým andělům, abych ^Dvěřil, že je Bůh,
abych ^Aslyšel slova Písma tak, jak ^Ejsou,
musím ^Adenně hledat v sobě živou ^Dvodu v kraji ^Asuch,
musím denně hledat v sobě ^Evíru ^Asvou.
2. Že jsou myšlenky mé pokorné a odpuštění v nich
a mají schopnost sklopit vírou nastavený nůž,
a denně neříkat si tisíckrát, že jsem věřící jak mnich,
prostě věřit si, že tak se chová muž.
3. Když letí ptáci horou v červácích tak krásně
a dlouhé slunce kreslí na skalách jim stín,
když kluci u řeky se sejdou, tak vědí přesně a jasně,
skautské svědomí je prosté hloupých vin.
4. Když stojím rozrušený v kostele a jestli je, jsem právě s ním,
myslím si, že na světě není nikde víc,
to duše tělu pomáhá a s ní Bůh a jeho Syn,
tak tě prosím, Bože, jak ti to mám říct. + 1. (3x)

[Ta noc, kdy mi vyšlo slunce](#)

Vašek

1. Proč	7. Sklenice	13. Šípky
2. Trampský M.A.S.H.	8. Kapky	14. Křídla
3. Krajina	9. Úroda	15. Korunka
4. Banská Bystrica	10. Šátek	16. Návrat
5. Kapličky	11. Šašci	17. Srny
6. Housličky	12. Parlament	18. Po mně kamenem

♪ **Proč** (orig. je v Gdur) (spievam s kapom 2)

^CChtěla si stát na břehu ^Fřeky ^Cmý,
v údolí chat, kde proslá ^Fdal jsem ^Csvět,
chtěla si pít, však voda ^Fje tak ^Cmálo,
^{Am}kdo umí ^Fchtít, zná ^Cvíc než ^Ften, kdo ^Cmá.

Svět ranních mlh a vůně z kolejí,
Sázavou vzplál jen ten, kdo z ní pil,
kdo ruce tisk, když scházeli se večer,
lidé jimž čas pár věcí nesplnil.

Zčernalý kámen tam, kam mířil dým,
shořelé stráně u Mednických luk
a tiché tváře dívek před svítáním,
prstýnky s řetízkem odložené z ruk.

Chtěla jsi znát, jak písničky jsem psal,
kdo mi dal vůli zkomponovat svět,
svoboda řek a kamenitých strání,
ta tichá síla neřeknutých vět.

Lásky, co přály být si pro mě vším,
ta vůně touhy nepřikrytých těl
a čistá rána do zelených stromů,
skrz obětí, již rozum neviděl.

[Vašek](#)

♪ **Trampeký MASH** (orig. je v Hmi)

Ami Zaprášení od kamínků z dlouhých cest
jdou ^Ds večerem se svléknout z mokrých *Ami* trik.

Ami Ještě dlouho bude otačená kůže z vest,
na níž ^Dnosíš celý dům, už si si *Ami* zvyk'.

Ⓜ: ^CDopoledních zvonů kdesi ^Fv půli ^Cdnů
odpovídáš ^Fdobrý ^Cden.

Ami I kdyby nebyl, stejně lidem pomáhá,
tak jen ^Dpozdravíš, ne, neřekneš jméno *Ami* jmen.

Když přicházíte z dálky, je jen slabá zář,
vidět medzi kmeny v křovinách spíš stín.
Ulehnete do tmy, bude slyšet hlas,
tiché vyprávění, smích a trochu splín.

Ⓜ + *medzihra* + Ⓜ
tak jen pozdravíš, ne, neřekneš jméno jmen
tak jen pozdravíš

[Vašek](#)

♪ Krajina (orig. je v Edur)
(spievam s kapom 3)

^GNa prstech tvých doteky malované sľubujú, že mám ťe rád,
^{Ami}do panenek do tvých očí ťeknou, že ne,
že ^Gneopustí natisíckrát.

To jen listy letí po větru až do obzorů
a hynou kdesi nad samotou,
s tebou dny se krátí, stále nezbyvá čas,
když u lehaní spěcháme s tmou.

Ⓜ: Než ohladíme z čela vrásky a dolů dál,
do tajemných vzácných chvíl,
nalezená v obětí, až trochu mám strach,
že z krajiny tvé něco jsem smyl. *sólo akordeón*

Nelekla se láska, jenom udivená cosi do duše si napsala snad,
až zítra svoje šaty bude ukládat k mým, naučená bude se bát.

Ⓜ

sólo akordeón + 1. + sólo akordeón

[Vašek](#)

♪ *Banská Bystrica* (orig. je vCismi)

Ami Znám milostná dotý^Gkání
^Cdomů a hor a ^Ftichých strání,
^Cviděl jsem je náhle jednou ^Fvečer
před sebou *Ami* stát.

V kruhu se kolem města hora svírá,
jak kolem lidí smutná naděj a víra,
zhlíd jsem víru jednou z mraků
v paprscích plát. *Ami/H Ami/H#*

Ⓜ: ^CNad Banskou ^GBystricí je *Ami* noc
a lidem *Ami*, co pospíchaj ^Fspát
vůní ^Gstromů voní *Ami* dech. *Ami/H Ami/H#*

^CJak miloval ^GPán Bůh tenhle *Ami* kraj,
když takovou ^{Emi}krásu mohl mu ^Fdát,
obklopit ^Ghorou pláč a *Ami*spěv.

Za život člověk vidí kdesi-cosi,
kde všude byl a co si v sobě nosí,
já jsem se do tvé krásy Bystrice zamiloval.
Taky bych chtěl se k horám ráno dívat.
Otevřít okno, slyšet dřevo zpívat.
To jak se kmeny stromů snaží po větru dát.

Ⓜ: + *medzihra* + Ⓜ: 2x...

[Vašek](#)

♪ Kapličky (orig. je v Gdur)
(najprv iba spev)

Zdvihnul sem ruku, abych nepřestal být,
abych se v myšlenkách svých neutopil snad,
mám v sobě hříchu, že až mračna kdesi nad spánkem
mé noci svírají a nedokáží spát .

Ⓜ A proto věřím v cosi, v nějaký svět,
v člověka, co nám může odpustit snad,
někdo tu přece musí vědět, že jsme,
a někdo musí nás mít opravdu rád.

^GZdvihnul sem oči, abych nespatriil zem,
abych se nedotýkal mého druhého já,
oblaka vyprávěla o jasných hvězdách,
co jsou jen v noci vidět nad nimi stát.

Ⓜ A proto ^Fvěřím v cosi, v nějaký ^Csvět,
v člověka, ^Gco nám může odpustit snad,
někdo tu ^Fpřece musí vědět, že ^Cjsme,
a někdo ^Gmusí nás mít opravdu rád.

Zaslech sem volání a otočil se čelem
a někdo nahlas se mi do očí smál,
zaslech jsem prosby, co se do rány stáčí
a tiché pohlazení toho, kdo se bál. Ⓜ:

Dávno už nevolám, jen skály hlasy vrací,
v lidech se nad ozvěnou ozývá jen smích,
k ránu se nad pokorou pohlazení strácí
a z bílých kapliček jen tichý slyšíš vzdych. Ⓜ+ *sólo el.gitara* +

Ⓜ

[Vašek](#)

♪ *Housličky* (orig. je v Gdur)

^DJsi skálou mým dnem, jsi loukou, kde ^Aspím,
kde vůně nádherných ^{Emi}trav ^G__dáva zemi své ^Dstín.
Jsi blízko, že až, že až se dotýkáš snů,
do kterých vidím jen já, __kam chodí důvěra dnů.

Ⓜ Jsi nota na housličkách zpívaná, aby byl cit,
aby, když zabolí cosi, __věděl jsem, kam se mám skrýt.

Jsi znění kolejí, když ze skály kámen když spad,
jsi láska lodník mé touhy, __aby loď zůstala stát.

Ⓜ+ *medzihra* + Ⓜ...

[Vašek](#)

♪ *Sklenice* (orig. je v Ddur)

Intro: ^{Emi, D}

^DNe, nenechám tě, lásko, ^Asplést, jsem ^Dtvůj, jen tvůj jsem ^Ajá,
jsem ^{Emi}na oblacích. kam se díváš ^Gna mou tvář,
když ^Dk milování dáš se svést.

Ne, nenechám tě lásko spát, škoda chvil, letí čas, sny jsem já,
bez otázek navážeme v půli svět, vždyť ne poprvé si má jen má.

Ne, nenechám tě lásko vstát, ten klíč, ten klíč mám já,
pojď, zapomenem, že noc střídá bílý den,
kolik místa ještě láska má.

medzihra

Tak utíkej, když musíš jít, ne já, jen já, nejsem já,
až naplní se sklenice tvá s tím, co máš, tak vrátíme si,
co jsem já.

medzihra

Až naplní se sklenice tvá s tím, co máš, tak vrátíme si,
co jsem já

[Vašek](#)

♪ **Kapky** (orig. je v Gdur)

sólo dobro (^D)

^DPevný stůl a ubrus z plátna a kapek ^Gpár to z knotů ^Dlem
na stěnách ^Gstín barevných ^Avlajek, co z dětství ^Dsbírám

Starej lístek z trati vlaků a v helmě ruže rozkvetlá
a vůně dřeva, co časem ztmavne v paprscích světel

Ⓡ Manitu, ^Adej nám dobrý ^Dden
a světla ^Azář a ticho pravd v tisících ^Djmen

Když ptáci usnou a listí tiché jen občas slétne k zemi k nám
a řeka proud svůj vypovídá, to znám tak dávno
Čeho je míš a co se ztrácí, kdo zůstal tím, čím měl by být
snad kmeny stromů, co v stráni stojí a listím planou

Ⓡ + sólo mandolína (^{D A D A G D}) + Ⓡ 3x ...
[Vašek](#)

♪ **Úroda** (orig. je v Dmi)

Jak ^{Dmi}milé mé jsi něžné ^{F#}setkání
v zahradách ^Gplačících běžících ^{Dmi}let
Jsi ^{Dmi}moudrý strom, milostné ^{F#}poznání
v oparu ^Ghledání, kde bude ^{Dmi}svět

Ⓡ Obroste ^Ckvěty snů a bude ^{Dmi}v nás
nebo se ^Cskloní tam, kam běží ^{Dmi}čas

Nechci mít, co není nevinné, nechci se o nemoje s večery bát
chci úrodu mít svojí za domem, do níž jsem sílu svou musel dát

Ⓡ+ *medzihra* + Obroste květy snů a bude v nás

Proto si víc to jenom láska ví, že není nad ní jen, kdo vědět smí
planý strom a voda po tůňkách,
jsou jenom pro krásu na misce vah

Ⓡ+ *medzihra* + Ⓡ + Obroste květy snů hm...
[Vašek](#)

♪ **Šátek** (orig. je v E7?)
(spievam s kapom 2)

(sólo el.gitara ^{A D A E7 D A E7})

^{E7}Jsou dlouhé ^Anoci, kdy se hledám,
kdy mám na pokraji pláč
kdy ústa nepokrytě mlčí, ač by měli říct proč, nač
maluju ^Dna myšlenky křídla, abych mohl letět pryč
s tolika ^Alidma nemám společného prostě vůbec nic
jen možná ^{E7}tváře a pár rysů
co nám ^Dk narození Pán Bůh kdysi ^Adal ^{E7}

Svoboda není prostě hloupost, zbytek úrody a sil
svoboda není jenom můžu, je v ní musím, abych žil
svoboda není spousta peněz ani holek z rohů měst
svoboda rozkročená v duši čeká, kam ji budeš vést
svoboda umlčená tichem je jak sklenice, co letí na dno skal

Ⓜ Už jsme se zapomněli modlit, večer nechodíme spát
a naše holky dlouho čekaj až jim řeknem slovo rád
maličkých nenecháme přijít, nějak nám na ně nezbyl čas
a vlakům nemáváme šátkem, jen tak rukou a pryč zas
a kouř, co od nás k nebi letí, není od ohňů, to cigáro sis dal

sólo el.gitara ^{A D A E7 D A E7}) + Ⓜ sólo

[Vašek](#)

♪ **Šašci** (orig. je v Gdur)

^GV dlaních tě hýčkám, s kůží padá ^Bsních
^Cpo kapkách rozpálených ^Gtěl
smíme a můžem, noc nám skrývá ^Bsmích
^Cza to, co tělům sem ^Gchtěl

Ⓜ: ^BNa chvíli zapomenem na dnešní den
šaškům se usmějem snad
^Gkdo dneska stoupá, měl by rozpome^Bnout
^Cže pýcha předchází ^Gpád *sólo klávesy*

Zlomeni nad laskavým milováním
hledáme, kam ještě snad
když padáš, lásko, s hlasem usedavým
zatínáš slůvko mé rád

Ⓜ: + *sólo* + Ⓜ: +/že pýcha předchází pád/... ^{G, B, C, G}

[Vašek](#)

♪ **Parlament** (orig. je v Adur)

1. ^AKdyby má trpělivost křídla měla, mohu se vznést
žijí někde uprostřed vás
někdo tam kdesi sedí, říká za mě to, co si chce
a kolem jeho slov jde svědomím čas

Ⓜ: My vždycky ^Dbyli jsme a budem, to je normální svět
i bez vás množíme se, to už je řád
setkání ^Abláznů na Golgotě v podvědomí
kde pýcha ^Epřed pokorou zůstala ^Astát

2. To my sme ti, kdo mohou změnit svět a s hrdotí stát
a vaše práce naše je moc
pokorně máte sloužit národu a omylů se bát
kolikrát ze dne slámy hlasovala noc Ⓜ

3. Slibujem, že už se vás nebudeme nikdy už bát
a že se na všechno vždy budeme ptát
a stokrát za rok že vám připomenem víru a hlad
dějiny, kdy snad plakal celý náš stát

Ⓜ + *sólo el.gitara* + Ⓜ + 1. + Ⓜ

kde pýcha před pokorou zůstala stát
kde pýcha /před pokorou/4x zůstala stát

[Vašek](#)

♪ Šípky (orig. je v Adur?)

1. Čas ^{Dmi}šípků prázdných haluzí a ^Asuchých trav
a nebe ^{Dmi}modré s větrem studeným jak ^Aled
a v lukách ^{Dmi}bloudí zbylí ^Eptáci, křik je ^{Ami}zved'
to dravci ^{Dmi}sčítaj' v polích ^Estíny po stro^Amech
2. My dávno zvedli sme se s ránem, vždycky je kam jít
jak v mlze krásně voní opuštěná trať
v tunelech skály pláčou možná možná samotou
na stezkách v listí kloužeš, mlčíš si, jen ať
3. A mezi stromy holé stráně, tak čisté bez listí
meandry potůčků a prostá mravnost řek
a vlaky v zablouděných krajinách a zvěř znejistí
jen tak se ohlédne, to člověk, ten se lek' 1.

[Vašek](#)

♪ Křídla (orig. je v Adur?) (spievam s kapom 3)

1. ^AAž obletíš ^Esen na ^Akřídlech ^Eúnavy, to znáš
^AAž do očí ^Echvilky ^Apřijdou ^Ea ruka tvoje zas
^DMilovat ^Adál budem se ^Esmět ^ALáska jsou ^Dkřídla něhy ^Elet
2. Až lampičky zhasnou s dobrým dnem a on zvedne hlas
Až budem se stydět dívat ranním světlem zas
Přečkáme den jak mlhy vlak, zvonek je láska a ty pak
3. Až budu ti spívat lásko o všech kouzlech skal
O lidech, kam snad patří, o tom, co jsem hrál
O vlajce jak, jak stoupá výš, jak někteří umějí si blízko být, si
blíž
4. Až znovu se nadýchnem, až smyjem krásnou noc
A doteky něžné přijdou rankám na pomoc
V borovicích tu vůni znáš, sednem si k myšlenkám, že až, že až
medzihra

Milovat dál budem se smět, láska jsou křídla něhy let

[Vašek](#)

♪ **Korunka** (orig. je v Ami)

Až ^{Ami} do oblak odlétla ^D písnička má

^{Emi} bloudila údolím ^{Ami} skal

to ^{Ami} já jsem ten, co ti, má ^D lásko, tam hrál

a ^{Emi} ten, co tě za ruku ^{Ami} vzal

Ⓜ ^{Ami} Vítr ti zapletl ^{Emi} do vlasů ^{Ami} list

jak ^D královně korunku ^{Ami} dal

to ^{Ami} já jsem ti zkoušel z tvých ^D očí pak číst

a ^{Emi} krásu tvou zamilo ^{Ami} val

Až nad stromy odlétla písnička má

jsi hezká, když barví tě les

a v podzimních kopcích, když chystá se tma

jsi krásná jak vonící gbez

Ⓜ + medzihra + Ⓜ

[Vašek](#)

♪ *Návrat* (orig. je v E_m)
(spievam s kapom 3)

Ami Stisknutí v dlaních, pár *E7* polibků v letu
a *Ami* pár ranních odhale *E7* ní
to je *Ami* svítání s tebou, tak *E7* šťastné jak něha
když *Ami* ulehá k milová *E7* ní

Ⓜ Jsme jak *C* půlnoční ptáci a v nachovém návratu
Ami v přítmí si hladíme *E7* svět
stovky *Ami* doteků lásky si slibuji navzájem
E7 v myšlenkách toužících *Ami* vět

Hebký svět vlasů tvých na rukou rozložen
voní jak nad vodou stráž
do tvých do bílých ramen když prsty své zamykám
šeptáš mi slovíčko chraň Ⓜ

Neboj se, lásko má, lidé jen litují
a první z nich poslední jsou
jsme si bližní a tak daleko, rozum se zapomněl
stýská se po svazku pout Ⓜ

[Vašek](#)

♪ Srnky (orig. je v Ddur)

^GDech bílých ^{D7}ostružin na břehu
odkud a kam sme mohli jít potokem ^Gv pláních
Ještě tě ^{D7}cítím, bílá noci
to světla náklad'áků pospíchala ^Gspát^{G7}

Ⓜ: A když dým ^Cz komínů v signálech šel
že už jsme spolu, už ^Gzas
že sotva vychladli z kamenů ^{D7}plameny přesto že zas je ^Gčas

Zátoky malované proudem
a tichá voda tmavých lagun a zvěře v ránech
Vonící zbytky větví z ohňů
tu a tam teplý popel, tak pozdě, tak pozdě se šlo spát

Ⓜ: + *medzihra* + Ⓜ: **2x** ...

[Vašek](#)

♪ Po mě kamenem (orig. je v Hmi)

V celej piesni sa striedajú akordy ^{G, D}

Má první ^G noc, kdy v náhodách sám
Se smutkům svým na útesy dám,
Pár věcí ztratil jsem a nevěděl, s kým bych do času ^Dšel
Tu k Bohu obrátil mne nevinný svět
Já jsem se bránit chtěl a k čistotě spět
A nějak zapomněl jsem, že bez viny není nikdo Tak ani ^Gjá

Ⓜ: Vždyť i mé narození je jen krásný dar
A pravdy uplakané tančí se lží v pár
A lidé nevěřili a neuvěří nikdy, jen by hrozně chtěli
A k Bohu obrací je nevinný svět
Po stovkách smutků chtějí k čistotě spět
A vždycky zapomenou, že bez viny není nikdo Tak ani já
A jak jsme malí, na kríž zvedneme cit
Asi to bolí hledat, jak nejlépe být
Je to tak těžké vědět, že myslíme ano a říkáme ne
A k Bohu obrací nás nevinný svět
To samým smutkem chceme k čistotě spět
A jako první vždycky zapomenem, že jsme vinní Tak jako já

Ⓜ: 2x

[Vašek](#)

Vstupenka na Strahov

1. [Alibaba](#)

2. [Neony](#)

3. [Dveře](#)

4. [Čecháček](#)

5. [Čáp](#)

6. [Noc](#)

7. [Paseky](#)

8. [Na panským](#)

♪ **Alibaba** (orig. je v Adur)

^GPomyslně ruku zvedám a myslím ^Dpro dobrou věc
a mezi řádky píši si ^Gsám. ^{G7}

Kdysi ^Cdávno, když jsem stavěl,
co jsem ^Gzpackal, spravil sám
a ^Dmyslím, že teď právě o to ^Gjde. ^{G7}

Ⓜ: A ^Csnad právě proto, že už ^Gnemusím, tak věřím
a je to ^Dzázrak po tom všem, co už ^Gznám.

Slibovali jedni a slibovali druzí
a zatím děda, bába s mámou i táta šel.
A na Olšanech ze všech slibů trochu hlíny zbylo snad
a i ty kytky někdo krade, co tam dávám. Ⓜ

Pomyslně ruku zvedám a myslím pro dobrou věc
a občas pouštím si minulý čas.
Sbor asijských staříků nemocných mocí,
parta neskromných loupežníků.

Ⓜ + Sbor asijských staříků nemocných mocí,
parta neskromných loupežníků. 2x...

[Vstupenka na Strahov](#)

♪ **Neony** (orig. je v Emi)
(spievam s kapom 2)

Ami Hledám tě v ulicích *Ami9add* nočního města,

Dmi do auta prší, to *Ami9add* jak se ptám.

Ami Jediná moje jsi, *Ami9add* jediná ze sta,

Dmi nikdo tě nezná a *Ami9add* každej je sám.

Ⓜ: *C* Každěj mi závidí, *E7* že už tě hledám,

Ami protivný neony, *F* protivnej hluk,

Ami láska má ozvi se *Ami9/6add* nebo se zblázní

Dmi z tý hlučný samoty tvů *E7* j smutnej *Ami* kluk.

Hledám tě v ulicích nočního města,

řek jsem ti něco, co neměl jsem říct.

Já ti to vysvětlím, má jediná ze sta,

já to tak nemyslel, já nemyslel nic. Ⓜ + *medzihra* + Ⓜ

[Vstupenka na Strahov](#)

♪ **Dveře** (orig. je v Gdur)
(spievam s kapom 3)

C V zamčených dveřích *Dmi* zezadu klíč,

Emi sháním tě, sháním, mně *F* stýská se víš,

už *C* chápu, někdo *G7* přišel si *C* k vám.

Z vlasů ti sundá kroužek jak já,

sháním tě, sháním a jinej tě má, už chápu, v očích nejvíc to víš.

Ⓜ *G* Odpouštím, odpouštím, *F* polykám *C* stesk,
na velkej *G* vztek mám tě má láska *F* rá *G* d.

C Jednou až jednou ... Ale *Dmi* co si mám lhát?

Všechno *Emi* skončilo, *G7* vlak zůstal *C* stát.

Pod stromy podzim a na nebi smír,

pár smutných psaní a srdeční vír,

už půjdu, někdy láska se stav. Ⓜ 2x

[Vstupenka na Strahov](#)

♪ Čecháček *(orig. je v Cdur)*

^CZvali mě ^Gdo Států: ^{Ami}ted', když je ^Csvoboda,
^Fvezmeme ^Gdžípy a ^Fbudeme ^Gfree.

^CMají prej ^Gvodopád ^{Ami}největší ^Cna světě,
^Fpod sochou ^Gjakousi, že ^Fvšechno ^Gse ^Csmí.

2. Milí jste, psal jsem jim, ale teď nemůžu,
pod chatou tráva mi začíná schnout.
Do strání nad řekou barvy se ukládaj,
hospodskej u nás mi zahřejvá kout.

3. Jinováč v kolejích, nad lesem leží mlhy,
netopýr v podvečer nad Sázavou,
a les plnej kouře z akátů v horkejch kamnech,
kluci když volaj a do chat se zvou.

Ⓜ: Možná jsem blázen, Čecháček malej,
já jsem tu šťastnej, jak velkej kluk.
Po ránu z verandy Medník si prohlížím,
poslouchám vlaky jak vyjíždí z Luk.

Víš co, vem ženu, přijed' se podívat,
víš, kde je Třeštibok, vezmu tě tam.
Na skále vyprahlý sednem si, popijem,
rád ti tu ukážu všechno, co znám.

Ⓜ: + ^FRád ti tu ^Gukážu ^Fvšechno, ^Gco ^Cznám.

[Vstupenka na Strahov](#)

♪ **Čáp** (orig. je v Edur)
(spievam s kapom 3)

Ano má^{AE}š půvab^A ranních^D mlh,
jako^A v trávě květ^E první se^A zdáš,
jako proud vody^E z dešťů, jak^A horký^D dech
je dotek tvů^{AE}j a^A náš.

Ⓜ: Však proto^D n^Ee, proto ne, ^Alásko,
to je^D málo na^{E7} společnej^A svět.
To, že stojíš vždycky^E tam, kde tě^A potřebuju, ^Dlásko,
proto^A miluju tě^E víc než jen^A těď.

Ano, líbí se mi tvá chůze s čapích hnízd
a ruce s prstíčky, když pohladí můj den.
Oči nejistý, však plný důvěry, jak umněj číst,
když mluvit nechci, stačí podívat se jen. Ⓜ

[Vstupenka na Strahov](#)

♪ **Noc** (orig. je v Ddur)

^DZ kytary dolů do tvojích dlaní
^Gpadají písničky, ^Ajak na zem sníh.
^DOči nech zavřený, než chvílka ranní
^Gzavře je do spánku ^Ado svítání.

Ⓜ ^{Emi}Nad vodou naposled ^{A7}zazní křik ptáků,
^Dslunce se uloží pod stíny skal.
^{Emi}Do rána utichne ^{A7}dunění vlaků,
jen ^{Emi}měsíc se protáhne, ^{A7}vylétne ^Dv dál.
Jen ^{Emi}měsíc se protáhne, ^{A7}vylétne ^Dv dál.

Chceš ochutnat rosu, než půjdeme spát,
chceš připít si se sluncem na dobrej den.
Jen ruku mi podej, já odemknu chatu,
položím kytaru a půjdeme ven. Ⓜ + medzihra + Ⓜ

[Vstupenka na Strahov](#)

♪ Paseky (orig. je v Emi)
(spievam s kapom 3)

Ami Ptej se nás, láske, něco ptej, únavou lístky prošly *Dmi* nám,
Emi po nocích spíme, a nebo *Ami* každý sám
Dmi doufá, *Dmi9* že snad něco *Ami* přijde.

**Snad je to tím, že všechno víme, jeskyní tajný známe vchod.
Nejsme to my, to o čem sníme, paseka sluneční a plot.**

Ⓜ *Ami* Už dávno neslavíme rána,
večerní lásky nemají *Dmi* kód,
Emi snad bysme chtěli, ale *Ami* nechcem ...
Dmi Sluneční *Dmi9* paseka a *Ami* plot.

**Po hvězdách létat jako vážky, když rybník nebe *Dmi* odráží.
Emi Takovejch nepravd máme *Ami* na tisíc,
Dmi když láska *Dmi9* lásce překá *Ami*ží.**

**Máme se, ano, máme rádi, jen nějak vzpomínáme *Dmi* víc:
Emi To bylo tehdá, to bylo *Ami* krásný,
Dmi na zítřek *Dmi9* není ještě *Ami* nic. Ⓜ 3x**

[Vstupenka na Strahov](#)

🎵 Na panským *(orig. je v Fdur)*

^CNa podzim akáty ^Gpokryjí chatu
^Fdrobnými lístky bez kvě ^Ctů
a ^{Ami}srny tak plaché se ^{E7}po stráni projdou
^Fa můry u lampy ^{E7}padají za letu.

A vlaky jsou tiché, když blíží se údolím
i na trati listí leží,
jen semafor, pacholek, hlučí, až zabolí
^Fv komínech ^Gskalnatých ^Cvěží.

Ⓜ: ^CPo skrytých verandách ^Gnápěvy staré
^Fhrajou se desítky ^Clet.
^{Ami}Nad trampskou písničkou, ^{E7}děj se, co děj,
^Fzměnil se ^Gmnohokrát ^Csvět.

Byli jsme, budem a nikdo to nezmění,
čas od času usnem, to nic.
Je to druh lásky a krásného souznění,
pod chatou řeka by řekla vám víc

[Vstupenka na Strahov](#)

medzihra + Ⓜ

Zahrádky

1. Pletenka	5. Zahrádky	9. Kousek	13. Rok '94
2. Šafrán	6. Josef	10. Rybka	14. Kuličky
3. Vločky	7. Triko	11. Komár	15. Kahánek
4. Máta	8. Lipka	12. Hrad	16. Tužka

1. Pletenka (orig. je v Adur) (spievam s kapom 1)

^GVlak něco ^{Ami7}písknul, byl ^Gposlední ^Cv řádů

^Gstýska se mu, ^Dlásko ^Gmá.

Stožáry svítí, noc jistí si vládu,
hvězdám asi něco se zdá.

Ⓜ: ^CDo náručí ^Dprázdno mi ^Gvklouzlo,
jó, ^Cchybíš mi, jsi ^Dmůj, můj ^Gzvyk.

Ticho ^Cvlaky jen ^Gkrájí,
kostel ^Cbimbibam ^Gbam,
jó, chybíš mi, má ^Dlásko, ^Gmá.

Hedvábku krásny, můj úryvku z básní,
co o tobě jsem písničkám psal
Bělásku z louky, má pletenko z mouky,
semletých mých myšlenek chvál. Ⓜ:

Mý sluníčko z louží, má tmo, co tu krouží,
můj varhánku, můj vlásku, co spad.
Spěchej můj plůdku, je čas vinobraní,
usínám, už půjdem spát. Ⓜ:

jó, chybíš mi, má láska, má.

[Zahrádky](#)

♪ Šafrán (orig. je v Ddur) (spievam s kapom 2)

A, Emi, D, A, Emi, D, A

1. Jen ^A chvíli být, lásko má, jen ^{Emi} chvíli ^D být bych ^A chtěl,
být s tebou a sám, a kde, to jedno mi je,
v tichu ^{Emi} laskavých ^D nahých ^A těl.

Ⓡ: Jen ^A mír a klid a v tichu ^D tvůj, tvůj ^A stud,
co pak na tváři ^D krásně ^A máš,
moudrost lásky tvý je v tom,
že v ní ^{Emi} zůstane ^D to, co jí ^A dáš.

2. Jen tě chvíli mít, lásko má,
jsi jak šafrán, a možná i míš,
jen tě ochutnat, mít, trochu se napít, však víš,
jen mi z ramenou kus blůzky skrýt. Ⓡ + 1. + Ⓡ 2x

[Zahrádky](#)

♪ **Vločky** (orig. je v Dmi)

1. ^CZ vlčích máků a ze sedmikrásek

^{Ami} jaro mává na první vlak,

^{Dmi} otvírá bránu, zima byla tak dlouhá,

^F čekal jsi, říkal's až ^G pak.

Až z okapů dolu spadne poslední sníh,
až řeka splaví zlámanej led,
až vyrazí tráva v pražcích na nádražích,
první jarní ruku semafor zved.

Ⓜ: Ještě je ^{Dmi} mráz

(a v noci zbudí tě, když nemůžeš spát)

pár vloček ^{Ami} zas

(spadne ti do očí a donutí vstát)

a ^{Dmi} sbírat větve s jehličím

a ^{Esis} přikrejt ten tvůj promrzlej ^{Ami} dům.

2. Slovo je lék, když v písničce zní sborem v kruhu kamarádů.

Až do rána zpívat budou, smát se a snít,
kameny házet řece do proudů. Ⓜ: 3x...

[Zahrádky](#)

♪ *Máta* (orig. je v Edur)

1. Zase mi ^Dněkdo šlápnul na pravej prst,
když chodím travou, dívám se i skrz,
třeba tu někdo ^Gmůže ležet, tak jako já,
a povídat do nebe, ^Dna hranatý mraky se smát,
to jsem moh' zůstat ^Ana Václavském náměstí
s lidma tlačit se, ^Drvát.
 2. Přese mě cestu vynechat by mohli jste snad,
copak to koušeš, dej mi, taky mám hlad,
to jak člověk nedělá nic, má stále chuť,
teď například půjdu si lehnout
a v sedm mě vzbud',
jé, ty jsi hodná, ten polštářek si vem,
no, jsem přeci tramp.
 - Ⓜ: Mám ^{D7}rád, když kousek ^Gjehličí
si pod hlavu dám
a na něj loňský ^Dlistí z dubu sesbírám,
a vedle ucha ^Ekousek máty z louky jsem vzal,
ještě kdyby tu ^{Emi}hrál, někdo ^Ahrál.
 3. To stačí si pak před spaním jen něco přát,
až zatáhnou se víčka, přání bude se zdát,
jau-jau, zas mi někdo šlápl na pravej prst,
půjdu natrhat si bylinek plnou hrst,
vezmu na obkládek, ze zbytku udělám pít,
slonům prej chutná víc. Ⓜ + ^{D, G, D, A, D, D7} + Ⓜ
1. + jau

[Zahrádky](#)

♪ **Zahrádky** (orig. je v Edur)

Večer ^Czapálil svíčky okolních ^{Gm}lamp,
ruku ^Fna tváři, ze mě si čteš,
holka, tam ^Csmutku je na knížku,
a já nevím, co s ním,
pravda ^Cs nepravdou, láska i lež.

A písničky smutný, že ze slz by déšť
pokryl zahrádky nad Berounkou,
tak směj se a mluv, ať cítím, že jseš,
já skloním se nad panenkou.

Ⓜ: Já ^Coči tvý, když hmouří se a
lesknou, jak když spí,
a když se nade mnou sklopí, mám rád,
jsi ^{Dmi}šťestí, co splétá mi ^Csmích na dlaních,
jsi můj ^Cjedinej ^Chřích.

Večer zapálil svíčky okolních lamp,
a ty chodíš, jak bych nebyla snad,
těch večerů, co myslela jsem na tebe, víš,
jak bys odněkud zdaleka spad. Ⓜ:

Ⓜ: + jsi ^Cmůj ^Cjedinej ^Chřích

[Zahrádky](#)

♪ **Josef** (orig. je v Cdur)

1. Cesta ^Cdlouhá vedla pouští,
Josef za ruku si vedl osud ^Gnáš,
Marie o synka se bála, chtěla vodu a něco jíst,
rabín v oáze jim přes den chodil
^Cz Bible verše číst.

Ⓜ: Hled'te, v Betlémě snad svítá,
ta krásná, jasná zář,
už narodil se z vůle Boží ^GSyn,
vemte každý, co má navíc, a spěchejte, je čas,
vemte ovečky a plátno, nocí ^Cpovede nás hlas.
Ježíš říkají mu všichni,
v jeslích leží na senách,
prý i králové se poklonit tam ^Fjdou,
vyšla ^{Dmi}hvězda, vyšlo ráno,
Magda ^Cléno, synka vem,
všichni ^Clidé budou slavit dnešní ^Cden.

2. Pastýř od dveří svý stádo stále shání,
aby zástup mohl poklonit se jít,
aby položit moh' každý
dar, co z mála z domu vzal,
Marie tiše něco zpívá, aby nevzbudil se, spal.
Oslík s volkem teplo dýchá,
večer přinesl už chlad,
a lidí neubývá, každý Syna zahlédl by rád,
tesař děkuje a kývá, olej v lampách dolévá,
odkudsi trubky jasně zní a z hvězdy
zář se rozlévá.

Ⓜ: 2x

[Zahrádky](#)

♪ **Triko** (orig. je v Ddur) (spievam s kapom 4)

1. ^GBlízko, blízko tvých ^Drtů,
blízko chci ^Cstát jak u šatů ^Glem.
Jsi louka, kde dýcham rád,
jsi mlha z mých blat, když stíny jdou ven.

Ⓜ: Jsi ^Gkrásný půlnoční ^Cblues,
co ^{Emi}vyprávělo rádio, když ^Cpřišla jsi s' říct
až ^Gk rán^Du, a na místo ^Cruží triko si ^Gsvlíct.

2. Strouškou oknem k nám vchází
briardů touha domů jít spát.
Na samotě tvý věrný krásy
šťastnej se spasím několikrát. *medzihra* + Ⓜ:
[Zahrádky](#)

♪ **Lipka** (orig. je v Edur) (spievam s kapom 3)

^ANaposledy, mamičko, sa ^{E7}podívaj^Ate,
vy, tatínku, podkabáty ^{E7}bílé daj^Ate,
pro císaře ^Dpá^Ana tu smutnú notu ^Ehra^Ajú
v Hradišti ňa dneska večer ^{E7}mundúr da^Ajú.

Ty můj kvítku malovaný, nevrátím sa,
kdesi pod tou růžou v klopě srdce klesá,
do kostela v bíl ém už ťa vidím vcházet,
jestlipak i v nebi môže láska scházet?

Spravedlnost, kde si bola, když šli drábi,
maměнку už ruky bolí, a já su zdravý.
Kdo tu bude o rat, kdo políčko sklízet,
kdo před domem listí z lipky, kdo uklízet?

Já vím, Bože, že starostí nad hlavu máš,
že už takhle hněv a bolest, že neuhlídáš,
/:až večer u okénka, maměnkám, budu zpívat,
o tom, že sa brzy vrátím, tu zkus sa dívat.:/

[Zahrádky](#)

♪ **Kousek** (orig. je v Edur?)

^GVítr se zdvihá a ^Dpíská
a noc ^{Ami}opilá začla se ^Dsmát,
jen ten, kdo ví, jak je, když stýská se,
jen ^Gten umí říct, jak mi ^Dje.
Zavřenej s kytarou skládám,
a když neskládám, pořád bych spal,
kam se podívám, všude je tě kousek, lásko,
včera vlasy tvý jsem ze stolku vzal.

Ⓜ: Však ^Gvíš, však ^Dvíš,
taky díváš se/ z oken, jestli mě
neuvidíš někde /stát,
netrap se bůhvíproč, miláčku,
doma jsem, sedím sám, ^Gtvůj, jen ^Dtvůj.

Vítr se chlubí a píská,
suché zemi přines' stíny a déšť,
a co já, kdo mě zchladí, kdo vískat
bude ve vlasech, když ráno chci vstát? Ⓜ:

/:Však ^Gvíš, však ^Dvíš, však ^Gvíš, však ^Dvíš:/

[Zahrádky](#)

♪ **Rybka** (orig. je v Cdur)

^GNad tebou ^Gtoužím, hledám, ^Akam se snést,
jsem noční ^Fmotýl, co se zadíval, až
^Gspadnul z hvězd.

^GU dveří ^Gtisknou se dva ^Apáry bot,
na židlích ^Fsedíme a vyprávíme
^Gz dnešních not.

Ⓜ: ^{Ami}Přemýšlím, zda chtěla bys', či ^Gnechtěla,
pohladit ^Cvlasů kroužek, co ti spadnul ^Ado čela,
a jestli ^Fnebylo by lepší ^Gříct,
že se mi tak ^Clíbiš. ^(A)

Občas se krásně hezky začervenáš
a prsty rovnáš ubrus pod vázu,
pak pod bradu dáš, je.
Z blůzky ti kouká rybka narození,
řetízek končí kdesi pod vlasy a na rameni. Ⓜ:

Nad tebou toužím, hledám, kam se snést,
tvý oči pozorný mi začínají hlavu plést,
jen ještě kousek bude u prstu prst
pak už tě nepustím a sevřu jako oříšek v hrst.

Ⓜ: + a jestli ^Fnebylo by lepší ^Gříct,
že se mi tak ^Clíbiš.

[Zahrádky](#)

♪ **Komár** (orig. je v Dmi)

Dmi Zkouším, jak stín vrhá svíčka,
B blouzním, myšlenka mě hýčká,
Gmi jak spíš, dát, *C* do ucha ti budík, *B/F* dát. Hm...
B/E, Hmi, Gmi/D

Dýcháš a občas chrupneš, lásko,
můj chlap, co víc, večer říkal jsi mi krásko,
ta chuť, jak spíš, do ucha ti budík dát. Hm...

Ⓜ: *Dmi* Mám, mám, mám,
z tebe krásně, lásko, čisto v duši *Gmi* mám,
a jak ti *F* z očí spícíh *A* noc teď lásko *Dmi* skládám,
tajně hádám, jestli *Gmi* rád máš, když toužím,
když kolem *B* tebe marně kroužím,
k tobě *Dmi* patřím jak déšť k loužím,
asi tě *Gmi* vzbudím, lásko, jestli jsem to *Dmi* já.

Loudím, ty v limbu kdesi bloudíš,
zpívej nebo mluv, říkej ne anebo zívej,
zkouším do ucha ti komára dát. Ⓜ:

[Zahrádky](#)

♪ **Hrad** (orig. je v Edur)

Ráno ^Cotevřel jsem okno, byl tak bílej den,
že jen ^Fnevěstu, a moh' se ^Cbrát,
na stromech špičky stály nepohnutě,
koukaly ven,
jak ^Dnad Vltavou Pražskej ^Ghrad,
ráno je ^Cnaděje, co neumírá před polednem,
když ^Fdo oběda nevyjdeš ^Even,
jukneš se ^Fna teploměr nálady a ^Cpodle pole
s ^Gnovinama začneš ^Cden.

Ⓜ: Co člověk nemá, ^Fmá,
(a nedá pokoj, déšť, ten ještě shání),
co může nedát, ^Cdá,
(rovinu hledá na rovině plání),
jak smířit radost i ^Gstesk,
(a Boha na nebi, hej, hej),
když se mu u srdce ^Cblejská.

Ráno otevřel jsem okno, byl tak černej den,
že jen nevěstu, a do pekla moh',
tak rychle vyjít a po ulicích nasbírat vzdor,
co vrší se jak v létě stoh,
moudře se otočíš a za vrátka pohladíš den,
do oběda času dost,
jak z jinýho století, jak vnucenej sen
si připadáš, jak špatnej host. Ⓜ: 3 x

[Zahrádky](#)

♪ Rok '94 (orig. je v Edur)

1. Plakalo ^GDobro na rohu s Láskou,
Pokora zpívala jim druhej hlas,
před sebou klobouk
a v špinavejch blůzách smývali ^Chlad,
a kolem ^Dlůza, v rukou kameny
a bahno a žluč,
za pár ^{Ami}drobnejch je nutila ^Dsmát,
^{Ami}výkřiky "sražte je a nenechte být",
někdo ^Dpřines' první dříví, oni ^{D7}zůstali stát.

Moudrost je hloupost, co vymyslel někdo,
aby se lidé mohli trápit jen,
čím toho člověk ví víc,
tím smutnější mu připadá svět,
jak bezohledně jednoduchost blaženě spí,
šťastná, že neví nic,
lemtá si svou skleničku a na mastnej stůl
hlava padá, co asi říct?

- Ⓜ: Že hvězdy za noci když na nebi svítěj',
můžeš si číst z jejich krásných jmen,
a z knížek básníků, že voní to krásou,
když verše zní,
že v podvědomí máme všichni jasnej cíl:
pomáhat a v ústraní být (stát – *po 2. slohe*),
že láska je to jediné, s čím přežít se dá,
a bolest přijde, když nejde žít.

2. Poslední první budou, až přijde ráno,
na schodech kamsi budou zástupy stát,
a ten, kdo nevěřil, co moudře je psáno,
asi bude se bát,
a všechno nenávratně sečteno přijde,
aby ses' zprovídal, už nepůjde lhát,
dolů se jde tak strašně snadno,
jsou cesty, odkud nejde vrátit se, vstát. Ⓜ: 3x

[Zahrádky](#)

♪ **Kuličky** (orig. je v Edur)

C, F, C, F, G, C

Na tváři kuličky ^Cslz,
^Fláska si na křik nikdy ^Cnezvyká,
^Fsedí a hádku mlčky ^Gpolyká,
jak pápěň tiše ^Cnaříká.
Ví, že jak přívalu déšť
než vsaje zem, kořínky zaplaví,
napraví pohled zprvu tázavý,
pak dotek laskavý.

Ⓜ: Jen vědět, že jste jen dva,
a nikdo nikde a nikdy víc,
co možná nejčastěji si lásku říct,
do očí zblízka říct.
Ono to všechno chce čas,
zasadíš stromek, taky nerodí,
telátko zkouší to, ale nechodí,
dva k sobě hodí se i nehodí.

Na tváři kuličky slz,
slova se jako mlha rozplynou,
smířit se s daní lásce povinnou,
vinou i nevinou. Ⓜ:

[Zahrádky](#)

♪ **Kahánek** (orig. je v Dmi)

1. **Obrysy** ^{Ami}stromů ztrácí stín,
po loukách bloudí mlhy dým
a z černých krovů
větví hvězdy ^Gchtěj' jít ^Ck nám,
tak ještě ^Epod zadek si dát
pár dek, co v ^Fnocí budou hrát,
a ^{Dmi}za ruku tu svou,
bez níž by ^Estejskalo se, až začnete ^{Ami}hrát.

Podivná vůně z blízkých chat,
dřevo je krása, co máš rád,
když smůla z ulomených větví zdobí kmen,
do láhve z limonády dát něco, co
zmírní žízeň, hlad,
a za ruku tu svou, bez níž by stejskalo se,
až začnete hrát.

Ⓜ: ^{Ami}Písnička je lék,
člověk by povstat chtěl a smeknout,
když doba na kahánku pláče smutek má,
čistá jak ^{Dmi}studánka, když zní,
nocí když ^{Ami}rozhněvaně hřmí,
a vůbec ^Enejhezčí je,
když smíchem zazvo^{Ami}ní.

Naposled podívat se jdou mámy,
zda děti ještě spěj',
ještě se marně ladí, však taky ne moc,
a pak už cosi uvnitř rozplyne se,
jen oči hledaj' dál,
tam v ohni kdesi uprostřed je všechno,
co sis odjakživa přál. Ⓜ:

medzihra + ^{Ami, G, C, E, F, Dmi, E, Ami} + Ⓜ:

[Zahrádky](#)

♪ **Tužka** (orig. je v Adur) (spievam s kapom 3)

^DBroukám, ^Atak pěkně zblízka ti ^Dbroukám,
^Gdoufám, že neusneš, ^Alásko,
já chci ještě ^Dhrát,
ještě nesvítá, ne,
to oba ^Aunaveni půjdem si ^Dstýskat,
^Gted' ještě zblízka chci ^Akoukat, než nás
rozsadí ^Dden. (D7)

Ⓜ: Pokojem ^Gbloudím, potmě
hledám ti básničku,
co na rubu ^Dlístku z krámu včera jsem psal,
ne, mlčky řeknu ^Avíc,
než se tužkou dá napsat,
a pak už jsme ^Ddál.

Svítá, ještě si posbírat ráno,
ještě říct "ano", než půjdem,
než si omyjem noc,
zblízka po ránu sluší ti láska,
ve vlasech sponku se hlásíš,
že zas večer, že jo. (□)

Ⓜ: 3x...

[Zahrádky](#)